ឈានកថា

រៀបរៀងដោយ
ខ្ញុំព្រះករុណា
ខ្ញុំបាទ **ប៊ុត សាវង្ស**

ឈានកថា

សុ.

ទិ. អ.

ធម្មទានឈ្នះអស់ទានទាំងពួង

រៀបរៀងដោយ

ខ្ញុំព្រះករុណា

ខ្ញុំបាទ **ប៊ុត សាវង្ស**

សម្រាប់ជាធម្មទាន

ពាក្យប្រារព្ធ

ក្នុងព្រះគាថាធម្មបទ បិដកលេខ ៥២, ទំព័រ ៥៩ ព្រះអង្គប្រារព្ធ **អសទិសទាន** របស់ព្រះបាទបសេនទិ-កោសល ដោយមានអ្នកតិះដៀល មានអ្នកសរសើរនូវទាននោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា :

ន វេ កទរិយា ទេវលោកំ វជន្តិ

ពាលា ហវេ នប្បសំសន្តិ ទានំ

ធីរោ ច ទានំ អនុមោទមានោ

តេនេវ សោ ហោតិ សុខី បរត្ថ ។

បុគ្គល កំណាញ់ស្វិតស្វាញ មិនបានទៅកាន់ទេវ-លោកឡើយ បុគ្គលពាលទាំងឡាយ មិនសរសើរនូវការឱ្យទានទេ ចំណែកអ្នកប្រាជ្ញ តែងអនុមោទនានូវទាន ព្រោះហេតុនោះ ធីរជនអ្នកអនុមោទនានូវទាននោះឯង រមែងបានសុខក្នុងលោកខាងមុខ (ពោលគឺបានសោយ

ទិព្វសម្បត្តិក្នុងទេវលោក) ។ ពេលចប់ព្រះធម៌ទេសនា អមាត្យឈ្មោះជុណ្ហៈ តាំងនៅក្នុងសោតាបត្តិផល ។

ក្នុងបិដកលេខ ២៩, ទំព័រ ៥០ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា :

ធម្មំ ចរេ យោបិ សមុញ្ជកំ ចរេ
ទារំ ច បោសំ ទទំ អប្បកស្មឹ
សតំ សហស្សានំ សហស្សយាគិនំ
កលំបិ នាគ្ឃន្តិ តថាវិធស្ស តេតិ ។

បុគ្គលណា ចិញ្ចឹមភរិយាផង ប្រព្រឹត្តធម៌ គឺកុសលកម្មបថ ១០ បានផង ប្រព្រឹត្តស្អាតក្នុងការងារបានផង កាលបើទ្រព្យមានតិច នៅតែឱ្យទានបានផង (ទាននៃបុគ្គលអ្នកប្រព្រឹត្តធម៌នេះ ប្រសើរក្រៃលែងណាស់) សូម្បីបុរសមួយសែននាក់ បូជាចំពោះភិក្ខុមួយពាន់អង្គ ឬបរិច្ចាគទ្រព្យ ម្នាក់មួយពាន់កហាបណៈ រួមគ្នាទៅបានដប់កោដិកហាបណៈ (ប្រាក់ច្រើនដល់ម៉្លឹង) នៅតែមិនដល់មួយភាគរយនៃទានរបស់បុគ្គលអ្នកប្រព្រឹត្តធម៌ ដែល

បានឱ្យសូម្បីទ្រព្យតិចតួច ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់បញ្ជាក់ថា បុគ្គលពួកមួយ បានតាំងនៅស៊ប់ក្នុងធម៌មិនស្មើ ហើយបៀតបៀន សម្លាប់ ពុំនោះសោត ធ្វើបុគ្គលដទៃឱ្យសោកសៅ ទើបឱ្យទាន ទក្ខិណាទាននោះ ឈ្មោះថា មានមុខទទឹកដោយទឹកភ្នែក ប្រកបដោយអាជ្ញា មិនដល់តម្លៃនៃទានដែលបុគ្គលឱ្យហើយដោយធម៌ដ៏ស្មើទេ ។ អដ្ឋកថា បានបញ្ជាប់សេចក្តីនេះ ដោយពាក្យថា មហាទាននេះ ឈ្មោះថា មានផលតិច ព្រោះភាពមិនបរិសុទ្ធកើតឡើងក្នុងខ្លួន ចំណែក ទានដោយទ្រព្យតិច ឈ្មោះថា មានផលច្រើន ព្រោះភាពបរិសុទ្ធកើតឡើងក្នុងខ្លួន ដោយប្រការដូច្នេះ។

នៅក្នុង **សាធុសូត្រ** បិដកលេខ ២៩, ទំព័រ ៥៣ មានទេវតាមួយអង្គ បានបន្លឺនូវឧទាននេះ ក្នុងសម្នាក់នៃព្រះដ៏មានព្រះភាគថា :

បពិត្រព្រះអង្គទ្រង់និរទុក្ខ ទានជាការប្រពៃណាស់ កាលដែលទ្រព្យមានតិច នៅតែឱ្យបាន ទានរមែងញ៉ាំង

ប្រយោជន៍ឱ្យសម្រេច ។ម្យ៉ាងទៀត ការឱ្យទានដោយសទ្ធា ជាការប្រពៃ ពួកអ្នកប្រាជ្ញ ពោលថា **ទានញ្ច យុទ្ធញ្ច សមានមាហុ** ទាននិងចម្បាំងមានកម្លាំងស្មើគ្នា ។ ពួកវីរបុរស ទោះបីមានគ្នាតិច រមែងឈ្នះនូវពួកបុគ្គលកំសាក ដែលមានគ្នាច្រើន ។ កាលបើបុគ្គលណាជឿកម្មផលដោយសទ្ធា ហើយឱ្យទាន សូម្បីទ្រព្យបន្តិចបន្តួច បុគ្គលនោះ រមែងបានសេចក្តីសុខក្នុងលោកខាងមុខ ព្រោះតែទាននោះឯង ។ អដ្ឋកថា បានពន្យល់ពាក្យ **ទានញ្ច យុទ្ធញ្ច សមានមាហុ** ទាននិងចម្បាំងស្មើគ្នា ដោយសេចក្តីថា បុគ្គលកំសាករមែងមិនអាចច្បាំងបាន ចំណែកបុគ្គលខ្លាចអស់ទ្រព្យ រមែងមិនអាចឱ្យទានបានឡើយ ។ ពិតណាស់ កាលដែលបុគ្គលពោលថា ខ្ញុំនឹងរក្សាជីវិតហើយចេញច្បាំង ដូច្នេះ គឺមិនអាចច្បាំងបានទេ ប៉ុន្តែ កាលដែលបុគ្គលលះបង់សេចក្តីអាល័យក្នុងជីវិត ហើយញុំាងឧស្សាហៈ ឱ្យកើតឡើងថា យើងត្រូវកាត់

អវយវៈ ឬត្រូវស្លាប់ក៏ដោយ គឺយើងត្រូវតែដល់នូវភាពជាឥស្សរៈ ដូច្នេះហើយ ទើបចេញច្បាំងបាន ។ រីឯបុគ្គលដែលពោលថា យើងនឹងរក្សាទ្រព្យទាំងឡាយ ហើយឱ្យទាន ដូច្នេះ គឺមិនអាចឱ្យទានបានឡើយ ប៉ុន្តែ បុគ្គលលះអាល័យក្នុងទ្រព្យសម្បត្តិទាំងឡាយ មានឧស្សាហៈថា យើងនឹងឱ្យនូវមហាទាននេះ ដូច្នេះរមែងឱ្យទានបាន ។ បទថា **អប្បាបិ សន្តា ពហុកេ ជិនំ** អធិប្បាយថា ពួកវីរបុរស ទោះបីមានគ្នាតិច ក៏រមែងឈ្នះនូវពួកមនុស្សកំសាកខ្លាចស្លាប់ ដែលមានគ្នាច្រើន យ៉ាងណា បុគ្គលដែលដល់ព្រមដោយសទ្ធា ក៏ដូច្នោះដែរ កាលដែលឱ្យទានដោយទ្រព្យដែលមានតិចក៏ពិត ប៉ុន្តែ រមែងញាំញីសេចក្តីកំណាញ់ដ៏ច្រើន ទាំងផលទានក៏បានច្រើនទៀតផង ។ ទាននិងចម្បាំងរមែងស្មើគ្នា ដោយប្រការដូច្នេះឯង ។ ព្រោះហេតុនេះ ទើបទេវតាពោលថា **អប្បម្បិ ចេ សទ្ទហានោ ទទាតិ** ប្រែថា បើបុគ្គលមានសទ្ធាជឿ

កម្មផលហើយ រមែងឱ្យទានបាន ទោះជាទ្រព្យមានតិចក៏ដោយ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ជាមួយនឹងទេវតាថា :

សទ្ធាហិ ទានំ ពហុធា បសត្ថំ
ទានា ច ខោ ធម្មបទំ វ សេយ្យោ
បុព្វេវ ហិ បុព្វតរេវ សន្តោ
និព្វានមេវជ្ឈគមុំ សបញ្ញាតិ ។

ការឱ្យទានប្រកបដោយសទ្ធា អ្នកប្រាជ្ញសរសើរដោយចំណែកច្រើន តែថា ធម្មបទប្រសើរក្រៃលែងជាងទានទៅទៀត ព្រោះសប្បុរសទាំងឡាយជាន់ដើម ឬជាន់ដើមទៅទៀត ដែលជាអ្នកប្រកបដោយបញ្ញា ក៏បានដល់នូវព្រះនិព្វាន មែនពិត ។

ក្នុងបិដកលេខ ៥៣, ទំព័រ ២៥ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា :

ឯវញ្ចេ ភិក្ខវេ សត្តា ជានេយ្យុំ ទាន-សំវិភាគស្ស វិបាកំ យថាហំ ជានាមិ ន អទត្វា ភុញ្ជេយ្យុំ ន ច នេសំ មច្ឆេរមលំ ចិត្តំ បរិយាទាយ តិដ្ឋេយ្យ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើពួកសត្វ ដឹងផលនៃការចែកទាន ដូចជាតថាគតដឹងដូច្នោះ បើមិនទាន់ឱ្យទានទេ ក៏មិនហ៊ានបរិភោគឡើយ ម្យ៉ាងទៀត មន្ទិលគឺសេចក្តីកំណាញ់ ក៏មិនគ្របសង្កត់ចិត្តនៃសត្វទាំងនោះបានដែរ ។

ក្នុងថេរគាថា បិដកលេខ ៥៧, ទំព័រ ៥៦

ព្រះរដ្ឋបាលត្ថេរ បានសម្តែងថា :

បស្សាមិ លោកេ សធនេ មនុស្សេ

លទ្ធាន វិត្តំ ន ទទន្តិ មោហា ។

អាត្មាបានឃើញនូវមនុស្សទាំងឡាយ បរិបូណ៌ដោយទ្រព្យសម្បត្តិក្នុងលោក កាលដែលបានទ្រព្យជាទីគាប់ចិត្តហើយ មិនឱ្យទានដល់បុគ្គលណាឡើយ ព្រោះតែការវង្វេង (គឺមិនមាននូវ **កម្មស្សកតាបញ្ញា**) ។

ន ទីឃមាយុំ លភតេ ធនេន

ន ចាបិ វិត្តេន ជរំ វិហន្តិ

អប្បញ្ហិ នំ ជីវិតមាហុ ធីរា

អសស្សតំ វិបរិណាមធម្មំ ។

បុគ្គលមិនមែនបាននូវអាយុវែង ដោយសារទ្រព្យទេ ទាំងមិនមែនកម្ចាត់បង់នូវជរា ដោយសារទ្រព្យដែរ ព្រោះថា អ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយ បានពោលនូវជីវិតនេះថាតិច មិនទៀង មានការប្រែប្រួលជាធម្មតា ។

ក្នុង **មច្ឆរិសូត្រ** បិដកលេខ ២៩, ទំព័រ ៤៧ ទេវតាបានពោលគាថានេះ ក្នុងសម្នាក់ព្រះដ៏មានព្រះភាគថា :

មច្ឆេរា ច បមាទា ច ឯវំ ទានំ ន ទីយតិ

បុញ្ញមាកង្ខមានេន ទេយ្យំ ហោតិ វិជានតាតិ។

ព្រោះសេចក្តីកំណាញ់ និង សេចក្តីប្រមាទ បានជាបុគ្គលឱ្យទានមិនកើតយ៉ាងនេះ ។ កាលបើបុគ្គលបានដឹងច្បាស់នូវប្រយោជន៍របស់ទាន ទាំងដែលជាអ្នកមានសេចក្តីប្រាថ្នាចំពោះបុណ្យ គប្បីឱ្យទាន ។

ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំបាទ បានស្រង់យកសេចក្ដីនៃព្រះធម៌ខ្លះៗមកប៉ុណ្ណេះ ដើម្បីប្រារព្ធអំពីទាន ថា បុគ្គលគួរតែឱ្យទាន ។ តាមពិត មនុស្សយើងតាំងពីនៅក្នុងផ្ទៃនៃមាតា ជីវិតត្រូវរស់នៅដោយសារទានហើយស្រេចប្រសូតចាកផ្ទៃមក ត្រូវអាស្រ័យទានរហូត ទើបអាចរស់នៅបាន អស់ពេលរាប់ឆ្នាំ ដែលឪពុកម្ដាយបានចិញ្ចឹមមើលថែ ។ ទាន បានចិញ្ចឹមមនុស្សពេញពិភពលោកទំនុកបម្រុង ថែរក្សាព្រះពុទ្ធសាសនា ដោយការថ្វាយបច្ច័យបួនចំពោះព្រះសង្ឃ និង ទាន ជាឧបការៈដល់សាវកបារមីញាណ បច្ចេកពោធិញ្ញាណ ជាពិសេស គឺអភិសម្ពោធិញ្ញាណ ទៀតផង ។ គ្រប់ព្រះបរមពោធិសត្វបានពិចារណារកឃើញនូវទានបារមី មុនបារមីដទៃទៀតទាំងអស់ ដែលជាពុទ្ធការកធម៌ ។ ក្នុងបុញ្ញកិរិយាវត្ថុ ១០ ក្ដី ទសពិធរាជធម៌ ១០ ក្ដី ព្រហ្មចរិយធម៌ ១០ ក្ដី អនុបុព្វីកថា ៥ ប្រការ មុននឹងប្រកាសនូវចតុរារិយសច្ចក្ដី សង្គហវត្ថុ ៤ ក្ដី សុទ្ធតែរាប់ទានមុនធម៌ដទៃទាំងអស់ ។

ដូចពាក្យប្រារព្ធខាងដើមនេះ សូមពុទ្ធបរិស័ទ អាននូវ **សៀវភៅធានកថា** នេះផង ឱ្យទានផង ទាំងអាមិសទាន ទាំងធម្មទាន ព្រមទាំងឧទ្ទិសនូវទានទាំងពីរនេះ ដល់សព្វសត្វផងចុះ ។

ទនតោ បុញ្ញំ បវឌ្ឍតិ

បុណ្យរមែងចម្រើនដល់អ្នកឱ្យទាន ។

បាត់ដំបង ក្នុងវស្សានៃពុទ្ធសករាជ ២៥៥៥

ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំបាទ

ប៊ុត សាវង្ស

មាតិកា

ឈ្មោះអត្ថបទ ទំព័រ

១. សុមនសូត្រ ១

២. ចុន្ទីសូត្រ ២១

៣. ឧគ្គហសូត្រ ២៨

៤. សីហសូត្រ ៣៧

៥. ទានានិសង្សសូត្រ ៦៨

៦. កាលទានសូត្រ ៧០

៧. ភោជនទានសូត្រ ៧៣

៨. សទ្ធានិសង្សសូត្រ ៧៦

៩. បុត្តសូត្រ ៨០

១០. សាលសូត្រ ៨៥

១១. មនាបទាយីសូត្រ ៨៨

១២. សប្បុរិសទានសូត្រ ១០៣
១៣. ទានវគ្គ បឋមទានសូត្រ ១០៧
១៤. បឋមសប្បុរិសសូត្រ ១១២
១៥. ឧទយសូត្រ និង អដ្ឋកថា ១១៥
១៦. មហាសាលសូត្រ និង អដ្ឋកថា ១២៣

គុណរបស់ទាន

ទានចិញ្ចឹមបុត្របរិសុទ្ធក្នុងផ្ទៃ　　រហូតដល់ថ្ងៃបុត្រថ្លៃចាកគភ៌
ទានចិញ្ចឹមស្មោះទឹកដោះបបរ　　កូនរស់បានល្អព្រោះធម៌សប្បុរស ។
ទានថ្វាយដល់សង្ឃផ្ទង់ឧទ្ទិសទាន　　ប្រេតរួចពីឃ្លានព្រោះទានរំដោះ
ទានជាទេវធម៌លម្អសប្បុរស　　ទានមានចិត្តស្មោះសង្គ្រោះជីវិត ។
ទានគឺជាទ្រព្យជាប់តាមសន្តាន　　ជាមិត្តរួមប្រាណឆ្លងភពងងឹត
ទានកាច់បំបាក់មោហៈក្នុងចិត្ត　　បានត្រាស់ដឹងពិតដ្បិតទានបារមី ។
ហៃកូនប្រុសស្រីគប្បីចាំទុក　　គុណម្ដាយឪពុកទានាធិបតី
កូនដឹងមង្គលសាមសិបប្រាំបី　　ចៀសកម្មអប្រិយ៍ផុតភ័យអបាយ ។

ដោយ **ប.ស.ទ.**

១~ សុមនសូត្រ

(បិដកលេខ ៤៤, ទំព័រ ៦៣ ដល់ ៦៧)

គ្រានោះ នាងសុមនារាជកុមារី មានរថ ៥០០ និង រាជកុមារី ៥០០ អង្គ ហែហមចូលទៅគាល់ព្រះដ៏-មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះ-ភាគ ហើយប្រថាប់ក្នុងទីសមគួរ ។ លុះនាងសុមនារាជ-កុមារី ប្រថាប់ក្នុងទីសមគួរហើយ បានទូលសួរព្រះដ៏-មានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន សាវ័កពីររូបរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ក្នុងសាសនានេះ មានសទ្ធាស្មើគ្នា មានសីលស្មើគ្នា មានបញ្ញាស្មើគ្នា ប៉ុន្តែមួយអង្គជាទាយក មួយអង្គមិនមែនជាទាយក សាវ័កទាំងនោះដល់បែកធ្លាយរាងកាយស្លាប់ទៅ ក៏ទៅកើតក្នុងសុគតិ-សួគ៌ទេវលោក បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន សាវ័កទាំងពីរដែលកើតជាទេវតានោះ តើមានសេចក្តីវិសេស មាន

ហេតុផ្សេងគ្នាដែរឬទេ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលនាងសុមនា មានដែរ ម្នាលនាងសុមនា សាវ័កណា ជាទាយក សាវ័កនោះ ដល់កើតជាទេវតា រមែងគ្រប សង្កត់ទេវតាឯណោះ ដែលមិនមែនជាទាយក ដោយ ហេតុ ៥ យ៉ាង គឺ អាយុទិព្វ ១ សម្បុរទិព្វ ១ សុខទិព្វ ១ យសទិព្វ ១ អាធិបតេយ្យទិព្វ ១ ។ ម្នាលនាងសុមនា សាវ័កណា ជាទាយក សាវ័កនោះ ដល់ទៅកើតជាទេវតា រមែងគ្របសង្កត់ទេវតាឯណោះ ដែលមិនមែនជាទាយក ដោយហេតុ ៥ យ៉ាងនេះ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ចុះ បើទេវតាទាំងពីរនោះ ច្យុតអំពីទេវលោកនោះ មកកើត ក្នុងមនុស្សលោកនេះ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន បុគ្គល ទាំងពីរនោះ ដែលកើតជាមនុស្សហើយ តើមានសេចក្តី វិសេស មានហេតុផ្សេងគ្នាដែរឬទេ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ត្រាស់ថា ម្នាលនាងសុមនា មានដែរ ម្នាលនាងសុមនា បុគ្គលណា ជាទាយក បុគ្គលនោះ ដល់កើតជាមនុស្ស រមែងគ្របសង្កត់បុគ្គលឯណោះ ដែលមិនមែនជាទាយក

ដោយហេតុ ៥ យ៉ាង គឺអាយុជារបស់មនុស្ស ១ សម្បុរជារបស់មនុស្ស ១ សុខជារបស់មនុស្ស ១ យសជារបស់មនុស្ស ១ អាធិបតេយ្យជារបស់មនុស្ស ១ ។ ម្នាលនាងសុមនា បុគ្គលណា ជាទាយក បុគ្គលនោះ ដល់មកកើតជាមនុស្ស រមែងគ្របសង្កត់បុគ្គលឯណោះ ដែលមិនមែនជាទាយក ដោយហេតុ ៥ យ៉ាងនេះ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ចុះបើអ្នកទាំងពីរនោះ ចេញចាកផ្ទះបួស បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន បព្វជិតទាំងនោះ តើមានសេចក្តីវិសេស មានហេតុផ្សេងគ្នាដែរឬទេ ។ ព្រះដ៏-មានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលនាងសុមនា មានដែរ ម្នាលនាងសុមនា បុគ្គលណា ជាទាយក បុគ្គលនោះ លុះដល់បានបួសហើយ រមែងគ្របសង្កត់បព្វជិតឯណោះ ដែលមិនមែនជាទាយក ដោយហេតុ ៥ យ៉ាង គឺបើគេអង្វរ រមែងប្រើប្រាស់ចីវរច្រើន បើគេមិនអង្វរ ប្រើប្រាស់ចីវរតិច ១ បើគេអង្វរ រមែងបរិភោគបិណ្ឌបាតច្រើន បើគេមិនអង្វរ ក៏បរិភោគបិណ្ឌបាតតិច ១ បើគេអង្វរ រមែង

ប្រើប្រាស់សេនាសនៈច្រើន បើគេមិនអង្វរ ក៏ប្រើប្រាស់សេនាសនៈតិច ១ បើគេអង្វរ រមែងប្រើប្រាស់គិលានប្បច្ចយភេសជ្ជបរិក្ខារច្រើន បើគេមិនអង្វរ ក៏ប្រើប្រាស់គិលានប្បច្ចយភេសជ្ជបរិក្ខារតិច ១ ប្រសិនបើនៅជាមួយពួកសព្រហ្មចារីណា ពួកសព្រហ្មចារីនោះ រមែងរាប់អានភិក្ខុនោះ ដោយកាយកម្ម ជាទីគាប់ចិត្តច្រើន មិនជាទីគាប់ចិត្តតិច រាប់អានដោយវចីកម្ម ជាទីគាប់ចិត្តច្រើន មិនគាប់ចិត្តតិច រាប់អានដោយមនោកម្ម ជាទីគាប់ចិត្តច្រើន មិនគាប់ចិត្តតិច ខ្វល់ខ្វាយបម្រើ ជាទីគាប់ចិត្តច្រើន មិនគាប់ចិត្តតិច ១ ។ ម្នាលនាងសុមនា បុគ្គលណាជាទាយក បុគ្គលនោះដល់បានបួសហើយ រមែងគ្របសង្កត់បព្វជិតឯណោះ ដែលមិនមែនជាទាយក ដោយហេតុ ៥ យ៉ាងនេះ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ចុះបើបព្វជិតទាំងពីររូបនោះ បានសម្រេចព្រះអរហត្ត បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន បណ្តាបព្វជិតទាំងពីររូប ដែលបានសម្រេចព្រះអរហត្តហើយនោះ តើមានសេចក្តីវិសេស

មានហេតុផ្សេងគ្នាដែរឬទេ ។ ម្នាលនាងសុមនា ត្រង់រឿងនោះ តថាគត មិនសម្តែងហេតុផ្សេងគ្នាត្រង់ចិត្តដែលរួចស្រឡះ ដោយវិមុត្តិនេះទេ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏-ចម្រើន អស្ចារ្យណាស់ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ចម្លែកណាស់ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន បុគ្គលគួរឱ្យទានទាំង-ឡាយមែន គួរធ្វើបុណ្យទាំងឡាយមែន ព្រោះថា បុណ្យទាំងឡាយ ជាឧបការៈដល់អ្នកដែលកើតជាទេវតាផង បុណ្យទាំងឡាយ ជាឧបការៈដល់អ្នកដែលកើតជាមនុស្សផង បុណ្យទាំងឡាយ ជាឧបការៈដល់អ្នកបួសផង ។ ម្នាលនាងសុមនា ហេតុនោះយ៉ាងនេះហើយ ម្នាលនាងសុមនា ហេតុនោះយ៉ាងនេះហើយ ម្នាលនាងសុមនា បុគ្គលគួរឱ្យទានទាំងឡាយ គួរធ្វើបុណ្យទាំងឡាយ ព្រោះបុណ្យទាំងឡាយ ជាឧបការៈដល់អ្នកដែលកើតជាទេវតាផង បុណ្យទាំងឡាយ ជាឧបការៈដល់អ្នកដែលកើតជាមនុស្សផង បុណ្យទាំងឡាយ ជាឧបការៈដល់អ្នកបួសផង ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ បានត្រាស់ពាក្យនេះ លុះ

ព្រះសុគតបានត្រាស់ពាក្យនេះហើយ ព្រះសាស្តាបាន ត្រាស់ពាក្យជាគាថានេះតទៅទៀតថា

យថាបិ ចន្ទោ វិមលោ គច្ឆំ អាកាសធាតុយា
សព្វេ តារគណេ លោកេ អាភាយ អតិរោចតិ
តថេវ សីលសម្បន្នោ សទ្ធោ បុរិសបុគ្គលោ
សព្វេ មច្ឆរិនោ លោកេ ចាគេន អតិរោចតិ ។

ព្រះចន្ទមិនមានមន្ទិល កាលចរទៅតាមអាកាស រមែងរុងរឿងលើសជាងពួកផ្កាយទាំងឡាយ ឰដ៏អាកាស ដោយពន្លឺ (របស់ខ្លួន) យ៉ាងណាមិញ បុរសបុគ្គលមាន សទ្ធាបរិបូណ៌ដោយសីល រមែងរុងរឿងជាងពួកបុគ្គល កំណាញ់ទាំងអស់ក្នុងលោកដោយចាគៈក៏យ៉ាងនោះដែរ។

យថាបិ មេឃោ ថនយំ វិជ្ជុមាលី សតក្កកុ
ថលំ និន្នញ្ច បូរេតិ អភិវស្សំ វសុន្ធរំ
ឯវំ ទស្សនសម្បន្នោ សម្មាសម្ពុទ្ធសាវកោ
មច្ឆរី អធិគ្គណ្ហាតិ បញ្ចដ្ឋានេហិ បណ្ឌិតោ

អាយុនា យសសា ចេវ វណ្ណេន ច សុខេន ច
ស វេ ភោគបរិព្យុឡ្ហោ បេច្ច សគ្គេ បមោទតីតិ។

កាលមេឃ ប្រកបដោយផ្លេកបន្ទោរដ៏ផ្ទៀលធ្វាត់ បរិបូណ៌ដោយភ្នំទឹក ភ្លៀងក៏បង្អុរចុះមកបំពេញផែនដី ដែលខ្ពស់ទាបឱ្យពោរពេញ យ៉ាងណាមិញ សាវ័ករបស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធដែលបរិបូណ៌ដោយទស្សនៈ ជាបណ្ឌិត រមែងគ្របសង្កត់បុគ្គល អ្នកមានសេចក្តីកំណាញ់ដោយហេតុ ៥ យ៉ាង គឺ អាយុ យស សម្បុរ សុខនិងអធិបតី បណ្ឌិតនោះឯង បរិបូណ៌ដោយភោគៈ ដល់ទៅលោកខាងមុខ រមែងរីករាយ ក្នុងឋានសួគ៌ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។

អដ្ឋកថាសុមនសូត្រ

បទថា **សុមនា រាជកុមារី** គឺជាព្រះរាជធីតានៃព្រះបាទបសេនទិកោសល មានព្រះនាមថា **សុមនា** ។

ដែលបានព្រះនាមដូច្នោះ ព្រោះព្រះរាជធីតាទ្រង់បានធ្វើនូវមហាសក្ការៈហើយ ទ្រង់តាំងសេចក្ដីប្រាថ្នាទុកមក ។

សេចក្ដីពិស្ដារ មានតាំងអំពីសាសនានៃព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធវិបស្សី គឺពួកអ្នកនគរគិតគ្នាថា ពួកយើងបញ្ចប់សង្គ្រាមហើយ ពួកយើងគប្បីថ្វាយទានដល់សង្ឃ មានព្រះពុទ្ធជាព្រះសាស្ដារបស់យើងជាប្រមុខ ។ ដោយអ្នកនគរអាស្រ័យសេនាបតីហើយធ្វើបុណ្យតាមលំដាប់ ដូច្នេះក្នុងថ្ងៃមុនដំបូងជាវារៈរបស់សេនាបតី ។ ក្នុងថ្ងៃនោះសេនាបតីត្រៀមមហាទាន ដាក់មនុស្សយាមការពារជុំវិញដោយបញ្ជាថា ថ្ងៃនេះ ពួកអ្នកចូរយាមដោយប្រុងប្រយ័ត្ន គឺកុំឱ្យអ្នកណាៗមកថ្វាយភិក្ខាឡើយ ។

ក្នុងថ្ងៃនោះ មានភរិយាលោកសេដ្ឋីម្នាក់អង្គុយយំផង និយាយទៅរកធីតារបស់ខ្លួនផងថា កូនស្រីម្ដាយអើយ ប្រសិនបើបិតារបស់កូននៅរស់រានមានជីវិតនោះ គឺក្នុងថ្ងៃនេះ ម្ដាយនឹងនិមន្តព្រះទសពលឆាន់ជាគ្រាដំបូង ។ កូនស្រីនិយាយនឹងមាតាថា បពិត្រអ្នកម៉ែ សូមអ្នកម៉ែកុំ

ភ័យព្រួយអ្វីឡើយ កូននឹងធ្វើដោយឧបាយវិធី ដែលអាចឱ្យព្រះសង្ឃមានព្រះពុទ្ធបរមគ្រូជាប្រមុខ ឆាន់នូវភិក្ខារបស់យើងជាគ្រាដំបូង ។ ភ្លាមៗនោះ ធីតានៃលោកសេដ្ឋី បានចាត់ចែងចង្ហាន់ដែលមិនមានទឹក គឺនិរុទកបាយាស ដាក់ចុះនៅក្នុងថាសមាស ដែលថាសមាសនោះមានតម្លៃ ១ សែន រហូតពេញថាស ហើយទើបដាក់ទឹកដោះគោ ទឹកឃ្មុំ និង ស្ករគ្រួសជាដើមលាយចូល ទើបយកថាសមួយទៀតមកគ្រប រួចហើយយកភួងផ្កាម្លិះមករៀបចំដាក់គ្របពីលើភាជនៈនោះ ឱ្យដូចជាភាជនៈផ្កាម្លិះដូច្នោះឯង ។

លុះដល់ភត្តកាល ព្រះដ៏មានព្រះភាគស្តេចយាងព្រមដោយព្រះភិក្ខុសង្ឃ ចូលទៅកាន់ភូមិ សំដៅទៅផ្ទះសេនាបតី ។ សេដ្ឋីធីតា នាងនាំយកភាជនៈមាសដាក់ភិក្ខាគ្របដោយផ្កាម្លិះ មានពួកនាងទាសីហែហមចេញអំពីផ្ទះស្កាត់ផ្លូវព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ នៅក្នុងរវាងផ្លូវ ពួកអ្នកយាមរបស់សេនាបតីពោលថា នែនាង ! កុំទៅផ្លូវនេះ ។

ធម្មតាអ្នកមានបុណ្យច្រើន រមែងមានពាក្យសម្ដីត្រូវចិត្តអ្នកស្ដាប់ នាងពោលទៅរកអ្នកយាមទាំងឡាយ ដែលចេះតែហាមហើយហាមទៀតថា លោកបង លោកពូលោកអ៊ំ ព្រោះហេតុអ្វីបានជាមិនឱ្យពួកនាងខ្ញុំចូលទៅ ? ពួកអ្នកយាមពោលថា អើនាង ! លោកសេនាបតីចាត់ពួកយើងឱ្យយាមរក្សាការណ៍ ដោយបង្គាប់ថា កុំឱ្យអ្នកណាៗនាំយកអាហារភោជនចូលមកជាដាច់ខាត ។ នាងពោលថា ក៏ពួកលោកឃើញអាហារភោជនក្នុងដៃរបស់ខ្ញុំឬ ? ពួកអ្នកយាមពោលថា ឃើញតែភួងផ្កា ។ នាងសួរថា លោកសេនាបតី មិនឱ្យធ្វើសូម្បីតែការបូជាដោយភួងផ្កាឬ ? ពួកអ្នកយាមពោលថា លោកសេនាបតីអត់ហាមទេ ។ នាងពោលថា បើអ៊ីចឹង សូមពួកលោកបើកផ្លូវទៅ ។

បានឱកាសហើយ នាងក៏ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏-មានព្រះភាគ ហើយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន សូមព្រះអង្គទ្រង់ទទួលនូវភួងផ្កាម្ល៉ិះនេះ ព្រះអង្គ ។ ព្រះ-

ដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ទតព្រះនេត្រទៅរកអ្នកបម្រើសេនា-
បតីម្នាក់ ហើយត្រាស់ឱ្យទទួលភួងផ្កាម្លិះទុកតាមព្រះអង្គ
ទៅ ។ នាងថ្វាយបង្គំព្រះបរមសាស្តាហើយ នាងតាំង
សេចក្តីប្រាថ្នាថា កាលដែលខ្ញុំម្ចាស់កើតក្នុងភពតូចភពធំ
តទៅ សូមកុំឱ្យខ្ញុំម្ចាស់ មានជីវិតរស់នៅដោយសេចក្តី
តក់ស្លុតឡើយ សូមឱ្យបានជាទីស្រឡាញ់ដូចភួងផ្កាម្លិះនេះ
និង សូមឱ្យមានឈ្មោះថា **សុមនា** រហូត ។ ព្រះដ៏មាន-
ព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា នាងចូរមានសេចក្តីសុខចុះ ។
សេដ្ឋីធីតា ថ្វាយបង្គំហើយធ្វើប្រទក្សិណព្រះដ៏មានព្រះ-
ភាគ ក្រាបទូលលាត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ស្តេចយាងដល់ផ្ទះសេនាបតី
ទ្រង់គង់ប្រថាប់លើអាសនៈដែលគេក្រាលថ្វាយ សេនា-
បតីកាន់យកបបរយាគូបង្អែមចូលទៅថ្វាយ ព្រះបរម-
សាស្តាទ្រង់យកព្រះហស្តបិទបាត្រ ។ សេនាបតីក្រាបទូល
ថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ភិក្ខុទាំងឡាយ គង់រៀបរយ

ហើយ ព្រះអង្គ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់ថា តថាគត បានបិណ្ឌបាតក្នុងរវាងផ្លូវហើយ ។ សេនាបតីលើកភ្លូង ផ្កាម្ទិះចេញបានឃើញបិណ្ឌបាត មធុបាយាសគ្រប់ល្មម ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ដួសថ្វាយតាំងពីព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទៅ រីឯសេនាបតីបានថ្វាយនូវទេយ្យធម៌របស់ខ្លួន ។ ព្រះបរមសាស្ដាសោយស្រេចហើយ ទ្រង់ត្រាស់សម្ដែង នូវមង្គលកថា រួចស្ដេចយាងត្រឡប់ ។

សេនាបតីសួរថា ស្រីដែលថ្វាយបិណ្ឌបាតជាអ្នក ណា ? កូនស្រីលោកសេដ្ឋីទានព្រោស ។ សេនាបតីគិត ថា ស្ត្រីដែលមានបញ្ញា កាលដែលមកនៅក្នុងផ្ទះរបស់ យើង គឺថា សគ្គសម្បត្តិរបស់បុរសមិនមែនរកបានដោយ ក្រទេ គិតហើយ ទើបចាត់ចែងនាំនាងបានមកតាំងទុក ក្នុងតំណែងជាប្រមុខ ។

សេដ្ឋីធីតា បានមកនៅផ្ទះសេនាបតីហើយ ក៏ចាប់ ផ្ដើមចំណាយទ្រព្យក្នុងផ្ទះរបស់មាតា និង ក្នុងផ្ទះរបស់ សេនាបតី ថ្វាយទានដល់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ បំពេញបុណ្យ

រហូតអស់អាយុ ។ កាលដែលនាងចុតិអំពីមនុស្ស បានទៅបដិសន្ធិក្នុងទេវលោកកាមាវចរសួគ៌ ។ ក្នុងខណៈដែលនាងកើតនោះឯង មានភ្លៀងផ្កាម្លិះទូទៅពេញទេវលោកត្រឹមក្បាលជង្គង់ ។ ពួកទេវតាទាំងឡាយគិតគ្នាថា ទេព-ធីតានេះ កាន់យកឈ្មោះរបស់ខ្លួនដោយខ្លួនឯងមក ទើបតាំងនាមទេពធីតាថា **សុមនា** ។ សុមនាទេពធីតា ចុតិបដិសន្ធិក្នុងទេវលោក និង មនុស្សលោករហូត ៨៩ កប្បក្នុងទីដែលនាងកើតហើយនោះៗ ភ្លៀងផ្កាម្លិះក៏ធ្លាក់មកជានិច្ច ទើបមានឈ្មោះថា សុមនា ដូចដើម ។ កាលដែលនាងមកបដិសន្ធិ ក្នុងព្រះគភ៌របស់ព្រះអគ្គមហេសីនៃព្រះបាទកោសល ក្នុងថ្ងៃនោះឯង កុមារិកា ៥០០ នាក់ក៏បដិសន្ធិក្នុងត្រកូលនោះៗ ហើយប្រសូតចាកគភ៌ក្នុងថ្ងៃតែមួយជាមួយគ្នាទាំងអស់ ។ ក្នុងខណៈព្រះរាជធីតាប្រសូតនោះឯង ភ្លៀងផ្កាម្លិះធ្លាក់ចុះប្រមាណត្រឹមជង្គង់។

ព្រះរាជា ទតព្រះនេត្រឃើញព្រះធីតា ទ្រង់

សប្បាយព្រះហឫទ័យក្រៃលែង ដោយព្រះរាជាទ្រង់ជ្រាប ថា ព្រះរាជធីតានេះ ជាអ្នកមានបុណ្យបានសាងទុកមក ហើយ ធីតារបស់យើងកាន់យកឈ្មោះរបស់ខ្លួនមក ដោយខ្លួនឯង ទើបទ្រង់ព្រះរាជទានព្រះនាមថា **សុមនា** ដល់ព្រះរាជធីតារបស់ព្រះអង្គ ។ ព្រះរាជាទ្រង់ព្រះតម្រិះ ថា ធីតារបស់យើងប្រាកដជាមិនកើតមកម្នាក់ឯងនោះ ឡើយ ទ្រង់ឱ្យស្វែងរកឃើញមានទារិកា ៥០០ នាក់កើត ក្នុងព្រះនគរ ទើបទ្រង់ត្រាស់ឱ្យចិញ្ចឹមទុកទាំងអស់ ហើយ ត្រូវនាំមកបង្ហាញដល់ធីតារបស់យើងមួយខែម្តង១ ។

នៅពេលដែលព្រះរាជធីតា មានទ្រង់ព្រះជន្មវស្សា បាន ៧ ខួប លោកសេដ្ឋីអនាថបិណ្ឌិក បានសាងព្រះ-ជេតពនមហាវិហារហើយស្រេច ។ កាលដែលបានបញ្ជូន ទូតទៅក្រាបទូលដល់ព្រះបរមសាស្តាហើយ ព្រះលោក-នាថជាព្រះសុគតសាស្តា មានព្រះភិក្ខុសង្ឃជាបរិវារ ស្តេចយាងចូលកាន់ក្រុងសាវត្ថី ។

អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី បានចូលទៅក្រាបទូលដល់ព្រះរាជាថា បពិត្រព្រះមហារាជដ៏ចម្រើន ព្រះពុទ្ធ-ដំណើរស្ដេចយាងមកកាន់ទីនេះ ជាមង្គលទាំងដល់ខ្ញុំ-ព្រះអង្គ ទាំងដល់ព្រះអង្គជាព្រះរាជា សូមព្រះអង្គទ្រង់ប្រោសឱ្យព្រះនាងសុមនារាជកុមារី ព្រមដោយកុមារីដទៃជាបរិវារ ៥០០ នាក់ កាន់ក្អមទឹកនិងផ្កាកម្រងគ្រឿងក្រអូបជាដើម ទទួលដំណើរព្រះទសពល ព្រះអង្គ ។ ព្រះរាជាទ្រង់ត្រាស់ថា ល្អហើយលោកសេដ្ឋី ហើយព្រះអង្គក៏ទ្រង់ចាត់ចែងដូច្នោះ ។ ព្រះរាជធីតា ក៏បានចូលគាល់ព្រះបរមសាស្ដាសម្មាសម្ពុទ្ធ តាមពាក្យដែលព្រះបិតាទ្រង់ណែនាំ បានបូជាដោយផ្កាកម្រងនិងគ្រឿងក្រអូបជាដើម ហើយប្រថាប់នៅក្នុងទីដ៏សមគួរមួយ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់សម្ដែងព្រះធម៌ទេសនាញ៉ាំងព្រះធីតានិងកុមារីទាំង ៥០០ នាក់ ឱ្យតាំងនៅក្នុងសោតាបត្តិផល ។ ក្នុងរវាងផ្លូវថ្ងៃនោះ មានគ្រហស្ថបានសម្រេចសោតាបត្តិផល ២ ពាន់នាក់ ។

ព្រះនាងសុមនារាជកុមារី ចូលគាល់ព្រះដ៏មាន-ព្រះភាគព្រោះហេតុអ្វី ? ព្រោះមានបំណងទូលសួរបញ្ហា ។ បានស្តាប់មកថា ក្នុងព្រះសាសនានៃព្រះសម្មា-សម្ពុទ្ធកស្សបទសពល មានភិក្ខុពីរអង្គជាសម្លាញ់នឹងគ្នាមួយអង្គបំពេញសារាណីយធម៌ (មានការចែកចាយនូវបច្ច័យ ៤ ដែលខ្លួនបានមកដល់បុគ្គលដែលគួរឱ្យជាដើម) ចំណែកមួយអង្គទៀតលោកបំពេញនូវភត្តគ្គវត្ត (បំពេញវត្តក្នុងរោងភត្តដោយមិនបានឱ្យទាន)។ ភិក្ខុដែលបំពេញនូវសារាណីយធម៌ ពោលរំលឹកភិក្ខុជាសម្លាញ់ថា អ្នកដ៏-មានអាយុ ឈ្មោះថាទានដែលមិនឱ្យផល រមែងមិនមានឡើយ កាលឱ្យរបស់ខ្លួនដល់អ្នកដទៃហើយសឹមបរិភោគទើបគួរ ។ ភិក្ខុដែលបំពេញនូវភត្តគ្គវត្ត តបថា អ្នក-ដ៏មានអាយុ អ្នកមិនដឹងទេឬ ការឱ្យទេយ្យធម៌ធ្លាក់ចុះរមែងមិនគួរ បុគ្គលដែលកាន់យកត្រឹមតែអាហារញ៉ាំងជីវិតរបស់ខ្លួនឱ្យប្រព្រឹត្តទៅបានប៉ុណ្ណោះទើបគួរ ។ ទាំងពីរអង្គ មិនអាចញ៉ាំងគ្នាឱ្យនៅក្នុងឱវាទរបស់ខ្លួនបាន ក៏

បំពេញវត្តតែរៀងខ្លួនរហូតដល់ចុតិចាកភពនោះ បដិសន្ធិក្នុងទេវលោក ។ ភិក្ខុដែលបំពេញនូវសារាណីយធម៌គ្របសង្កត់នូវភិក្ខុដែលមិនបានឱ្យទានដោយធម៌ ៥ យ៉ាងក្នុងទេវលោក វិលវល់ក្នុងទេវតានិងមនុស្សអស់មួយចន្លោះព្រះពុទ្ធ ទើបកើតក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។

អង្គដែលបំពេញនូវសារាណីយធម៌បដិសន្ធិក្នុងគភ៌ព្រះអគ្គមហេសីនៃព្រះបាទកោសល មួយអង្គទៀតបដិ-សន្ធិក្នុងផ្ទៃនៃស្រីបម្រើរបស់ព្រះអគ្គមហេសីនោះ ហើយប្រសូតក្នុងថ្ងៃជាមួយគ្នា ។ ក្នុងថ្ងៃដាក់ឈ្មោះ ពោលគឺថ្វាយព្រះនាមដល់ព្រះរាជបុត្រ ព្រះមាតាស្រង់ទឹកឱ្យបុត្រហើយ ដាក់បុត្រឱ្យផ្ទំក្នុងបន្ទប់ប្រកបដោយសិរី ជាមួយនឹងបុត្ររបស់ស្ត្រីអ្នកបម្រើព្រះអគ្គមហេសីនោះឯង ។ ដោយរវល់នាំគ្នាចាត់ចែងកិច្ចការខាងក្រៅបន្ទប់ ព្រះ-រាជបុត្របើកព្រះនេត្រឡើង បានឃើញស្វេតច្ឆត្រដ៏ធំផងទីកន្លែងផ្ទំប្រកបដោយសិរី ដែលគេចាត់ចែងយ៉ាងល្អផងព្រមទាំងព្រះរាជនិវេសន៍ប្រដាប់ដោយគ្រឿងអលង្ការផង

ទើបដឹងខ្លួនព្រះអង្គថា យើងកើតក្នុងព្រះរាជត្រកូល ។ ព្រះរាជបុត្រនឹកថា យើងធ្វើកម្មអ្វីហ្ន៎ ទើបបានកើតនៅក្នុងទីនេះដូច្នេះ ក៏រលឹកបាន ដោយផលនៃការបំពេញនូវសារាណីយធម៌ ។ ព្រះរាជបុត្រគិតទៀតថា សម្លាញ់របស់យើងកើតក្នុងទីណាហ្ន៎ ក៏បានឃើញនៅក្នុងទីដែលទាបជាងខ្លួននោះឯង ទាំងដែលបានជ្រាបថា នេះព្រោះមកអំពីមិនជឿពាក្យរបស់យើង ទើបពោលថា សម្លាញ់អ្នកមិនជឿពាក្យរបស់យើង ។ ពេលនោះ ទារកជាសម្លាញ់ក៏តបមកវិញភ្លាមថា បើអីចឹង តើវាយ៉ាងម៉េច ? ព្រះរាជបុត្រក៏បានឆ្លើយបញ្ជាក់ប្រាប់ទៅថា អ្នកមើលសម្បត្តិរបស់យើងមើល៍ យើងដេកនៅលើទីដ៏មានសិរីនៅក្រោមស្វេតច្ឆត្រ ចំណែកអ្នកវិញដេកនៅនឹងគ្រែទាបលើកម្រាលរឹងៗ ។ ទារកជាសម្លាញ់ពោលថា អ្នកឯងកើតមាននូវមានះ ព្រោះអាស្រ័យរបស់ហ្នឹងឬ របស់ហ្នឹង គឺគេយកសំពត់មករុំព័ទ្ធនឹងបន្ទះឫស្សី គ្រាន់តែជាបឋវីធាតុប៉ុណ្ណោះ មិនមែនទេឬ ។

ព្រះរាជធីតាសុមនា បានស្តាប់ពាក្យរបស់អ្នកទាំងពីរនោះហើយ ទើបគិតថា នៅជិត១ប្អូនប្រុសទាំងពីររបស់យើងមិនមានអ្នកណាឡើយ ក៏បានដើរចូលទៅអែបនឹងមាត់ទ្វារ បានឮពាក្យថា **ធាតុ** ដូច្នេះ ក៏គិតថាពាក្យថាធាតុនេះ មិនមាននៅខាងក្រៅអំពីព្រះពុទ្ធសាសនាឡើយ ប្អូនប្រុសរបស់យើងប្រាកដជាសមណទេវបុត្រ ។ ព្រះរាជធីតាបានគិតតទៅទៀតថា បើយើងនឹងក្រាបទូលដល់ព្រះមាតាបិតាថា ទារកទាំងពីរនិយាយគ្នាយ៉ាងនេះ ព្រះបិតាជាដើមមុខតែនឹងឱ្យគេនាំយកទៅចោល ឬយ៉ាងម៉េច១មិនខាន ដោយយល់ថា អ្នកទាំងពីរគឺជាអមនុស្ស ដូច្នេះ យើងមិនប្រាប់ហេតុការណ៍នេះដល់អ្នកណាឡើយ យើងនឹងទូលសួរចំពោះព្រះទសពល ដែលទ្រង់ជាព្រះបិតាវិវដ្តៈរបស់យើង ព្រះអង្គនឹងត្រាស់ប្រាប់សេចក្តីនេះឱ្យយើងបានដឹងច្បាស់ ។

សោយព្រះក្រយាពេលព្រឹកស្រេចហើយ ព្រះរាជធីតាក៏ចូលទៅគាល់ព្រះរាជា ជាព្រះបិតា ហើយទូលសូម

ការអនុញ្ញាត ដើម្បីទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះ-រាជាត្រាស់បង្គាប់ឱ្យចាត់រថ ៥០០ គ្រឿង ។ សូមបញ្ជាក់ថា នៅក្នុងជម្ពូទ្វីបនេះ មានតែកុមារីបីនាក់ប៉ុណ្ណោះ ដែលបានរថ ៥០០ គ្រឿង អំពីសម្នាក់បិតារបស់ខ្លួន គឺ ព្រះនាងចុន្ទី ជាព្រះរាជធីតារបស់ព្រះបាទពិម្ពិសារ ១ នាងវិសាខា ជាធីតារបស់ធនញ្ជ័យសេដ្ឋី ១ និង ព្រះនាងសុមនារាជធីតានេះឯង ១ ។ ព្រះនាងសុមនាកាន់យកគ្រឿងក្រអូបនិងផ្កាឈើហើយ បានឈរនៅក្នុងរថរបស់ខ្លួន ដែលមានរថ ៥០០ ទៀតជាបរិវារ ធ្វើដំណើរចូលគាល់ព្រះបរមសាស្តា ដោយគិតថា យើងនឹងទូលសួរព្រះអង្គនូវបញ្ហានេះ ។

(សេចក្តីតទៅ មាននៅក្នុងព្រះសូត្រខាងដើមស្រាប់ហើយ ចំពោះពាក្យថា **ឧស្សនសម្បន្នោ** នៅក្នុងព្រះគាថាខាងចុង ព្រះអដ្ឋកថាប្រាប់ថា គឺព្រះសោតា-បន្ន) ។

២~ ចុន្ទីសូត្រ

(បិដកលេខ ៤៤, ទំព័រ ៦៧ ដល់ ៧១)

សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ គង់នៅក្នុងវត្តវេឡុវ័នជាកលន្ទកនិវាបដ្ឋាន ទៀបក្រុងរាជគ្រឹះ ។ គ្រានោះ នាងចុន្ទីរាជកុមារីមានរថ ៥០០ និង កុមារី ៥០០ ហែហមចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគ ហើយប្រថាប់ក្នុងទីសមគួរ ។ លុះនាងចុន្ទីរាជកុមារី ប្រថាប់ក្នុងទីសមគួរហើយ បានក្រាបទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន រាជកុមារឈ្មោះចុន្ទៈជាបងខ្ញុំព្រះអង្គនោះ និយាយយ៉ាងនេះថា តាមតែបុគ្គលណាក៏ដោយ ទោះស្ត្រីក្តី បុរសក្តី ដល់នូវព្រះពុទ្ធជាទីពឹង ដល់នូវព្រះធម៌ជាទីពឹង ដល់នូវព្រះសង្ឃជាទីពឹងហើយ វៀរចាកបាណាតិបាត វៀរចាកអទិន្នាទាន វៀរចាកកាមេសុមិច្ឆាចារ

វៀរចាកមុសាវាទ វៀរចាកសុរាមេរយមជ្ជប្បមាទដ្ឋាន បុគ្គលនោះ លុះបែកធ្លាយរាងកាយស្លាប់ទៅ ទៅកើតក្នុងសុគតិ មិនទៅកើតក្នុងទុគ្គតិទេ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គសូមសួរព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បុគ្គលជ្រះថ្លាក្នុងព្រះសាស្តា មានសភាពដូចម្តេច លុះបែកធ្លាយរាងកាយស្លាប់ទៅ បានទៅកើតក្នុងសុគតិ មិនទៅកើតក្នុងទុគ្គតិ ជ្រះថ្លាក្នុងព្រះធម៌ មានសភាពដូចម្តេច លុះបែកធ្លាយរាងកាយស្លាប់ទៅ បានទៅកើតសុគតិ មិនទៅកើតក្នុងទុគ្គតិ ជ្រះថ្លាក្នុងព្រះសង្ឃ មានសភាពដូចម្តេច លុះបែកធ្លាយរាងកាយស្លាប់ទៅ បានទៅកើតសុគតិ មិនទៅកើតក្នុងទុគ្គតិ បំពេញក្នុងសីល មានសភាពដូចម្តេច លុះបែកធ្លាយរាងកាយស្លាប់ទៅ បានទៅកើតសុគតិ មិនទៅកើតក្នុងទុគ្គតិទេ ។ ម្នាលនាងចុន្ទី រាប់តាំងពីពួកសត្វឥតជើងក្តី មានជើង ២ ក្តី ជើង ៤ ក្តី ជើងច្រើនក្តី មានរូបក្តី ឥតរូបក្តី មានសញ្ញាក្តី ឥតសញ្ញាក្តី នេវសញ្ញានាសញ្ញាក្តី ព្រះតថាគត ជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ

ប្រាកដជាប្រសើរជាងពួកសត្វទាំងនោះ ។ ម្នាលនាងចុន្ទី ពួកបុគ្គលណាជ្រះថ្លា ក្នុងព្រះពុទ្ធ ពួកបុគ្គលនោះ ឈ្មោះថា ជ្រះថ្លា ក្នុងបុគ្គលដ៏ប្រសើរ ផលដ៏ប្រសើរ រមែងមានដល់ពួកបុគ្គលអ្នកជ្រះថ្លា ក្នុងបុគ្គលដ៏ប្រសើរ ។ ម្នាលនាងចុន្ទី ពួកសង្ខតធម៌ក្តី អសង្ខតធម៌ក្តី ទាំងប៉ុន្មានវិរាគធម៌ គឺធម៌ញ៉ាំងសេចក្តីស្រវឹងឱ្យទ្រុឌទ្រោម នាំចេញនូវសេចក្តីស្រេកឃ្លាន គាស់រំលើងនូវសេចក្តីអាល័យ ផ្តាច់បង់នូវវដ្តៈ អស់តណ្ហា ប្រាសចាកតម្រេក រលត់ទុក្ខ មិនមានគ្រឿងចាក់ដោត ប្រាកដជាប្រសើរ ជាងពួកធម៌ទាំងនោះ ។ ម្នាលនាងចុន្ទី ពួកបុគ្គលណាជ្រះថ្លា ក្នុងវិរាគធម៌ ពួកបុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាជ្រះថ្លា ក្នុងធម៌ដ៏ប្រសើរ ផលដ៏ប្រសើរ រមែងមានដល់ពួកបុគ្គលអ្នកជ្រះថ្លា ក្នុងធម៌ដ៏ប្រសើរ ។ ម្នាលនាងចុន្ទី សង្ឃក្តី គណៈក្តី ទាំងប៉ុន្មាន សង្ឃសាវ័ករបស់តថាគត បើរាប់ជាគូបុរសមាន ៤ គូ បើរាប់រៀងជាបុគ្គលមាន ៨ សង្ឃទាំងនោះ ជាសង្ឃសាវ័កនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ ជាអ្នកគួរ

ទទួលចតុប្បច្ច័យ ដែលបុគ្គលឧទ្ទិសចំពោះ ហើយនាំមកបូជា គួរទទួលអាគន្តុកទាន គួរទទួលនូវទាន ដែលបុគ្គលជឿនូវកម្មនិងផលនៃកម្មហើយបូជា គួរដល់អញ្ជលិកម្ម ដែលសត្វលោកគប្បីធ្វើ ជាបុញ្ញក្ខេត្តដ៏ប្រសើររបស់សត្វ-លោក ប្រាកដជាប្រសើរ ជាងសង្ឃឬគណៈទាំងនោះ ។ ម្នាលនាងចុន្ទី ពួកបុគ្គលណាជ្រះថ្លា ក្នុងព្រះសង្ឃ ពួកបុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាជ្រះថ្លា ក្នុងព្រះសង្ឃដ៏ប្រសើរ ផលដ៏ប្រសើររមែងមានដល់ពួកបុគ្គលអ្នកជ្រះថ្លាក្នុងព្រះសង្ឃដ៏ប្រសើរ ។ ម្នាលនាងចុន្ទី សីលដែលព្រះអរិយៈសរសើរទាំងអម្បាលម៉ាន ជាសីលមិនដាច់ មិនធ្លុះ មិនពពាល មិនពព្រុស ជាសីលអ្នកជា ដែលវិញ្ញូជនសរសើរហើយ មិនប៉ះពាល់ ដោយតណ្ហានិងទិដ្ឋិ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីសមាធិ នេះប្រាកដជាប្រសើរ ជាងសីលទាំងនោះ ។ ម្នាលនាងចុន្ទី ពួកបុគ្គលណា ជាអ្នកបំពេញក្នុងពួកសីល ដែលព្រះអរិយៈសរសើរហើយ ពួកបុគ្គលទាំងនោះ ឈ្មោះថាបានបំពេញ ក្នុងសីលដ៏ប្រសើរ ។

អគ្គតោ វេ បសន្នានំ អគ្គំ ធម្មំ វិជានតំ
អគ្គេ ពុទ្ធេ បសន្នានំ ទក្ខិណេយ្យេ អនុត្តរេ
អគ្គេ ធម្មេ បសន្នានំ វិរាគូបសមេ សុខេ
អគ្គេ សង្ឃេ បសន្នានំ បុញ្ញក្ខេត្តេ អនុត្តរេ
អគ្គស្មឹ ទានំ ទទតំ អគ្គំ បុញ្ញំ បវឌ្ឍតិ
អគ្គំ អាយុ ច វណ្ណោ ច យសោ កិត្តិ សុខំ ពលំ។

បុណ្យដ៏ប្រសើរផង អាយុដ៏ប្រសើរផង សម្បុរកាយដ៏ប្រសើរផង យសស័ក្តិដ៏ប្រសើរផង កេរ្តិ៍ឈ្មោះដ៏ប្រសើរផង សុខដ៏ប្រសើរផង កម្លាំងដ៏ប្រសើរផង រមែងចម្រើនដល់ពួកបុគ្គលអ្នកដឹងច្បាស់នូវធម៌ដ៏ប្រសើរ ជ្រះថ្លានឹងវត្ថុដ៏ប្រសើរ គឺជ្រះថ្លាក្នុងព្រះពុទ្ធដ៏ប្រសើរ ដែលជាទក្ខិណេយ្យបុគ្គល រកបុគ្គលដទៃ ក្រៃលែងជាងគ្មាន ជ្រះថ្លាក្នុងព្រះធម៌ដ៏ប្រសើរ ជាធម៌ប្រាសចាករាគៈ ជាធម៌ស្ងប់រំងាប់ នាំមកនូវសុខ ជ្រះថ្លាក្នុងព្រះសង្ឃដ៏ប្រសើរ ជាបុញ្ញក្ខេត្ត រកខេត្តដទៃក្រៃលែងជាងគ្មាន ជា

អ្នកឱ្យនូវទានចំពោះបុគ្គលដ៏ប្រសើរ ។

អគ្គស្ស ទាតា មេធាវី អគ្គធម្មសមាហិតោ
ទេវភូតោ មនុស្សោ វា អគ្គប្បត្តោ បមោទតីតិ។

បុគ្គលអ្នកមានប្រាជ្ញា មានចិត្តតម្កល់ ក្នុងធម៌ដ៏ប្រសើរ ជាអ្នកឱ្យនូវទានចំពោះបុគ្គល ដ៏ប្រសើរ តែងបានទៅកើតជាទេវតាឬមនុស្ស ដល់នូវសេចក្តីប្រសើររមែងរីករាយ ។

អដ្ឋកថា

បទថា **បញ្ចហិ រថសតេហិ** ដោយសេចក្តីថា ព្រះនាងចុន្ទី (ព្រះរាជធីតានៃព្រះបាទពិម្ពិសារ) សោយព្រះក្រយាព្រឹកហើយ បានចូលគាល់ព្រះជនក សូមឱ្យចាត់ចែងនូវរថ ៥០០ គ្រឿង ដើម្បីរថទាំងនោះហែហមចូលគាល់ព្រះបរមសាស្តា ។ ព្រះរាជធីតា មាននូវព្រះ-

តម្រិះថា យើងនឹងទូលសួរចំណុចដែលបានសន្ទនា នូវបញ្ហាដែលយើងឱ្យប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងព្រះជេដ្ឋភាតា ។ ដូច្នេះហើយ ក៏បានកាន់យកផ្កាកម្រង និង គ្រឿងក្រអូបជាដើម ហើយចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។

បទថា **អរិយកន្តានិ សីលានិ** បានដល់សីលដែលសម្បយុត្តដោយមគ្គនិងផល ។ ក៏សីលទាំងនោះ ជាសីលដែលគួរប្រាថ្នាគួរត្រេកអររបស់ព្រះអរិយៈទាំងឡាយ ព្រោះហេតុនោះ ទើបមិនលះបង់សូម្បីក្នុងភពដទៃ ។

៣. ឧគ្គហសូត្រ

(បិដកលេខ ៤៤, ទំព័រ ៧១ ដល់ ៧៥)

សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ គង់នៅក្នុងជាតិយាវ័ន ទៀបក្រុងភទ្ទិយៈ ។ គ្រានោះ ឧគ្គហមេណ្ឌកនត្តា (ជាចៅមេណ្ឌកសេដ្ឋី) ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។ លុះឧគ្គហមេណ្ឌកនត្តាអង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ បានក្រាបទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ យ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ មានភិក្ខុជាគម្រប់ ៤ នឹងព្រះអង្គ ទទួលភត្តខ្ញុំព្រះអង្គក្នុងថ្ងៃស្អែក ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទទួលដោយតុណ្ហីភាព ។ គ្រានោះ ឧគ្គហមេណ្ឌកនត្តាដឹងច្បាស់ថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទទួលនិមន្តហើយ ក៏ក្រោកចាកអាសនៈ ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ធ្វើប្រទក្សិណចេញ

ទៅ ។ ដល់វេលារាត្រីកន្លងហើយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ស្បង់ប្រដាប់បាត្រនិងចីវរ ក្នុងបុព្វណ្ហសម័យ ស្ដេចចូលទៅឯលំនៅរបស់ឧគ្គហមេណ្ឌកនត្តា លុះចូលទៅដល់ហើយ ទ្រង់គង់លើអាសនៈដែលគេក្រាលថ្វាយ ។ លំដាប់នោះ ឧគ្គហមេណ្ឌកនត្តា អង្គាសព្រះដ៏មានព្រះ-ភាគ ឱ្យឆ្អែតស្កប់ស្កល់ ដោយខាទនីយភោជនីយាហារដ៏ថ្លៃថ្លា ដោយដៃខ្លួនឯង ត្រាតែព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ឃាត់ ។ លុះឧគ្គហមេណ្ឌកនត្តា (ឃើញ) ព្រះដ៏មាន-ព្រះភាគ ឆាន់រួចលែងលូកព្រះហស្តក្នុងបាត្រហើយ ក៏អង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។ លុះឧគ្គហមេណ្ឌកនត្តា អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ ទើបក្រាបទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ពួកកុមារីរបស់ខ្ញុំព្រះអង្គទាំងអម្បាលនេះ មុខជានឹងទៅកាន់ត្រកូលប្ដី បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទូន្មានពួកកុមារីទាំងនោះឱ្យទាន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន សូមព្រះដ៏-មានព្រះភាគ ប្រៀនប្រដៅពួកកុមារីទាំងនោះ ដោយ

ឱវាទានុសាសនៈណា ដែលនាំឱ្យបានប្រយោជន៍ និង សេចក្តីសុខ អស់កាលដ៏វែងដល់កុមារីទាំងនោះ ។ លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់នឹងពួកកុមារី ទាំងនោះ យ៉ាងនេះថា ម្នាលកុមារីទាំងឡាយ ហេតុ ដូច្នោះ ពួកកុមារី ក្នុងលោកនេះ ត្រូវសិក្សាយ៉ាងនេះថា មាតានិងបិតា ជាអ្នកប្រាថ្នាសេចក្តីចម្រើន ជាអ្នកស្វែង រកប្រយោជន៍ ជាអ្នកអនុគ្រោះ អាស្រ័យសេចក្តីអនុគ្រោះ ហើយ ឱ្យដល់បុរសជាស្វាមីណា យើងទាំងឡាយ ជា ស្រីភ្ញាក់ឡើងមុនគេ ដេកក្រោយគេ ប្រុងខ្លួននឹងទទួល កិច្ចការអ្វីៗ ប្រព្រឹត្តផ្គាប់ផ្គុន និយាយពាក្យផ្អែមល្ហែម ដល់ស្វាមីនោះ ម្នាលកុមារីទាំងឡាយ ពួកនាងត្រូវសិក្សា យ៉ាងនេះចុះ ។ ម្នាលកុមារីទាំងឡាយ ហេតុដូច្នោះ ពួក កុមារីក្នុងលោកនេះ ត្រូវសិក្សាយ៉ាងនេះថា បុគ្គលណា ជាទីគោរពនៃស្វាមី ទោះជាមាតាក្តី បិតាក្តី សមណ-ព្រាហ្មណ៍ក្តី យើងទាំងឡាយនឹងធ្វើសក្ការៈ គោរព រាប់អាន បូជាដល់បុគ្គលទាំងនោះ ទាំងទទួលគួរសម

រៀបចំដោយអាសនៈនិងទឹកលាងជើង ចំពោះជនទាំង-ឡាយ ដែលមកដល់ហើយ ម្នាលកុមារីទាំងឡាយ ពួកនាងត្រូវសិក្សាយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលកុមារីទាំងឡាយ ហេតុដូច្នោះ ពួកកុមារី ក្នុងលោកនេះ ត្រូវសិក្សាយ៉ាងនេះថា ការងារទាំងឡាយណា ខាងក្នុងផ្ទះរបស់ប្តី ទោះរោមចៀមក្តី កប្បាសក្តី ពួកយើងនឹងជាស្រីឈ្លាសវៃ ក្នុងការងារទាំងនោះ មិនខ្ជិលច្រអូស បរិបូណ៌ដោយឧបាយនិង ការត្រិះរិះ ក្នុងកិច្ចការទាំងនោះថា គួរធ្វើ គួរចាត់ចែង ម្នាលកុមារីទាំងឡាយ ពួកនាងត្រូវសិក្សាយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលកុមារីទាំងឡាយ ហេតុដូច្នោះ ពួកកុមារីក្នុងលោកនេះ ត្រូវសិក្សាយ៉ាងនេះថា ជនណាជាជនខាងក្នុងផ្ទះរបស់ស្វាមី ទោះខ្ញុំក្តី អ្នកបម្រើក្តី អ្នកធ្វើការងារក្តី ពួកយើងដឹងការងារដែលជនទាំងនោះធ្វើហើយ ព្រោះការងារដែលជនទាំងនោះ ធ្វើហើយផង ដឹងការងារដែលជនទាំងនោះ មិនបានធ្វើ ព្រោះការងារដែលជនទាំងនោះ មិនបានធ្វើផង ដឹងថាឈឺធ្ងន់ ឈឺស្រាលផង

ហើយចែករំលែកខាទនីយភោជនីយាហារ ជាចំណែកៗ ដល់ជនទាំងនោះផង ម្នាលកុមារីទាំងឡាយ ពួកនាង ត្រូវសិក្សាយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលកុមារីទាំងឡាយ ហេតុ ដូច្នោះ ពួកកុមារី ក្នុងលោកនេះ ត្រូវសិក្សាយ៉ាងនេះថា ស្វាមីនាំរបស់ណាមក ទោះទ្រព្យក្តី ស្រូវក្តី ប្រាក់ក្តី មាស ក្តី យើងទាំងឡាយនឹងធ្វើរបស់នោះ ឱ្យសម្រេចដោយ ការរក្សានិងការគ្រប់គ្រង មិនជាស្រីអ្នកលេង មិនជាស្រី អ្នកលួច មិនជាស្រីអ្នកផឹកសុរា មិនមែនជាស្រីអ្នកបំផ្លាញ របស់ទ្រព្យដែលខ្លួនគ្រប់គ្រងនោះ ម្នាលកុមារីទាំងឡាយ ពួកនាងត្រូវសិក្សាយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលនាងកុមារីទាំងឡាយ មាតុគ្រាម ប្រកបដោយធម៌ទាំង ៥ យ៉ាងនេះឯង លុះ បែកធ្លាយរាងកាយស្លាប់ទៅ រមែងទៅកើតក្នុងពួកទេវតា មានកាយជាទីគាប់ចិត្ត ។

យោ នំ ភរតិ សព្វទា និច្ចំ អាតាបិ ឧស្សុកោ
សព្វកាមហរំ បោសំ ភត្តារំ នាតិមញ្ញតិ ។

ស្វាមីណា ចិញ្ចឹមភរិយានោះសព្វកាល មានព្យាយាមខ្វល់ខ្វាយជានិច្ច ភរិយាមិនត្រូវមើលងាយស្វាមីអ្នកចិញ្ចឹម អ្នកបំពេញសេចក្តីប្រាថ្នាទាំងពួង (នោះ) ឡើយ ។

ន ចាបិ សោត្ថិ ភត្តារំ ឥស្សាចារេន[១]រោសយេ
ភត្តុ ច គរុនោ សព្វេ បដិបូជេតិ បណ្ឌិតា ។

ស្ត្រីល្អមិនត្រូវក្រោធខឹងនឹងស្វាមី ដោយកិរិយាប្រព្រឹត្តប្ញស្សាផង ស្ត្រីអ្នកចេះដឹង រមែងបូជាចំពោះពួកជនទាំងពួង ដែលជាទីគោរពរបស់ស្វាមីផង ។

ឧដ្ឋាយិកា អនលសា សង្គហិតបរិជ្ជនា
ភត្តុ មនាបំ ចរតិ សំភតំ អនុរក្ខតិ ។

ភរិយាគប្បីជាស្ត្រីមានព្យាយាម មិនខ្ជិលច្រអូស សង្គ្រោះជនជាខាងក្នុងផ្ទះស្វាមី ប្រព្រឹត្តកិច្ចការជាទីគាប់ចិត្តរបស់ស្វាមី រក្សាទុកនូវសម្បត្តិដែលស្វាមីបានមកហើយដោយប្រពៃ ។

១-ឱ. ឥស្សាវាទេន ។

យា ឯវំ វត្តតី នារី ភត្តុ ឆន្ទវសានុគា
មនាបា នាម តេ ទេវា យត្ថ សា ឧបបជ្ជតីតិ។

នារីណា បានប្រព្រឹត្តយ៉ាងនេះ លុះតាមអំណាច សេចក្តីប្រាថ្នារបស់ស្វាមី នារីនោះ រមែងទៅកើតក្នុងពួក ទេវតាទាំងនោះ ដែលមានកាយជាទីពេញចិត្ត ។

អដ្ឋកថា

សួរថា : ព្រោះហេតុអ្វី ទើបឧគ្គហសេដ្ឋីដែលជា ចៅប្រុសរបស់មេណ្ឌកសេដ្ឋីនោះ យាងព្រះដ៏មានព្រះ-ភាគ មានព្រះអង្គជាគម្រប់ ៤ ពោលគឺភិក្ខុ ៣ អង្គ មាន ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាគម្រប់ ៤ អង្គ ?

ឆ្លើយថា : ក្នុងគ្រឹះស្ថានរបស់លោកសេដ្ឋីនោះ មានរៀបចំការងារមង្គលមួយដ៏ធំ ម្ល៉ោះហើយ ត្រូវមាន មនុស្សដ៏ច្រើនមកប្រជុំគ្នានាគ្រឹះស្ថាននោះ។ លោកសេដ្ឋី

គាត់គិតថា អ្នកថ្វាយចង្ហាន់ព្រះភិក្ខុសង្ឃ មុខតែលំបាក នឹងយកចិត្តភ្ញៀវ កាលណាបើព្រះភិក្ខុសង្ឃច្រើនអង្គពេក នោះ ដូច្នោះទើបអារាធនាព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដោយ មានព្រះអង្គជាគម្រប់ ៤ អង្គតែប៉ុណ្ណោះ ។ ម្យ៉ាងទៀត លោកសេដ្ឋីគាត់មានសេចក្ដីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា កាលបើ ព្រះបរមសាស្ដា ទ្រង់ប្រទានឱវាទនៅកណ្ដាលជំនុំព្រះ-ភិក្ខុសង្ឃច្រើនអង្គ ក្មេងៗស្រីៗទាំងឡាយនោះរវល់តែ សម្លឹងមើលលោក អង្គនេះ អង្គនោះ ម្ល៉ោះហើយ មិន អាច នឹងទទួលយកនូវព្រះបរមពុទ្ធោវាទបាន ទើបនិមន្ត ព្រះសង្ឃតែ ៣ អង្គ មានព្រះដ៏មានព្រះភាគជាគម្រប់ ៤។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះសម្ដែងព្រះសូត្រជាឱវាទ ចប់ហើយ កាលដែលព្រះអង្គទ្រង់សរុបដោយព្រះគាថា ទាំងឡាយ ទើបត្រាស់ពាក្យជាដើមថា **យោ នំ ភរតិ សព្វទា** ។

បណ្ដាបទទាំងនោះ បទថា **ភរតិ** បានដល់ រកស៊ី

ចិញ្ចឹម ទំនុកបម្រុង ។

បទថា **សព្វកាមហរំ** គឺ ឱ្យវត្ថុដែលគួរប្រាថ្នាទាំងពួង ។

បទថា **សោត្ថី**[1] ប្រែថា ជាស្ត្រីដែលល្អ ។

បទថា **ឯវំ វត្តតិ**[2] បានដល់ ប្រព្រឹត្តវត្តប្រមាណប៉ុណ្ណេះឱ្យបរិបូណ៌ ។

បទថា **មនាបា នាម តេ ទេវា** បានដល់ទេវតាជាន់និម្មានរតី ។ ពិតណាស់ ទេវតាទាំងនោះ មាននាមថា និម្មានរតី ព្រោះនិម្មិតរូបដែលខ្លួនប្រាថ្នា ហើយអភិរម្យ ។

១.បាលីថា **សោត្ថិ** ។ ២.បាលីថា **វត្តតី** ។

៤. សីហសូត្រ

(បិដកលេខ ៤៤, ទំព័រ ៧៦ ដល់ ៨០)

សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគគង់នៅក្នុងកូដាគារសាលានាមហាវ័ន ទៀបក្រុងវេសាលី ។ គ្រានោះ សីហសេនាបតីចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។ លុះសីហសេនាបតីអង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ បានក្រាបទូលសួរព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ព្រះអង្គអាចនឹងបញ្ញត្តផលទានដែលបុគ្គលគប្បីឃើញច្បាស់ដោយខ្លួនឯងបានឬទេ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលសីហៈ អាចបញ្ញត្តបាន ម្នាលសីហៈ ទាយកអ្នកម្ចាស់ទាន ជាទីស្រឡាញ់ ជាទីគាប់ចិត្តរបស់ជនច្រើន ម្នាលសីហៈ ទាយកអ្នកម្ចាស់ទាន ជាទីស្រឡាញ់ ជាទីគាប់ចិត្តរបស់ជនច្រើន ដោយហេតុ

ណា ហេតុនេះឯង ជាផលទានដែលបុគ្គលគប្បីឃើញច្បាស់ដោយខ្លួនឯង ។ ម្នាលសីហៈ មួយទៀត ពួកសប្បុរស អ្នកមានចិត្តស្ងប់រំងាប់ រមែងរាប់រកទាយកអ្នកម្ចាស់ទាន ម្នាលសីហៈ បើពួកសប្បុរស មានចិត្តស្ងប់រំងាប់ តែងរាប់រកទាយកអ្នកម្ចាស់ទាន ដោយហេតុណា ហេតុនេះជាផលទាន ដែលបុគ្គលគប្បីឃើញច្បាស់ដោយខ្លួនឯង ។ ម្នាលសីហៈ មួយទៀត កិត្តិសព្ទដ៏ពីរោះរបស់ទាយកអ្នកម្ចាស់ទាន រមែងខ្ចរខ្ចាយទៅ ម្នាលសីហៈ ឯកិត្តិសព្ទដ៏ពីរោះរបស់ទាយកម្ចាស់ទាន រមែងខ្ចរខ្ចាយទៅ ដោយហេតុណា ហេតុនេះឯងជាផលទាន ដែលបុគ្គលគប្បីឃើញច្បាស់ដោយខ្លួនឯង ។ ម្នាលសីហៈ មួយទៀត ទាយកម្ចាស់ទានចូលទៅកាន់បរិស័ទណា ទោះជាខត្តិយបរិស័ទក្តី ព្រាហ្មណបរិស័ទក្តី គហបតិបរិស័ទក្តី សមណបរិស័ទក្តី រមែងក្លៀវក្លា មិនអៀនខ្មាស ម្នាលសីហៈ បើទាយកម្ចាស់ទានចូលទៅកាន់បរិស័ទណា ទោះជាខត្តិយ-បរិស័ទក្តី ព្រាហ្មណបរិស័ទក្តី គហបតិបរិស័ទក្តី សមណ-

បរិស័ទក្តី រមែងក្លៀវក្លា មិនអៀនខ្មាស ដោយហេតុណា ហេតុនេះជាផលទាន ដែលបុគ្គលឃើញច្បាស់ដោយខ្លួនឯង ។ ម្នាលសីហៈ មួយទៀត ទាយកម្ចាស់ទាន លុះបែកធ្លាយរាងកាយស្លាប់ទៅ រមែងទៅកើតក្នុងសុគតិ សួគ៌ទេវលោក ម្នាលសីហៈ បើទាយកម្ចាស់ទាន បែកធ្លាយរាងកាយស្លាប់ទៅ រមែងទៅកើតក្នុងសុគតិ សួគ៌ ទេវ-លោក ដោយហេតុណា ហេតុនេះជាផលទាន មានក្នុងលោកខាងមុខ។ កាលព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់យ៉ាងនេះហើយ សីហសេនាបតី បានក្រាបទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ផលទានទាំង ៤ ប្រការ ដែលបុគ្គលគប្បីឃើញច្បាស់ ដោយខ្លួនឯង ដែលព្រះដ៏-មានព្រះភាគសម្តែងប្រាប់ហើយនេះ ខ្ញុំព្រះអង្គមិនបាច់ជឿព្រះដ៏មានព្រះភាគ ត្រង់ផលទានទាំងនោះទេ ខ្ញុំព្រះ-អង្គបានដឹងផលទានទាំងនោះដែរ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏-ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គជាទាយកម្ចាស់ទាន រមែងជាទីស្រឡាញ់ ជាទីគាប់ចិត្តរបស់ជនច្រើន ។ បពិត្រព្រះអង្គ-

ដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គជាទាយកម្ចាស់ទាន ពួកអ្នកសប្បុរស អ្នកមានចិត្តស្ងប់រំងាប់ តែងរាប់រកខ្ញុំព្រះអង្គ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គជាទាយកម្ចាស់ទាន កិត្តិសព្ទដ៏ពីរោះរបស់ខ្ញុំ ក៏លាន់ឮថា សីហសេនាបតី ជាអ្នកឱ្យទាន ជាអ្នកធ្វើបុណ្យ អ្នកឧបដ្ឋាកសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គជាទាយកម្ចាស់ទាន ចូលទៅកាន់បរិស័ទណា ទោះជាខត្តិយបរិស័ទ ព្រាហ្មណបរិស័ទ គហបតិបរិស័ទ សមណបរិស័ទ រមែងក្លៀវក្លា មិនមានសេចក្តីអៀនខ្មាស ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ផលទានទាំង ៤ ប្រការ ដែលបុគ្គលគប្បីឃើញច្បាស់ ដោយខ្លួនឯង ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគសម្តែងហើយនេះ ខ្ញុំព្រះអង្គមិនបាច់ជឿព្រះដ៏មានព្រះភាគ ត្រង់ផលទានទាំងនោះទេ ដ្បិតខ្ញុំព្រះអង្គ ដឹងនូវផលទានទាំងនោះដែរ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ត្រង់ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ បានត្រាស់នឹងខ្ញុំព្រះអង្គយ៉ាងនេះរួចហើយថា ម្នាលសីហៈទាយកម្ចាស់ទាន លុះបែកធ្លាយរាងកាយស្លាប់ទៅ រមែង

ទៅកើតក្នុងសុគតិ សួគ៌ ទេវលោក ។ ខ្ញុំព្រះអង្គមិនដឹងហេតុនោះមែន ក៏ប៉ុន្តែថា ខ្ញុំព្រះអង្គមានសទ្ធាជឿព្រះដ៏-មានព្រះភាគក្នុងផលទាននោះ ។ ម្នាលសីហៈ រឿងនោះពិតមែន ម្នាលសីហៈ រឿងនោះពិតមែន ម្នាលសីហៈ ទាយកម្ចាស់ទាន លុះបែកធ្លាយរាងកាយស្លាប់ទៅ រមែងទៅកើតក្នុងសុគតិ សួគ៌ ទេវលោក ។

ទទំ បិយោ ហោតិ ភជន្តិ នំ ពហូ
កិត្តិំ ច បប្បោតិ យសស្ស វឌ្ឍតិ
អមង្កុភូតោ បរិសំ វិគាហតិ
វិសារទោ ហោតិ នរោ អមច្ឆរី
តស្មា ហិ ទានានិ ទទន្តិ បណ្ឌិតា
វិនេយ្យ អមច្ឆេរមលំ សុខេសិនោ
តេ ទីឃរត្តំ តិទិវេ បតិដ្ឋិតា
ទេវានំ សហព្យគតា រមន្តិ តេ
កតាវកាសា កតកុសលា ឥតោ ចុតា
សយម្បភា អនុវិចរន្តិ នន្ទនេ

តេ តត្ថ នន្ទន្តិ រមន្តិ មោទរេ
សមប្បិតា កាមគុណេហិ បញ្ចហិ ។

នរជន មិនមានសេចក្តីកំណាញ់ ជាអ្នកឱ្យទាន រមែងជាទីស្រឡាញ់ (នៃជនដ៏ច្រើន)ផង ពួកសប្បុរសជាច្រើនតែងរាប់រកទាយកនោះផង ។ ទាយកនោះ ដល់នូវកិត្តិសព្ទផង យសរមែងចម្រើនដល់ទាយកនោះផង ។ ទាយកនោះ ចូលទៅកាន់បរិស័ទ មិនមានសេចក្តីអៀន-ខ្មាស មានតែសេចក្តីក្លៀវក្លា ។ ហេតុដូច្នោះ បណ្ឌិតទាំងឡាយ អ្នកស្វែងរកសេចក្តីសុខ ត្រូវលះបង់នូវមន្ទិល គឺសេចក្តីកំណាញ់ ហើយឱ្យនូវទានទាំងឡាយ ។ បណ្ឌិតទាំងនោះ ស្ថិតនៅក្នុងស្ថានត្រៃត្រិង្សអស់កាលយូរអង្វែង គឺជាអ្នកបាន ទៅកើតក្នុងសហភាពនៃពួកទេវតាដ៏រីករាយសប្បាយ ។ បណ្ឌិតទាំងនោះមានឱកាសធ្វើហើយ មានកុសលធ្វើហើយ ច្យុតអំពីលោកនេះ មានរស្មីខ្លួនឯងអន្ទោលទៅក្នុងទីជាទីត្រេកអរ រមែងស្កប់ស្កល់ដោយកាមគុណទាំង ៥ រីករាយ សប្បាយក្នុងទីនោះ ។

ភត្វាន ចរាត្វំ អសិតស្ស តាទិនោ
រមន្តិ សព្វេ សុគតស្ស សាវកាតិ ។

ពួកសាវ័កទាំងអស់របស់ព្រះសុគត រមែងរីករាយ ព្រោះធ្វើតាមពាក្យរបស់ព្រះតថាគត ដែលព្រះអង្គមិនជាប់ដោយអកុសលធម៌ ប្រកបដោយតាទិគុណ ។

ប្រវត្តិសង្ខេបរបស់សីហសេនាបតី

នៅនគរវេសាលី ពួកស្តេចលិច្ឆវីបានតែងតាំងសីហរាជកុមារជាសេនាបតី ។ សីហសេនាបតីជាឧបដ្ឋាកទំនុកបម្រុងដល់និគន្ថនាដបុត្រ ។ នៅក្នុងជម្ពូទ្វីប មានជន ៣ រូបជាបុគ្គលកំពូលក្នុងការឧបត្ថម្ភពួកនិគ្រន្ថ គឺឧបាលីគហបតី នៅស្រុកនាលន្ទា វប្បសក្យៈនៅនគរកបិលពស្តុ និង សីហសេនាបតីនៅនគរវេសាលីនេះឯង។

សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុងកូដាគារសាលានាមហាវ័ន ជិតក្រុងវេសាលី ។ សម័យ

នោះឯង ពួកស្តេចលិច្ឆវីជាច្រើនអង្គដែលមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះល្បីល្បាញ អង្គុយប្រជុំគ្នាក្នុងសណ្ឋាគារសាលាកណ្តាលក្រុង ពោលសរសើរគុណព្រះពុទ្ធ សរសើរគុណព្រះធម៌ សរសើរគុណព្រះសង្ឃ ដោយអនេកបរិយាយ ។

អនេកបរិយាយេន ពុទ្ធស្ស វណ្ណំ ភាសន្តិ ដោយសេចក្តីថា ពួកស្តេចលិច្ឆវីទាំងនោះ ជាបណ្ឌិតមានសទ្ធាជ្រះថ្លា ជាព្រះអរិយសាវ័កថ្នាក់សោតាបន្នខ្លះ ថ្នាក់សកទាគាមីខ្លះ ថ្នាក់អនាគាមីខ្លះ បានសរសើរគុណព្រះរតនត្រៃ មានព្រះពុទ្ធរតនៈជាដើម ។ គុណនៃព្រះពុទ្ធរតនៈ មានបីយ៉ាង គឺចរិយាគុណ ១ សរីរគុណ ១ និង គុណគុណ ១ (ពុទ្ធគុណមានអរហំជាដើម)។ បណ្តាគុណទាំងបីនោះ ពួកស្តេចលិច្ឆវី ប្រារព្ធព្រះចរិយាគុណ គឺពោលគុណរបស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធដោយជាតក ៥៥០ មានសេចក្តីថា ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់បំពេញនូវបារមី ១០, ឧបបារមី ១០, បរមត្ថបារមី ១០ អស់ ៤ អសង្ខេយ្យ កម្រៃ ១ សែនកប្ប ព្រះអង្គធ្វើនូវញាតត្ថចរិយា លោកត្ថ-

ចរិយា និង ពុទ្ធត្ថចរិយាឱ្យដល់ទីបំផុត ហើយធ្វើនូវមហាបរិច្ចាគ ៥ ប្រការ គឺព្រះអង្គទ្រង់ធ្វើនូវកម្មដែលគេធ្វើបានដោយកម្រយ៉ាងនេះហ្ន៎ ។ ពួកស្តេចលិច្ឆវីពណ៌នាចរិយាគុណរបស់ព្រះពុទ្ធអង្គ រហូតដល់ភពតុសិតហើយទើបឈប់ ។

ធម្មស្ស វណ្ណំ ភាសន្តិ កាលដែលពោលគុណនៃព្រះធម៌ បានពោលព្រះធម្មគុណជាចំណែកៗថា ព្រះ-ធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សម្តែងហើយនោះពោលដោយនិកាយ មាន ៥ និកាយ ពោលដោយបិដកមាន ៣ ពោលដោយអង្គមាន ៩ ពោលដោយខន្ធមាន ៨៤ ពាន់ព្រះធម្មក្ខន្ធ ។

សង្ឃស្ស វណ្ណំ ភាសន្តិ កាលដែលពោលគុណរបស់ព្រះសង្ឃ ក៏ពោលដោយសង្ខេបនៃបព្វជ្ជាថា កុល-បុត្រទាំងឡាយបានស្តាប់ព្រះធម៌ទេសនារបស់ព្រះដ៏មាន-ព្រះភាគហើយ បាននូវសទ្ធាជ្រះថ្លា លះបង់នូវគំនរទ្រព្យសម្បត្តិ ព្រមទាំងពពួកញាតិ ស្វេតច្ឆត្រ តំណែងឧបរាជ

តំណែងសេនាបតី សេដ្ឋីនិងនាយឃ្លាំងជាដើម ចូលកាន់ផ្នួសក្នុងព្រះសាសនាដ៏ប្រសើររបស់ព្រះបរមសាស្តា ។ ក្នុងសម័យពុទ្ធកាល ចំពោះរាជបព្វជិត ដូចជាព្រះភទ្ទិយៈ ព្រះមហាកប្បិន និង ព្រះបាទបុក្កុសាតិជាដើម បានលះបង់នូវស្វេតច្ឆត្រចេញបួស មានចំនួនដល់ទៅ ៨ ម៉ឺនព្រះអង្គ។ ចំណែកកុលបុត្រទាំងឡាយ មានយសកុលបុត្រ សោណសេដ្ឋីបុត្រ និង រដ្ឋបាលកុលបុត្រជាដើម សុទ្ធតែបានលះបង់នូវទ្រព្យសម្បត្តិជាច្រើនកោដិ ហើយចេញមកបួសក្នុងព្រះសាសនារបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ រហូតដល់កំណត់ចំនួនមិនបាន ។

វេលាដែលស្តេចលិច្ឆវីទាំងឡាយប្រជុំគ្នា ពោលសរសើរគុណព្រះរតនត្រៃនោះ សីហសេនាបតីជាសាវ័ករបស់និគន្ថនាដបុត្រ ក៏អង្គុយក្នុងបរិស័ទនោះដែរ ។ គ្រានោះ សីហសេនាបតី មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា ព្រះដ៏-មានព្រះភាគអង្គនោះ ជាក់ជាព្រះអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធពិតប្រាកដ បានជាពួកស្តេចលិច្ឆវីដែលមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះល្បី-

ល្បាញទាំងនេះ ពោលសរសើរដល់ ដោយអនេកបរិ-
យាយ បើដូច្នោះ គួរតែអាត្មាអញចូលទៅ ដើម្បីជួបនឹង
ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ជាព្រះអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ ។
លំដាប់នោះ សីហសេនាបតី បានចូលទៅលំនៅនិគន្ថ-
នាដបុត្រ ហើយស្នើសូមដូច្នេះថា បពិត្រលោកដ៏ចម្រើន
ខ្ញុំចង់ចូលទៅដើម្បីជួបនឹងព្រះសមណគោតម ។

បានជាសីហសេនាបតី ចាំបាច់សូមដល់និគន្ថនាដ-
បុត្រដូច្នេះ ពីព្រោះនិគន្ថនាដបុត្របានគិតរួចហើយថា
សីហសេនាបតីនេះ កាលបើនរណាៗ ពោលគុណរបស់
ព្រះសមណគោតម គេបានស្តាប់ហើយ គេនឹងចូលទៅ
គាល់ព្រះសមណគោតម ដូច្នេះយើងនឹងសាបសូន្យ ទើប
បានពោលផ្តាំទុកនឹងសីហសេនាបតីថា ក្នុងលោកនេះ
មនុស្សជាច្រើននាក់ តែងដើរនិយាយថា យើងជាព្រះពុទ្ធ
យើងជាព្រះពុទ្ធ បើលោកមានបំណងនឹងចូលទៅជួប
អ្នកណាៗ គួរសួរយើងជាមុនសិន បើសមគួរ យើងនឹងឱ្យ
លោកទៅ បើមិនសមគួរទេ យើងនឹងហាមលោក ។

គ្រានោះឯង និគន្ថនាដបុត្របានស្ដាប់ពាក្យរបស់សីហសេនាបតីដូច្នោះ មានសេចក្ដីសោកយ៉ាងខ្លាំង ដូចត្រូវភ្នំសង្កត់ ទោមនស្សខ្ទូចចិត្តដូច្នេះថា យើងមិនប្រាថ្នាឱ្យគេទៅទីណា គេក៏មានបំណងនឹងទៅទីនោះ យើងនេះត្រូវគេហ្នឹងឯងសម្លាប់ហើយ ។ រួចហើយនិគន្ថនាដ-បុត្រទើបគិតថា យើងនឹងធ្វើឧបាយហាមគេ ក៏បានពោលដូច្នេះថា ម្នាលសីហៈ លោកឯងជាកិរិយវាទ នឹងចូលទៅជួបព្រះសមណគោតម ជាអកិរិយវាទដូចម្ដេចកើត ម្នាលសីហៈ ព្រោះថាព្រះសមណគោតមជាអកិរិយវាទ ទើបតែងសម្ដែងធម៌ដើម្បីឃាត់កិច្ចការថា មិនត្រូវធ្វើ ទាំងទូន្មានពួកសាវ័កដោយធម៌នោះដែរ ។ លំដាប់នោះ ការប្រុងប្រៀបដំណើរ ដើម្បីទៅជួបព្រះដ៏មានព្រះភាគ របស់សីហសេនាបតី ក៏ត្រឡប់ទៅជាអាក់ខានវិញ ។ ពាក្យហាមឃាត់របស់និគន្ថនាដបុត្រ ធ្វើបីតិរបស់សីហសេនា-បតីដែលកើតឡើងហើយ ឱ្យវិនាសទៅវិញ ដូចធ្វើប្រទីបដែលឆេះធ្លោហើយ ឱ្យរលត់ទៅវិញ ពុំនោះសោត ដូច

ផ្កាប់បាត្រដែលពេញទៅដោយភត្តាហារដូច្នោះឯង។ ការត្រៀមរៀបចំដំណើរដោយសេះ ដោយដំរី ព្រមទាំងផ្កាកម្រងគ្រឿងក្រអូបជាដើម ត្រូវបានរំសាយទៅវិញ ។

ទុតិយម្បិ ខោ គឺសូម្បីក្នុងលើកទី ២ កាលដែលពួកស្តេចលិច្ឆវី សរសើរគុណព្រះពុទ្ធអង្គ បានសរសើរអំពីសិរីគុណ ដោយអំណាចមហាបុរិសលក្ខណៈ ៣២ ប្រការ ព្រះអនុព្យញ្ជនៈ ៨០ និង ព្រះរស្មីម្ខាងមួយព្យាមនៃព្រះទសពល ។ សរសើរគុណព្រះធម៌ គឺសរសើរព្រះធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ទុកល្អហើយដោយមិនមានការភ្លាំងភ្លាត់ក្នុងបទណាមួយ ឬ ក្នុងព្យញ្ជនៈណាមួយឡើយ ។ សរសើរគុណព្រះសង្ឃ ដោយគុណក្នុងបដិបទាថា កុលបុត្រជាអ្នកបានលះបង់នូវយសសិរីនិងទ្រព្យសម្បត្តិ មានសភាពបែបនេះ បួសក្នុងព្រះសាសនានៃព្រះពុទ្ធបរមគ្រូ ជាបុគ្គលមានប្រក្រតីមិនខ្ជិលច្រអូស ជាអ្នកធ្វើឱ្យបរិបូណ៌ក្នុងធុតង្គគុណទាំង ១៣ ប្រការ និង បដិបត្តិអប់រំសមថវិបស្សនា ។

តតិយម្បិ ខោ ក្នុងវារៈទី ៣ កាលដែលសរសើរព្រះពុទ្ធអង្គ ក៏បានពោលនូវពុទ្ធគុណទាំងឡាយ ដោយបរិយាយនៃព្រះសូត្រនោះថា **ឥតិបិ សោ ភគវា** ដូច្នេះជាដើម ។ ពោលសរសើរព្រះធម៌ ដោយធម្មគុណទាំង-ឡាយ តាមបរិយាយនៃព្រះសូត្រនោះថា **ស្វាក្ខាតោ ភគវតា ធម្មោ** ដូច្នេះជាដើម ។ ពោលសរសើរព្រះ-សង្ឃ ដោយសង្ឃគុណទាំងឡាយ តាមបរិយាយនៃព្រះសូត្រនោះថា **សុប្បដិបន្នោ ភគវតោ សាវក-សង្ឃោ** ដូច្នេះជាដើម ។

សីហសេនាបតី បានស្ដាប់អំពីគុណនៃព្រះរតនត្រៃជាលើកទី ៣ ក៏មានសេចក្ដីត្រិះរិះដូច្នេះថា ចំពោះពួកនិគ្រន្ថទាំងឡាយនេះ ទោះបីយើងលាក្ដី មិនលាក្ដី នឹងធ្វើអ្វីដល់យើង បើដូច្នោះ យើងមិនចាំបាច់លា មិនចាំបាច់សូមការអនុញ្ញាតអ្វីទាំងអស់ យើងនឹងចូលទៅដើម្បីគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ជាព្រះអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធនោះតែ

ម្តង ។ ក្នុងសេចក្តីនេះ មានឧបមាដូចជារដូវក្តៅហើយ មានភ្លៀង ទឹកហូរទៅទន្លេ ប៉ុន្តែហូរបានតែបន្តិចប៉ុណ្ណោះ ទឹកក៏ជ្រាបចូលក្នុងដីអស់ ។ លើកទី ២ ហូរទៅបានឆ្ងាយ បន្តិចដល់ដីខ្សាច់ ក៏ជ្រាបបាត់អស់ដែរទៅ ។ ដល់លើកទី ៣ ទឹកភ្លៀងខ្លាំង ហូរនាំយកស្លឹកឈើចាស់ៗ និងកំណាត់ ឈើស្ងួត ព្រមទាំងកម្ទេចផ្សេងៗជាដើម ហូរឆ្លងកាត់ ឆ្នេរខ្សាច់ ចាក់ចូលទន្លេ រហូតដល់សមុទ្រ យ៉ាងណាមិញ បីតិរបស់សីហសេនាបតីលើកទី ៣ នេះ មិនមានអ្វីជា ឧបសគ្គឡើយ ។ សីហសេនាបតីចេញអំពីក្រុងវេសាលី ពេលជ្រេពីត្រង់ ដោយរថចំនួន ៥០០ ដើម្បីគាល់ព្រះដ៏-មានព្រះភាគ ។ កាលដែលបានដើរចូលទៅកាន់ព្រះអា-រាម បានឃើញនូវព្រះរស្មី ៦ ប្រការ ព្រមទាំងព្រះសរីរ-កាយនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ អំពីចម្ងាយ ទើបគិតថា យើង មិនបានមកជួបនូវមហាបុរស ដែលមានសភាពបែបនេះ ទាំងដែលទ្រង់នៅក្នុងទីជិតយ៉ាងនេះ អស់វេលាដល់ទៅ ប៉ុណ្ណឹងហ្ន៎ នេះមកពីយើងត្រូវគេបោកប្រាស់ ពិតជាអត់

លោកមែន ឥឡូវយើងបានមកជួបហើយ ។ សីហសេនា-បតី កើតបីតិបាមោជ្ជ ដូចបុរសក្រខ្សត់បានជួបនូវកំណប់ធំដូច្នោះឯង ទើបចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគដល់ទីប្រថាប់ ។ សីហសេនាបតី បានក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏-មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយនៅក្នុងទីសមគួរទូលសួរបញ្ហាតាមដែលបានស្ដាប់ឮមក ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ បានវិសជ្ជនាព្រមទាំងត្រាស់សម្ដែងធម៌ ៨ យ៉ាងដល់សីហ-សេនាបតី ។ សីហសេនាបតីបានស្ដាប់ហើយ ក៏មានឧទានសរសើរព្រះធម៌ថា ភ្លឺច្បាស់ពេកណាស់ ! ទើបក្រាបទូលសូមព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏-ចម្រើន ចាប់ដើមតាំងអំពីថ្ងៃនេះទៅ សូមព្រះដ៏មានព្រះ-ភាគ ចាំទុកនូវខ្ញុំព្រះអង្គថាជាឧបាសក ដល់សរណៈស្មើដោយជីវិត ។ ព្រះបរមសាស្ដាទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលសីហៈអ្នកចូរធ្វើនូវការពិចារណារួចហើយសឹមធ្វើ ព្រោះការពិចារណារួចហើយសឹមធ្វើ រមែងជាគុណគាប់ប្រសើរនៃពួកមនុស្សអ្នកចេះដឹងប្រហែលនឹងអ្នក ។ សីហសេនាបតី

ក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គមានសេចក្តីពេញចិត្តត្រេកអរលើសលប់ហួសប្រមាណចំពោះភាសិតរបស់ព្រះអង្គ ដោយហេតុដែលព្រះអង្គសម្តែងនឹងខ្ញុំព្រះអង្គយ៉ាងនេះថា ម្នាលសីហៈ អ្នកចូរធ្វើនូវការពិចារណារួចហើយសឹមធ្វើ ព្រោះការពិចារណារួចហើយសឹមធ្វើ រមែងជាគុណគាប់ប្រសើរនៃពួកមនុស្សអ្នកចេះដឹងប្រហែលនឹងអ្នក ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ដ្បិតពួកអន្យតិរ្ថិយបានខ្ញុំព្រះអង្គជាសាវ័កហើយ ក៏ដង្ហែទង់ចូលទៅកាន់ក្រុងវេសាលីទាំងមូល ហើយប្រកាសសេចក្តីថា សីហសេនាបតី បានចុះចូលមកជាសាវ័ករបស់ពួកយើងហើយ ចម្លែកតែព្រះដ៏មានព្រះភាគ ត្រឡប់ជាទ្រង់ត្រាស់ចំពោះខ្ញុំព្រះអង្គយ៉ាងនេះវិញថា ម្នាលសីហៈអ្នកចូរធ្វើនូវការពិចារណារួចហើយសឹមធ្វើ ព្រោះថា ការពិចារណារួចហើយសឹមធ្វើ រមែងជាគុណគាប់ប្រសើរនៃមនុស្សអ្នកចេះដឹងប្រហែលនឹងអ្នក ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏-ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គនេះ សូមដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគផង

ព្រះធម៌ផង ព្រះសង្ឃផង ជាទីពឹងទីរលឹក ចាប់ដើមតាំងពីថ្ងៃនេះទៅ សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគចាំទុកនូវខ្ញុំព្រះអង្គថាជាឧបាសក អ្នកដល់នូវសរណៈស្មើដោយជីវិត ជាគម្រប់ ២ ដងផង ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលសីហៈ ត្រកូលរបស់អ្នកដូចជាអណ្តូងទឹករបស់ពួកនិគ្រន្ថ អស់កាលយូរណាស់មកហើយ អ្នកគប្បីសម្គាល់នូវបិណ្ឌបាតដែលអ្នកគួរឱ្យ ដល់ពួកនិគ្រន្ថដែលចូលមករកនោះផង ។ សីហសេនាបតី ក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គមានសេចក្តីពេញចិត្ត ត្រេកអរលើសលប់ហួសប្រមាណ ចំពោះភាសិតរបស់ព្រះអង្គ ដោយហេតុដែល ព្រះអង្គបានសម្តែងនឹងខ្ញុំព្រះអង្គយ៉ាងនេះថា ម្នាលសីហៈ ត្រកូលរបស់អ្នកដូចជាអណ្តូងទឹករបស់ពួកនិគ្រន្ថ អស់កាលយូរណាស់មកហើយ អ្នកគប្បីសម្គាល់នូវបិណ្ឌបាត ដែលអ្នកគួរឱ្យដល់ពួកនិគ្រន្ថដែលចូលមករកនោះផង ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គធ្លាប់ឮពាក្យនេះថា ព្រះសមណគោតម ទ្រង់ត្រាស់យ៉ាង

នេះថា បុគ្គលត្រូវឱ្យទានដល់តថាគតតែម្យ៉ាង មិនត្រូវឱ្យទានដល់ពួកសាស្តាដទៃទៀយ បុគ្គលត្រូវឱ្យទានដល់ពួកសាវ័ករបស់តថាគតតែម្យ៉ាង មិនត្រូវឱ្យទានដល់ពួកសាវ័កពួកសាស្តាដទៃទៀយ បុគ្គលឱ្យទានដល់តថាគតតែម្យ៉ាងទើបមានផលច្រើន ឱ្យដល់ពួកសាស្តាដទៃមិនមានផលច្រើនឡើយ បុគ្គលឱ្យទានដល់ពួកសាវ័ករបស់តថាគតតែម្យ៉ាង ទើបមានផលច្រើន ឱ្យទានដល់ពួកសាវ័ករបស់ពួកសាស្តាដទៃ មិនមានផលច្រើនឡើយ តែឥឡូវនេះ ព្រះ-ដ៏មានព្រះភាគត្រឡប់ជាបបួលខ្ញុំព្រះអង្គ ឱ្យធ្វើទានសូម្បីក្នុងពួកនិគ្រន្ថផង បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គនឹងដឹងក្នុងកាលគួរចំពោះទាននោះ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏-ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គនេះ សូមដល់នូវព្រះដ៏មានព្រះភាគផង ព្រះធម៌ផង ព្រះភិក្ខុសង្ឃផង ជាទីពឹងទីរលឹក បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ចាប់ដើមតាំងអំពីថ្ងៃនេះទៅ សូមព្រះ-ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ចាំទុកនូវខ្ញុំព្រះអង្គថាជាឧបាសក អ្នកដល់នូវសរណៈស្មើដោយជីវិត ជាគម្រប់ ៣ ដងផង ។

គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សម្តែងនូវអនុបុព្វីកថាចំពោះសីហសេនាបតី គឺទ្រង់ប្រកាសនូវទានកថា សីលកថា សគ្គកថា នូវទោសរបស់កាមទាំងឡាយ ដ៏លាមកសៅហ្មង និង អានិសង្សក្នុងការចេញចាកកាម ។

ដែលថា **អនុបុព្វីកថា** គឺពាក្យពោលតាមលំដាប់យ៉ាងនេះថា សីលក្នុងលំដាប់នៃទាន សួគ៌ទេវលោកក្នុងលំដាប់នៃសីល មគ្គក្នុងលំដាប់នៃសួគ៌ទេវលោក ។

ដែលថា **ទានកថា** គឺពាក្យពោលដែលទាក់ទងនឹងគុណរបស់ទាន មានជាអាទិ៍យ៉ាងនេះថា

- ទានជាហេតុនៃសេចក្តីសុខ ។
- ទានជាមូលនៃសម្បត្តិ ។
- ទានជាទីតាំងនៃភោគៈទាំងឡាយ ។
- ទានជាគ្រឿងការពារក្នុងវដ្តសង្សារ ។
- ទានជាទីគេចពួនពីការក្រលំបាក ។
- ទានជាផ្លូវដែលអ្នកប្រាជ្ញបានដើរហើយ ។
- ទានដូចជាស្បៀងក្នុងដំណើរផ្លូវឆ្ងាយ ។

- ទានដូចជាខ្សែសម្រាប់តោងយោងខ្លួន ។

- ទានដូចជាអាសនៈមាសប្រដាប់ទៅដោយរតនៈផ្សេងៗ ដោយអត្ថថា ជាទីពឹងអាស្រ័យ ។

- ទានដូចជាមហាប្រឹថពី ដោយអត្ថថា ជាទីតាំងអាស្រ័យ ។

- ទានដូចជានាវា ដោយអត្ថថា ជាគ្រឿងចម្លងឱ្យរួចផុតចាកទុក្ខ ។

- ទានដូចជាអ្នកចម្បាំងដ៏ក្លាហាននៅក្នុងសង្គ្រាមដោយអត្ថថា មានចិត្តបូជា លះបង់ដាច់ស្រឡះ ។

- ទានដូចជាព្រះនគរដែលរៀបចំល្អហើយ ដោយអត្ថថា ជាគ្រឿងការពារភ័យ ។

- ទានដូចជាផ្កាឈូក ដោយអត្ថថា មិនត្រូវមន្ទិលគឺសេចក្តីកំណាញ់ជាដើម ប្រឡាក់ឡើយ ។

- ទានដូចជាភ្លើង ដោយអត្ថថា ដុតនូវមន្ទិលគឺសេចក្តីកំណាញ់ជាដើម ។

- ទានដូចជាពស់មានពិស ដោយអត្ថថា ចូលជិត

បានដោយលំបាក ។

- ទានដូចជារាជសីហ៍ ដោយអត្ថថា មិនភ័យតក់ស្លុត ។

- ទានដូចជាស្តេចដំរី ដោយអត្ថថា មានកម្លាំងខ្លាំងក្លា ។

- ទានដូចជាគោឧសភរាជ ដោយអត្ថថា ជាមង្គលដ៏ក្រៃលែង ។

- ទានដូចជាស្តេចសេះវលាហក ដោយអត្ថថា ធ្វើបុគ្គលឱ្យដល់ទីក្សេមយ៉ាងឆាប់រហ័ស ។

- ទានជាផ្លូវដែលព្រះតថាគតស្តេចយាង ។

- ទានជាវង្សនៃព្រះពុទ្ធគ្រប់ព្រះអង្គ ។

កាលដែលព្រះតថាគតបំពេញនូវទានបារមី បានបដិបត្តិមហាយញ្ញជាអនេកគឺ មហាយញ្ញក្នុងគ្រាជា **វេលាមព្រាហ្មណ៍** មហាយញ្ញក្នុងគ្រាជា **មហាគោ-វិន្ទព្រាហ្មណ៍** មហាយញ្ញក្នុងគ្រាជាស្តេចចក្រពត្តិ ព្រះ-

នាម **មហាសុទស្សនៈ** មហាយញ្ញក្នុងគ្រាជា **ព្រះ-វេស្សន្តរ** ។ កាលដែលព្រះតថាគតជាសត្វទន្សាយ បានលះបង់ខ្លួន ដោយលោតចូលគំនរភ្នក់ភ្លើងកំពុងឆេះ ដើម្បីឱ្យទានដល់ស្មូមដែលបានមកដល់ហើយ ។

ធម្មតាទានក្នុងលោក រមែងឱ្យសក្កសម្បត្តិ (សម្បត្តិព្រះឥន្ទ) មារសម្បត្តិ ព្រហ្មសម្បត្តិ ចក្រពត្តិ-សម្បត្តិ សាវកបារមីញាណ បច្ចេកពោធិញ្ញាណ និង ឱ្យនូវអភិសម្ពោធិញ្ញាណ គឺបានត្រាស់ជាព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ។

ព្រោះហេតុដែលអ្នកឱ្យទាន អាចសមាទានសីលបាន ទើបទ្រង់ត្រាស់ **សីលកថា** ក្នុងលំដាប់នៃទាន ។ សីលជាទីពឹងអាស្រ័យ សីលជាគ្រឿងយឹតយោង ។ល។ សីលនេះជាវង្សរបស់ព្រះតថាគត ព្រះអង្គបានបំពេញសីលក្នុងអត្តភាពទាំងឡាយ រកទីបំផុតមិនបាន ដូចកាលដែលព្រះអង្គជាស្តេចនាគឈ្មោះ **សង្ខបាល** ស្តេចនាគឈ្មោះ **ចម្បេយ្យៈ** ស្តេចនាគឈ្មោះ **សីលវៈ** ក្នុងកាល

ដែលព្រះអង្គជាស្តេចដ៏វិចិត្រឹមមាតា និងស្តេចដ៏វី **ឆទ្ទន្ត** ជាដើម។ ទីពឹងពំនាក់នៃសម្បត្តិក្នុងលោកនេះ និង លោកដទៃ ដូចជាសីលពុំមានឡើយ ។ គ្រឿងប្រដាប់ដូចជាគ្រឿងប្រដាប់គឺសីល ក៏មិនមានដែរ ។ មនុស្សលោកព្រមទាំងទេវលោក កាលដែលពិចារណាមើលមនុស្សដែលប្រដាប់ដោយសីល លាបគ្រឿងក្រអូបគឺសីល រមែងមានចិត្តរីករាយជានិច្ច មិនចេះធុញទ្រាន់ ។ ព្រោះបុគ្គលអាស្រ័យនូវសីលនេះហើយ រមែងបានទៅកាន់សុគតិភព ទើបទ្រង់ត្រាស់នូវសគ្គកថាក្នុងលំដាប់នៃសីល ។

ដែលថា **សគ្គកថា** គឺពាក្យពោលអំពីឋានទេវតាមានជាអាទិ៍យ៉ាងនេះថា ស្ថានសួគ៌នេះ គួរប្រាថ្នា គួរត្រេកអរ គួរពេញចិត្ត ។ ក្នុងស្ថានសួគ៌នេះ មានការលេងជានិច្ច បានសម្បត្តិជានិច្ច ក្នុងឋានចាតុម្មហារាជិកា សោយសុខសម្បត្តិ ទិព្វសម្បត្តិ ៩ លានឆ្នាំមនុស្ស ទេវតាជាន់តាវត្តិង្ស សោយសុខសម្បត្តិ ទិព្វសម្បត្តិ ៣៦ លានឆ្នាំមនុស្ស ។ល។ ពិតណាស់ ព្រះឱស្ឋនៃព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ

ទាំងឡាយ មិនល្មមដែលនឹងត្រាស់ពណ៌នានូវសម្បត្តិក្នុងទេវលោកឡើយ សមដូចដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតគប្បីពោលនូវសគ្គកថា ដោយអនេកបរិយាយ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់សម្តែងអំពីសម្បត្តិទិព្វក្នុងទេវលោក ដែលជាអានិសង្សរបស់ទានសីល គឺម្យ៉ាង ជាប្រយោជន៍ឱ្យមនុស្សដកចិត្តចេញពីកាមគុណជារបស់មនុស្ស ម្យ៉ាងទៀត ឱ្យឃើញធម៌ជាអនត្តា អ្វីៗប្រព្រឹត្តទៅតាមបច្ច័យ មានកម្មប្បច្ច័យជាដើម ។ ព្រះអង្គត្រាស់សម្តែងធម៌ ប្រៀបដូចជាយកបន្លាជោះបន្លា ព្រោះថាកាមគុណជារបស់មនុស្ស ដោតជាប់ក្នុងចិត្តនៃមនុស្ស ទើបព្រះអង្គត្រាស់នូវសគ្គកថា ។ កាលដែលមនុស្សអ្នកស្តាប់បង្អោនចិត្តទៅកាន់ទេវលោក ដែលជាផលរបស់ទានសីលហើយ ដើម្បីនឹងសម្តែងថា សូម្បីទេវលោកនោះក៏មិនទៀង មិនឋិតថេរ មិនគួរធ្វើនូវសេចក្តីត្រេកអរដោយអំណាចរាគៈឡើយ ទើបព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សម្តែង

នូវទោសរបស់កាមទាំងឡាយជាបន្ត ។

អាមាទីនវកថា ដោយសេចក្ដីថា ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់អំពីកាមទាំងឡាយ មានសេចក្ដីសុខតិច មានទុក្ខច្រើន មានសេចក្ដីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោសក្នុងកាមនេះមានច្រើនក្រៃពេក ។ **ឱការំ** គឺអាប់ឱន លាមកថោកទាប។ **សង្កិលេសំ** ដោយសេចក្ដីថា សត្វទាំងឡាយរមែងសៅហ្មងនៅក្នុងសង្សារវដ្ដ ក៏ដោយអាស្រ័យកាមទាំងអស់នោះ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ប្រកាសសម្ដែងនូវទោសរបស់កាមទាំងឡាយរួចហើយ ទើបព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សម្ដែងនូវ **នេក្ខម្មានិសង្សកថា** គឺទ្រង់ត្រាស់អំពីអានិសង្សនៃការចេញចាកកាម ។

កាលដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ជ្រាបថា សីហ-សេនាបតី មានចិត្តស្រួល មានចិត្តទន់ មានចិត្តផុតចាកនីវរណធម៌ មានចិត្តខ្ពស់ មានចិត្តជ្រះថ្លាហើយ ទើបទ្រង់ប្រកាសនូវធម្មទេសនា ដែលព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ តែង

លើកឡើងសម្តែងដោយព្រះអង្គឯង គឺទុក្ខសច្ច សមុ-ទយសច្ច និរោធសច្ច មគ្គសច្ច ។

សាមុក្កំសិកា បានដល់ព្រះធម៌ទេសនា ដែលព្រះអង្គទ្រង់លើកឡើង ដោយព្រះអង្គឯង ។ ចំពោះធម៌ដែលព្រះអង្គទ្រង់ចាប់លើកឡើង សម្តែងដោយព្រះអង្គឯង អធិប្បាយថា ព្រះធម៌ទេសនា ដែលទ្រង់ឃើញដោយព្រះសយម្ភូញាណ មិនសាធារណៈដល់អ្នកដទៃ ។ សួរថា ព្រះធម៌ទេសនា ដែលទ្រង់លើកឡើង ដោយព្រះអង្គឯង នោះគឺអ្វី ? ឆ្លើយថា គឺអរិយសច្ចទេសនា ។

ធម្មតាសំពត់សស្អាត មិនជិតប្រឡាក់ដោយវត្ថុមានពណ៌ខ្មៅ គួរទទួលនូវទឹកជ្រលក់បានដោយល្អ មានឧបមាដូចម្តេចមិញ ធម្មចក្ខុគឺសោតាបត្តិមគ្គដ៏ប្រាសចាកធូលី ប្រាសចាកមន្ទិល ក៏កើតឡើងដល់សីហសេនាបតីក្នុងទីនោះឯងថា ធម្មជាតិណាមួយ ដែលកើតឡើងធម្មជាតិទាំងអស់នោះ តែងរលត់ទៅវិញជាធម្មតា មានឧបមេយ្យដូច្នោះឯង ។

គ្រានោះ សីហសេនាបតីបានឃើញច្បាស់នូវអរិយសច្ចធម៌ហើយ ឆ្លងផុតសេចក្ដីសង្ស័យហើយ ដល់នូវភាពជាអ្នកក្លាហាន ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងសាសនានៃព្រះបរមសាស្ដា ដោយមិនចេះតែជឿបុគ្គលដទៃហើយ ទើបក្រាបទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ទទួលនូវភត្តរបស់ខ្ញុំព្រះអង្គជាមួយនឹងភិក្ខុសង្ឃ ដើម្បីឆាន់ក្នុងថ្ងៃស្អែក ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ទទួលដោយតុណ្ហីភាព ។ លំដាប់នោះ សីហសេនាបតី ដឹងច្បាស់ថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគទទួលនិមន្តហើយ ទើបក្រោកចាកទីអង្គុយ ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគធ្វើប្រទក្សិណ ហើយដើរចេញទៅ ។

ដល់ផ្ទះហើយ សីហសេនាបតី បានហៅបុរសម្នាក់មកថា ម្នាលបុរសដ៏ចម្រើន អ្នកចូរទៅ ចូរដឹងនូវសាច់ ដែលប្រព្រឹត្តទៅតាមប្រក្រតី ។ **បវត្ត មំសំ** បានដល់សាច់ដែលជាកប្បិយៈ ដែលប្រព្រឹត្តទៅហើយតាមប្រក្រតី អធិប្បាយថា អ្នកចូររកទិញអំពីរានផ្សារ ។

សីហសេនាបតី បានចាត់ចែង ខាទនីយភោជនីយាហារ ដ៏ផ្ចិតផ្ចង់ ក្នុងផ្ទះរបស់ខ្លួន។ លុះរាត្រីកាលនោះកន្លងទៅ សីហសេនាបតី ទើបប្រើបុរសនោះ ឱ្យទៅក្រាបទូល ភត្តកាលដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏-ចម្រើន កាលគួរហើយ ភត្តក្នុងផ្ទះរបស់សីហសេនាបតី សម្រេចហើយ ។ លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ស្បង់ប្រដាប់បាត្រនិងចីវរក្នុងបុព្វណ្ហសម័យ ស្ដេចយាងចូលទៅកាន់លំនៅរបស់សីហសេនាបតី លុះចូលទៅដល់ហើយ ទ្រង់គង់លើអាសនៈដែលសីហសេនាបតីក្រាលបម្រុងទុក ជាមួយនឹងព្រះភិក្ខុសង្ឃ ។

ក្នុងសម័យនោះ ពួកនិគ្រន្ថជាច្រើននាក់ ផ្គងនូវដើមដៃស្រែកកន្ទក់កន្ទេញសព្វច្រក សព្វផ្លូវត្រឡែងកែងក្នុងក្រុងវេសាលីថា ថ្ងៃនេះសីហសេនាបតី សម្លាប់សត្វមានសរីរៈធាត់ធំ ធ្វើភត្តដើម្បីសមណគោតម ចំណែកសមណគោតម ទុកជាដឹង ក៏នៅតែឆាន់សាច់ដែលគេសម្លាប់ចំពោះខ្លួនដែរ ព្រះសមណគោតមនេះ ឈ្មោះថា

ត្រូវបដិច្ចកម្ម ។

បដិច្ចកម្ម គឺជាឈ្មោះនៃអំពើរបស់អ្នកដែលគ្រាន់តែបរិភោគសាច់ ក៏បាននាមថា សម្លាប់សត្វដែរ ឬ ជាឈ្មោះអំពើដែលគេសម្លាប់ព្រោះអាស្រ័យខ្លួន ពុំនោះ-សោត ពាក្យថា បដិច្ចកម្មនេះ ជាឈ្មោះរបស់និមិត្តកម្ម ។ លទ្ធិពួកនិគ្រន្ថប្រកាន់ថា បដិច្ចកម្មគឺជាអកុសលត្រូវបានដល់អ្នកឱ្យពាក់កណ្តាល អ្នកទទួលពាក់កណ្តាល ។

អំពើបង្កាច់បង្ខូចរបស់ពួកនិគ្រន្ថនេះ ត្រូវបានបុរសម្នាក់ចូលទៅខ្សឹបប្រាប់សីហសេនាបតី ។ សីហ-សេនាបតីពោលថា ពួកលោកទាំងអស់នោះ ប្រាថ្នារកទោសព្រះពុទ្ធ ប្រាថ្នារកទោសព្រះធម៌ ប្រាថ្នារកទោសព្រះសង្ឃ អស់កាលជាយូរណាស់មកហើយ រហូតមកដល់ឥឡូវ នៅតែមិនចេះអៀនខ្មាសសោះ ពួកលោកទាំងនោះ ពោលបង្កាច់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដោយពាក្យមិនពិត ពាក្យទទេ ជាពាក្យកុហកភូតភរបោកប្រាស់ ទាំងដែលពួកយើងមិនបានក្លែងផ្តាច់បង់ជីវិតសត្វ ព្រោះហេតុ

តែជីវិតរបស់ខ្លួនឯងឡើយ។ លំដាប់នោះ សីហសេនាបតី បានញ៉ាំងព្រះភិក្ខុសង្ឃមានព្រះពុទ្ធជាប្រធាន ឱ្យបានឆ្អាន់ឆ្អែតស្កប់ស្កល់ ដោយខាទនីយភោជនីយាហារដ៏ឧត្តម ដោយដៃខ្លួនឯង ។

កាលដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ព្រះអង្គទ្រង់សោយរួចហើយ ឈប់ដាក់ព្រះហស្តទៅក្នុងបាត្រទៀតហើយ សីហសេនាបតី ក៏អង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ កាលដែលសីហសេនាបតី អង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ទើបព្រះដ៏-មានព្រះភាគ ទ្រង់ពន្យល់ឱ្យឃើញច្បាស់ ឱ្យកាន់យក ឱ្យអាចហ៊ាន ឱ្យរីករាយដោយធម្មីកថា ហើយព្រះអង្គទ្រង់ក្រោកចាកអាសនៈ យាងចេញទៅ ។

៥. ទានានិសង្សសុត្រ

(បិដកលេខ ៤៤, ទំព័រ ៨០ ដល់ ៨១)

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អានិសង្សក្នុងទាននេះ មាន ៥ យ៉ាង ។ ៥ យ៉ាង ដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺជាទីស្រឡាញ់ ជាទីគាប់ចិត្តជនច្រើន ១ ពួកសប្បុរសអ្នកស្ងប់ រមែងគប់រក ១ មានកិត្តិសព្ទដ៏ពីរោះខ្ចរខ្ចាយទៅ ១ មិនបានប្រាសចាកធម៌របស់គ្រហស្ថ ១[១] លុះបែកធ្លាយរាងកាយស្លាប់ទៅ រមែងកើតក្នុងសុគតិ សួគ៌ ទេវលោក ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះអានិសង្សក្នុងទានទាំង ៥ យ៉ាង ។

ទទមានោ បិយោ ហោតិ សតំ ធម្មំ អនុក្កមំ
សន្តោ នំ សទា ភជន្តិ សញ្ញតា ព្រហ្មចារយោ
តេ តស្ស ធម្មំ ទេសេន្តិ សព្វទុក្ខាបនូទនំ
យំ សោ ធម្មំ ឥធញ្ញាយ បរិនិព្វាតនាសវោតិ ។

១. ជាអ្នកមានសីល ៥ មិនដាច់ ។ អដ្ឋកថា ។

បុគ្គលកាលឱ្យទាន រមែងជាទីស្រឡាញ់ (នៃជនច្រើន) ជាអ្នកអនុកូល គឺដើរទៅតាមធម៌របស់ពួកសប្បុរស ពួកសព្រហ្មចារី អ្នកសង្រួមមានចិត្តស្ងប់រំងាប់ រមែងរាប់រកបុគ្គលនោះសព្វកាល ។ ពួកព្រហ្មចារីនោះ រមែងសម្តែងធម៌ ជាគ្រឿងបន្ទោបង់នូវទុក្ខទាំងអស់ ដល់បុគ្គលនោះ ទាំងបុគ្គលនោះដឹងនូវធម៌ ហើយជាអ្នកមិនមានអាសវៈ រមែងបរិនិព្វាន ក្នុងលោកនេះ ។

អដ្ឋកថាទានានិសំសសូត្រ

បទថា **សតំ ធម្មំ អនុក្កមំ** បានដល់ ជាអ្នកធ្វើដំណើរតាមធម៌របស់សប្បុរស គឺមហាបុរស ។

បទថា **សន្តោ នំ សទា ភជន្តិ** បានដល់ សប្បុរសទាំងឡាយ គឺ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ព្រះបច្ចេកពុទ្ធ និង សាវ័ករបស់ព្រះតថាគត រមែងគប់រកអ្នកឱ្យទានសព្វកាល ។

៦. កាលទានសូត្រ

(បិដកលេខ ៤៤, ទំព័រ ៨១ ដល់ ៨២)

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលទាននេះមាន ៥ យ៉ាង។ ៥ យ៉ាងដូចម្ដេចខ្លះ ។ គឺឱ្យទានដល់អ្នកមកថ្មី ១ ឱ្យទានដល់អ្នកមានដំណើរ ១ ឱ្យទានដល់អ្នកមានជំងឺ ១ ឱ្យទានក្នុងពេលអត់បាយ ១ បានតម្កល់ស្រូវថ្មី ផ្លែឈើដំបូងដល់បុគ្គលមានសីលទាំងឡាយជាដំបូង ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះឯងជាកាលទាន ៥ យ៉ាង ។

កាលេ ទទន្តិ សប្បញ្ញា វទញ្ញូ វីតមច្ឆរា
កាលេន ទិន្នំ អរិយេសុ ឧជុភូតេសុ តាទិសុ
វិប្បសន្នមនា តស្ស វិបុលា ហោតិ ទក្ខិណា។

ពួកជនមានបញ្ញា ដឹងភាសិតរបស់អ្នកប្រាជ្ញ មានសេចក្ដីកំណាញ់ប្រាសចេញហើយ មានចិត្តជ្រះថ្លាហើយ រមែងឱ្យទាន ក្នុងកាលគួរ ទានដែលបុគ្គលឱ្យ តាមកាល

គួរ ចំពោះព្រះអរិយបុគ្គលទាំងឡាយ ដែលជាបុគ្គលមាន កាយនិងចិត្ត ប្រកបដោយតាទិគុណ[១] ទក្ខិណាទានរបស់ បុគ្គលនោះ ជាទានមានផលបរិបូណ៌ ។

យេ តត្ថ អនុមោទន្តិ វេយ្យាវច្ចំ ករោន្តិ វា
ន តេន ទក្ខិណា ឩនា តេបិ បុញ្ញស្ស ភាគិនោ។
តស្មា ទទេ អប្បដិវាណចិត្តោ យត្ថ ទិន្នំ មហប្ផលំ
បុញ្ញានិ បរលោកស្មឹ បតិដ្ឋា ហោន្តិ បាណិនន្តិ។

ពួកជនណា អនុមោទនា ឬធ្វើសេចក្ដីខ្វល់ខ្វាយ ជួយក្នុងទក្ខិណាទាននោះ ទក្ខិណាទានរបស់អ្នកទាំង- នោះ នឹងបានឈ្មោះថា ជាទានថយថោក ព្រោះតែ អនុមោទនា ឬការជួយខ្វល់ខ្វាយនោះក៏ទេ ចំណែកពួក ជនទាំងនោះ ដែលបានអនុមោទនាឬជួយខ្វល់ខ្វាយ ក៏ ជាអ្នកបានចំណែកបុណ្យដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ ទាន ដែលបុគ្គលឱ្យហើយដល់បុគ្គលណា ជាទានមានផល ច្រើន បុគ្គលមានចិត្តមិនបានរួញរា គប្បីឱ្យទានចំពោះ

១.គុណគឺព្រះហឫទ័យមាំទាំ មិនញាប់ញ័រដោយលោកធម៌ ។

បុគ្គលនោះ ព្រោះថា បុណ្យទាំងឡាយ រមែងជាទីពឹង របស់សត្វទាំងឡាយ ក្នុងបរលោក ។

អដ្ឋកថាកាលសុត្រ

បទថា **វទញ្ញូ** គឺជាអ្នកដឹងនូវភាសិត ។

បទថា **កាលេន ទិន្នំ** បានដល់ ទានដែលគេឱ្យដ៏សមគួរតាមកាល ។

បទថា **អនុមោទន្តិ** បានដល់ ជនដែលឈរអនុ-មោទនា ក្នុងទីមួយដ៏សមគួរ ។

បទថា **វេយ្យាវច្ចំ** បានដល់ ធ្វើការ ដែលជាការងារជួយខ្វាយខ្វល់ផ្លូវកាយ ។

បទថា **យត្ថ ទិន្នំ មហប្ផលំ** បានដល់ គប្បីឱ្យទានក្នុងបុគ្គលណា ដែលជាទានឱ្យហើយមានផលច្រើន។

៧. ភោជនទានសូត្រ

(បិដកលេខ ៤៤, ទំព័រ ៨២ ដល់ ៨៣)

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទាយកកាលឱ្យភោជនាហារ ឈ្មោះថាឱ្យស្ថាន ៥ យ៉ាងដល់បដិគ្គាហកទាំងឡាយ ។ ស្ថាន ៥ យ៉ាងដូចម្ដេចខ្លះ ។ គឺឱ្យអាយុ ១ ឱ្យពណ៌សម្បុរ ១ ឱ្យសុខ ១ ឱ្យកម្លាំង ១ ឱ្យបដិភាណគឺប្រាជ្ញាវាងវៃ ១ ។ បុគ្គលដែលបានឱ្យអាយុហើយ រមែងបានចំណែកអាយុទិព្វ ឬអាយុជារបស់មនុស្ស ឱ្យពណ៌សម្បុររមែងបានចំណែកពណ៌សម្បុរទិព្វ ឬសម្បុររបស់មនុស្ស ឱ្យសុខ រមែងបានចំណែកសុខទិព្វ ឬសុខជារបស់មនុស្ស ឱ្យកម្លាំង រមែងបានចំណែកកម្លាំងទិព្វ ឬកម្លាំងជារបស់មនុស្ស ឱ្យបដិភាណ រមែងបានចំណែកបដិភាណជារបស់ទិព្វ ឬបដិភាណជារបស់មនុស្ស ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទាយកកាលឱ្យភោជនាហារ ឈ្មោះថាឱ្យស្ថាន ៥ យ៉ាង

នេះ ដល់បដិគ្គាហកទាំងឡាយ ។

អាយុទោ ពលទោ ធីរោ វណ្ណទោ បដិភាណទោ

សុខស្ស ទាតា មេធាវី សុខំ សោ អធិគច្ឆតិ ។

ធីរជនអ្នកមានប្រាជ្ញា ជាអ្នកឱ្យអាយុ ឱ្យកម្លាំង ឱ្យពណ៌សម្បុរ ឱ្យបដិភាណ ឱ្យសុខ (ដល់គេ) ហើយ ធីរជននោះ រមែងបានសុខ ។

អាយុំ ទត្វា ពលំ វណ្ណំ សុខញ្ច បដិភាណទោ

ទីឃាយុ យសវា ហោតិ យត្ថ យត្ថូបបជ្ជតីតិ ។

អ្នកប្រាជ្ញ ឱ្យអាយុ កម្លាំង ពណ៌សម្បុរ សេចក្តីសុខ ទាំងឱ្យបដិភាណហើយ ទៅកើតក្នុងទីណាៗ រមែងមានអាយុវែង មានយសបរិវារ ។

អដ្ឋកថាភោជនទានសូត្រ

ដែលថា ឱ្យអាយុ គឺឱ្យជីវិតរស់នៅ ។

ដែលថា ឱ្យវណ្ណៈ គឺឱ្យពណ៌សម្បុរកាយ ។

ដែលថា ឱ្យសុខៈ គឺឱ្យសុខកាយ និង សុខចិត្ត ។

ដែលថា ឱ្យពលៈ គឺឱ្យកម្លាំងកាយ ។

ដែលថា ឱ្យបដិភាណៈ គឺឱ្យបញ្ញាឈ្លាសក្នុងការចងបញ្ហាសួរ និង ឈ្លាសក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហា ។

កិន្ទទសូត្រ បិដកលេខ ២៩ , ទំព័រ ៨០

អន្នទោ ពលទោ ហោតិ វត្ថទោ ហោតិ វណ្ណទោ យានទោ សុខទោ ហោតិ ទីបទោ ហោតិ ចក្ខុទោ។ សោ ច សព្វទទោ ហោតិ យោ ទទាតិ ឧបស្សយំ អមតន្ទទោ ច សោ ហោតិ យោ ធម្មមនុសាសតីតិ។

បុគ្គល ឱ្យបាយ ឈ្មោះថាឱ្យកម្លាំង ឱ្យសំពត់ ឈ្មោះថាឱ្យពណ៌សម្បុរ ឱ្យយានជំនិះ ឈ្មោះថាឱ្យសេចក្ដីសុខ ឱ្យប្រទីប ឈ្មោះថាឱ្យចក្ខុ ។

បុគ្គលណា ឱ្យទីនៅអាស្រ័យ បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាឱ្យវត្ថុគ្រប់យ៉ាង បុគ្គលណា ប្រៀនប្រដៅធម៌ បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាឱ្យព្រះនិព្វាន ។

៨. សទ្ធានិសំសសូត្រ

(បិដកលេខ ៤៤, ទំព័រ ៨៣ ដល់ ៨៤)

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អានិសង្ស ក្នុងកុលបុត្រអ្នកមានសទ្ធានេះ មាន ៥ យ៉ាង ។ អានិសង្ស ៥ យ៉ាង ដូចម្តេចខ្លះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកសប្បុរសដែលមានចិត្តស្ងប់ក្នុងលោក សប្បុរសទាំងនោះកាលអនុគ្រោះ រមែងអនុគ្រោះចំពោះបុគ្គលដែលមានសទ្ធាជាដំបូង មិនមែនអនុគ្រោះបុគ្គលដែលអត់សទ្ធាជាដំបូងទេ ១ កាលចូលទៅជិត រមែងចូលទៅជិតចំពោះបុគ្គលដែលមានសទ្ធាជាដំបូង មិនមែនចូលទៅជិតបុគ្គលដែលអត់សទ្ធាជាដំបូងទេ ១ កាលទទួល រមែងទទួលចំពោះបុគ្គលដែលមានសទ្ធាជាដំបូង មិនមែនទទួលបុគ្គលដែលអត់សទ្ធាជាដំបូងទេ ១ កាលសម្តែងធម៌ ក៏សម្តែងចំពោះតែបុគ្គលមានសទ្ធាជាដំបូង មិនមែនសម្តែងធម៌ចំពោះ

បុគ្គលដែលអត់សទ្ធាជាដំបូងទេ ១ កុលបុត្រមានសទ្ធា លុះបែកធ្លាយរាងកាយស្លាប់ទៅ រមែងទៅកើតក្នុងសុគតិសួគ៌ទេវលោក ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះជាអានិសង្ស ៥ ក្នុងកុលបុត្រអ្នកមានសទ្ធា ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ដើមជ្រៃធំដុះលើផែនដីដ៏ល្អ ត្រង់ផ្លូវធំបែកជា ៤ រមែងជាទីពួនសំងំនៃពួកបក្សីជុំវិញ យ៉ាងណា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កុលបុត្រដែលមានសទ្ធា រមែងជាទីពឹង-ពាក់អាស្រ័យនៃជនដ៏ច្រើន គឺពួកភិក្ខុ ភិក្ខុនី ឧបាសក ឧបាសិកា ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។

សាខាបត្តផលូបេតោ ខន្ធិមាវ មហាទុមោ
មូលវា ផលសម្បន្នោ បតិដ្ឋា ហោតិ បក្ខិនំ
មនោរមេ អាយតនេ សេវន្តិ នំ វិហង្គមា
ឆាយំ ឆាយត្ថិកា យន្តិ ផលត្ថា ផលភោជិនោ
តថេវ សីលសម្បន្នំ សទ្ធំ បុរិសបុគ្គលំ
និវាតវុត្តឹ អត្ថទ្ធំ សុរតំ សខិលំ មុទុំ
វីតរាគា វីតទោសា វីតមោហា អនាសវា

បុញ្ញក្ខេត្តានិ លោកស្មឹំ សេវន្តិ តាទិសំ នរំ
តេ តស្ស ធម្មំ ទេសេន្តិ សព្វទុក្ខាបនូទនំ
យំ សោ ធម្មំ ឥធញ្ញាយ បរិនិព្វាតនាសវោតិ ។

ដើមឈើធំ ច្រើនដោយមែក ស្លឹក ផ្លែ មានដើម និងឫសមាំទាំ បរិបូណ៌ដោយផល ជាទីពឹងរបស់ពួកសត្វបក្សី ។ ពួកសត្វតែងអាស្រ័យនឹងដើមឈើនោះ ដែលនៅក្នុងព្រៃរំលោង ជាទីរីករាយនៃចិត្ត ពួកសត្វដែលត្រូវការម្លប់ ក៏ទៅជ្រកម្លប់ ពួកសត្វដែលត្រូវការផ្លែ ក៏បរិភោគផ្លែ យ៉ាងណាមិញ បុរសបុគ្គលអ្នកមានសទ្ធាបរិបូណ៌ដោយសីល ប្រព្រឹត្តឱនលំទោន មិនរឹងរូសស្លូតត្រង់ មានចិត្តមាំទាំតែទន់ភ្លន់ ពួកព្រះសង្ឃ ដែលប្រាសចាករាគៈ ទោសៈ មោហៈ មិនមានអាសវៈ ជាបុញ្ញក្ខេត្តក្នុងលោក រមែងរាប់រកនរជនប្រាកដដូច្នោះ ។ ពួកព្រះសង្ឃទាំងនោះ រមែងសម្តែងធម៌ជាគ្រឿងបន្ទោ-បង់នូវទុក្ខទាំងអស់ដល់នរៈនោះ នរៈនោះដឹងនូវធម៌ច្បាស់ហើយ ជាអ្នកមិនមានអាសវៈ រមែងបរិនិព្វាន ។

អដ្ឋកថាសទ្ធានិសង្សសូត្រ

បទថា **ខន្ធិមាវ មហាទុមោ** គឺ ដូចដើមឈើធំសម្បូណ៌ដោយមែក ។

បទថា **មនោរមេ អាយតនេ** បានដល់ ក្នុងស្ថានដែលជាទីជួបជុំដ៏ជាទីរីករាយនៃចិត្ត ។

បទថា **ឆាយំ ឆាយត្ថិកា យន្តិ** បានដល់ ពួកសត្វដែលត្រូវការម្លប់ ក៏ចូលទៅជ្រកម្លប់ ។

បទថា **និវាតវុត្តី** គឺ ប្រព្រឹត្តឱនលំទោន ។

បទថា **អត្ថទ្ធំ** គឺ វៀរចាកភាពជាអ្នករឹងរូស ព្រោះសេចក្តីក្រោធ និង ព្រោះមានះ ។

បទថា **សុរតំ** បានដល់ ជាអ្នកស្លូតប្រកបដោយសេចក្តីស្ងប់ស្ងៀម មានសីលស្អាត ។

បទថា **សខិលំ** គឺ មានចិត្តមាំទាំ ។

៩. បុត្តសូត្រ

(បិដកលេខ ៤៤, ទំព័រ ៨៥ ដល់ ៨៦)

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មាតាបិតា ពិចារណាឃើញហេតុ ៥ យ៉ាងនេះ រមែងចង់បានបុត្រដែលកើតក្នុងត្រកូល ។ ហេតុ ៥ យ៉ាង ដូចម្ដេចខ្លះ ។ គឺបុត្រដែលយើងចិញ្ចឹមហើយ នឹងចិញ្ចឹមយើងវិញ ១ បុត្រនឹងជួយធ្វើកិច្ចការយើង ១ វង្សត្រកូលនឹងស្ថិតនៅយូរ ១ បុត្រប្រតិបត្តិទទួលយកមត៌ក ១ មួយទៀត បុត្រនឹងឧទ្ទិសទក្ខិណាទានឱ្យដល់យើង ដែលធ្វើមរណកាលទៅកាន់លោកខាងមុខ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មាតាបិតាកាលពិចារណាឃើញហេតុ ៥ យ៉ាងនេះ រមែងចង់បានបុត្រដែលកើតក្នុងត្រកូល ។

បញ្ចដ្ឋានានិ សម្បស្សំ បុត្តំ ឥច្ឆន្តិ បណ្ឌិតា
ភតោ វា នោ ភរិស្សតិ កិច្ចំ វា នោ ករិស្សតិ

កុលវំសោ ចិរំ តិដ្ឋេ ទាយជ្ជំ បដិបជ្ជតិ
អថ វា បន បេតានំ ទក្ខិណំនុប្បទស្សតិ
ឋានានេតានិ សម្បស្សំ បុត្តំ ឥច្ឆន្តិ បណ្ឌិតា
តស្មា សន្តោ សប្បុរិសា កតញ្ញូ កតវេទិនោ
ភរន្តិ មាតាបិតរោ បុព្វេ កតមនុស្សរំ
ករោន្តិ នេសំ កិច្ចានិ យថាតំ បុព្វការិនំ
ឱវាទការី ភតបោសី កុលវំសំ អហាបយំ
សទ្ធោ សីលេនសម្បន្នោ បុត្តោ ហោតិ បសំសិយោតិ។

អ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយ កាលបើពិចារណាឃើញហេតុទាំង ៥ យ៉ាង រមែងចង់បានបុត្រ គឺបុត្រដែលយើងចិញ្ចឹមហើយ នឹងចិញ្ចឹមយើងវិញ នឹងធ្វើកិច្ចការដល់យើង វង្សត្រកូលនឹងស្ថិតនៅយូរ ប្រតិបត្តិគួរដើម្បីទទួលយកមត៌ក មួយទៀត នឹងឧទ្ទិសទក្ខិណាទានឱ្យដល់យើងដែលទៅកាន់លោកខាងមុខ អ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយ កាលបើពិចារណាឃើញហេតុទាំង ៥ យ៉ាងនេះហើយ រមែងចង់បានបុត្រ ហេតុដូច្នោះ ពួកសប្បុរសអ្នកស្ងប់រំងាប់

ជាកតញ្ញូកតវេទិបុគ្គល កាលរលឹកឃើញនូវឧបការគុណ ដែលលោកធ្វើហើយក្នុងកាលមុន ក៏រមែងចិញ្ចឹមមាតាបិតា រមែងជួយធ្វើកិច្ចការរបស់បុព្វការីទាំងនោះ តាមសមគួរ ។ បុត្រអ្នកធ្វើតាមឱវាទ ចិញ្ចឹមមាតាបិតា ដែលលោកបានចិញ្ចឹមខ្លួនមកហើយ មិនញ៉ាំងវង្សត្រកូលឱ្យសាបសូន្យ ជាអ្នកមានសទ្ធា បរិបូណ៌ដោយសីល រមែងជាទីសរសើរនៃអ្នកផងទាំងពួង ។

អដ្ឋកថាបុត្តសុត្រ

បទថា **ភតោ វា នោ ភរិស្សតិ** ដោយសេចក្តីថា បុត្រដែលយើងចិញ្ចឹមមកហើយ ថ្នាក់ថ្នមមកហើយ ដោយឱ្យបៅដោះ និង ញ៉ាំងដៃជើងឱ្យចម្រើនធំធាត់ជាដើម ក្នុងពេលដែលយើងចាស់ គេនឹងចិញ្ចឹមយើង ដោយការលាងដៃលាងជើង ឱ្យងូតទឹក និង ឱ្យបបរបាយជាដើម ។

បទថា **កិច្ចំ វា នោ ករិស្សតិ** ដោយសេចក្តីថា គេសម្រាកការងាររបស់ខ្លួនហើយ នឹងមកជួយធ្វើកិច្ចការរបស់យើង ដែលកើតឡើងក្នុងរាជត្រកូលជាដើម ។

បទថា **កុលវំសោ ចិរំ តិដ្ឋេ** ដោយសេចក្តីថា មិនធ្វើសម្បត្តិរបស់យើង មានស្រែចម្ការ មាសប្រាក់ជាដើម ឱ្យវិនាសអន្តរាយឡើយ ម្យ៉ាងទៀត គេមិនធ្វើនូវសលាកភត្តទានជាដើម ដែលយើងប្រព្រឹត្តមកហើយ ឱ្យដាច់បាត់ទៅនោះឡើយ គឺឱ្យនៅតែប្រព្រឹត្តទៅ ដូច្នេះវង្សត្រកូលរបស់យើងនឹងតាំងនៅបានយូរ ។

បទថា **ទាយជ្ជំ បដិបជ្ជតិ** ដោយសេចក្តីថា បុត្រ កាលប្រព្រឹត្តឱ្យសមគួរដល់មតិក ដោយការបដិបត្តិដ៏សមគួរដល់វង្សត្រកូល ក៏នឹងគ្រប់គ្រងនូវមតិកដែលជាសម្បត្តិរបស់យើងបាន ។

បទថា **ទក្ខិណំ អនុប្បទស្សតិ** (ទក្ខិណំ អនុប្ប-ទស្សតិ) ដោយសេចក្តីថា បុត្រនឹងបំពេញទាន ឧទ្ទិស

ចំណែកបុណ្យឱ្យ ចាប់អំពីថ្ងៃទី ៣ រាប់ពីថ្ងៃស្លាប់ទៅ ។

បទថា **សន្តោ សប្បុរិសា** ដោយសេចក្តីថា គឺជាសប្បុរស ជាមនុស្សល្អ ដោយការបដិបត្តិប្រពៃក្នុងមាតាបិតា ។

បទថា **បុព្វេ កតមនុស្សរំ** ដោយសេចក្តីថា កាលរលឹកដល់គុណ ដែលមាតាបិតាធ្វើទុកក្នុងកាលមុនហើយ ។

បទថា **ឱវាទការី** គឺ ជាអ្នកធ្វើតាមឱវាទដែលមាតាបិតាទូន្មានហើយ ។

បទថា **ភតបោសី** បានដល់ បុត្រនឹងចិញ្ចឹមមើលថែមាតាបិតា តាមដែលមាតាបិតាបានចិញ្ចឹមមើលថែខ្លួនមក ។

បទថា **បសំសិយោ** ដោយសេចក្តីថា ជាបុគ្គលដែលមហាជនគប្បីសរសើរក្នុងបច្ចុប្បន្ននេះឯង ។

១០. សាលសូត្រ

(បិដកលេខ ៤៤, ទំព័រ ៨៦ ដល់ ៨៧)

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ដើមឈើ ចម្រើនឡើង ដោយសេចក្តីចម្រើន ៥ យ៉ាង ព្រោះអាស្រ័យស្តេចភ្នំឈ្មោះហិមវន្ត ។ ៥ យ៉ាង ដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺចម្រើនដោយមែក ស្លឹក ត្រួយ ១ ចម្រើនដោយសម្បក ១ ចម្រើនដោយក្រមរ ១ ចម្រើនដោយស្រាយ ១ ចម្រើនដោយខ្លឹម ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ដើមឈើធំ ចម្រើនឡើងដោយសេចក្តីចម្រើន ៥ យ៉ាងនេះ ព្រោះអាស្រ័យស្តេចភ្នំឈ្មោះហិមវន្ត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ជននៅខាងក្នុង រមែងចម្រើនដោយសេចក្តីចម្រើន ៥ យ៉ាង ព្រោះអាស្រ័យជន ជាម្ចាស់ត្រកូលមានសទ្ធាដូច្នោះដែរ ។ ៥ យ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺចម្រើនដោយសទ្ធា ១ ចម្រើនដោយសីល ១ ចម្រើនដោយសុតៈ ១ ចម្រើនដោយ

ចាគៈ ១ ចម្រើនដោយបញ្ញា ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ជននៅខាងក្នុង រមែងចម្រើនដោយសេចក្ដីចម្រើន ៥ យ៉ាងនេះ ព្រោះអាស្រ័យជន ជាម្ចាស់ត្រកូលមានសទ្ធា ។

យថា ហិ បព្វតោ សេលោ អរញ្ញស្មឹ ព្រហាវនេ
តំ រុក្ខា ឧបនិស្សាយ វឌ្ឍន្តេ តេ វនប្បតី
តថេវ សីលសម្បន្នំ សទ្ធំ កុលបុត្តំ ឥធ
ឧបនិស្សាយ វឌ្ឍន្តិ បុត្តទារា ច ពន្ធវា
អមច្ចា ញាតិសង្ឃា ច យេ ចស្ស អនុជីវិនោ
ត្យស្ស សីលវតោ សីលំ ចាគំ សុចរិតានិ ច
បស្សមានានុកុព្វន្តិ យេ ភវន្តិ វិចក្ខណា
ឥធ ធម្មំ ចរិត្វាន សគ្គំ សុគតិគាមិនំ
នន្ទិនោ ទេវលោកស្មឹ មោទន្តិ កាមកាមិនោតិ ។

ភ្នំថ្មក្នុងដងព្រៃធំ ដើមឈើធំៗទាំងនោះ រមែងចម្រើនឡើង ព្រោះអាស្រ័យភ្នំថ្មនោះ យ៉ាងណាមិញ កូនប្រពន្ធទាំងឡាយ ផៅពង្សទាំងឡាយ អាមាត្យ

ទាំងឡាយ ពួកញាតិទាំងឡាយ ពួកជនអ្នកចិញ្ចឹមជីវិតដោយសារបុគ្គលនោះ រមែងចម្រើនឡើង ព្រោះអាស្រ័យនឹងកុលបុត្រអ្នកមានសទ្ធា បរិបូណ៌ដោយសីល ក្នុងលោកនេះ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ ពួកជនមានកូននិងប្រពន្ធជាដើមនោះ ឃើញសីលផង ចាគៈផង និងសុចរិតទាំងឡាយផងរបស់កុលបុត្រ អ្នកមានសីលនោះហើយ រមែងធ្វើតាម ។ ក្នុងលោកនេះ ពួកអ្នកប្រាជ្ញណា ជាអ្នកប្រព្រឹត្តធម៌ ជាអ្នកមានដំណើរទៅកាន់សុគតិ សួគ៌ ពួកអ្នកប្រាជ្ញនោះជាអ្នកត្រេកអររីករាយ សម្រេចដូចសេចក្តីប្រាថ្នានៅក្នុងទេវលោក ។

អរញ្ញវគ្គ សាលសូត្រ

បទថា **អរញ្ញស្មឹ** គឺក្នុងទីដែលមិនមែនភូមិស្រុក។

បទថា **ព្រហាវនេ** បានដល់ ក្នុងព្រៃស្រោង ។

១១. មនាបទាយីសូត្រ

(បិដកលេខ ៤៤, ទំព័រ ៩៨ ដល់ ១០៣)

សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ស្តេចគង់នៅក្នុងកូដាគារសាលានាមហាវ័ន ទៀបក្រុងវេសាលី ។ គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ស្បង់ប្រដាប់បាត្រចីវរ ក្នុងបុព្វណ្ហសម័យ ហើយចូលទៅកាន់លំនៅនៃឧគ្គគហបតី អ្នកក្រុងវេសាលី លុះចូលទៅដល់ហើយក៏គង់លើអាសនៈដែលគេក្រាលថ្វាយ ។ លំដាប់នោះ ឧគ្គគហបតី អ្នកក្រុងវេសាលី ក៏ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។ លុះឧគ្គគហបតី អ្នកក្រុងវេសាលី អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ បានក្រាបទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ពាក្យនេះខ្ញុំព្រះអង្គបានស្តាប់ បានទទួលចំពោះព្រះភក្ត្រនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគថា

អ្នកឱ្យរបស់ជាទីគាប់ចិត្ត រមែងបាននូវរបស់ជាទីគាប់ចិត្តវិញ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខាទនីយាហារ ប្រាកដស្មើដោយផ្កាសាលព្រឹក្ស ជាទីគាប់ចិត្តរបស់ខ្ញុំព្រះអង្គ សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទទួលនូវខាទនីយាហារនោះ ដើម្បីសេចក្តីអនុគ្រោះដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ទទួលដោយសេចក្តីអនុគ្រោះ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏-ចម្រើន ពាក្យនេះខ្ញុំព្រះអង្គបានស្តាប់ បានទទួលចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បុគ្គលឱ្យរបស់ជាទីគាប់ចិត្ត រមែងបានរបស់ជាទីគាប់ចិត្តវិញ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏-ចម្រើន សូករមំសៈដ៏ប្រសើរ ស្អាតជាទីគាប់ចិត្ត របស់ខ្ញុំព្រះអង្គ សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ទទួលសូករមំសៈនោះ ដើម្បីអនុគ្រោះខ្ញុំព្រះអង្គ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ទទួលដើម្បីអនុគ្រោះ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ពាក្យនេះខ្ញុំព្រះអង្គបានស្តាប់ បានទទួលចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បុគ្គលឱ្យរបស់ជាទីគាប់ចិត្ត រមែងបានរបស់ជាទីគាប់ចិត្តវិញ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន

នាលិយសាក[១] ដែលច្រឡំដោយប្រេង ជាទីគាប់ចិត្តរបស់ខ្ញុំព្រះអង្គ សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគទទួលនាលិយសាកនោះ ដើម្បីអនុគ្រោះខ្ញុំព្រះអង្គ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ទទួលដើម្បីអនុគ្រោះ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ពាក្យនេះខ្ញុំព្រះអង្គបានស្តាប់ បានទទួលចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះដ៏មាន-ព្រះភាគថា បុគ្គលឱ្យរបស់ជាទីគាប់ចិត្ត រមែងបានរបស់ជាទីគាប់ចិត្តវិញ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន បាយស្រូវសាលីឥតមានរនុក មានសម្លច្រើនមុខ មានម្ហូបក្រៀមច្រើនមុខ ជាទីគាប់ចិត្តខ្ញុំព្រះអង្គ សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ទទួលនូវភោជននោះ ដើម្បីអនុគ្រោះខ្ញុំព្រះអង្គ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ទទួលដើម្បីអនុគ្រោះ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ពាក្យនេះខ្ញុំព្រះអង្គបានស្តាប់ បានទទួលចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បុគ្គលអ្នកឱ្យរបស់

១.នាលិយសាកនេះ សំដៅយកភោជនីយាហារ ដែលគេច្របាច់ជាមួយនឹងម្សៅស្រូវសាលី ហើយចម្អិនក្នុងសប្បិដែលលាយដោយជីរជាដើមរួចលាយដោយរសផ្អែម ៤ យ៉ាង ទើបអប់ឱ្យក្រអូប ។ អដ្ឋកថា ។ បើតាមសេចក្តីចូលចិត្ត គឺសម្លប្រហិត ។

ជាទីគាប់ចិត្ត រមែងបានរបស់ជាទីគាប់ចិត្តវិញ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន សំពត់ទាំងឡាយនៅក្នុងដែនកាសី ជាទីគាប់ចិត្តរបស់ខ្ញុំព្រះអង្គ សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគទទួលសំពត់ទាំងនោះ ដើម្បីអនុគ្រោះខ្ញុំព្រះអង្គ ។ ព្រះដ៏មាន-ព្រះភាគទ្រង់ទទួលដើម្បីអនុគ្រោះ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏-ចម្រើន ពាក្យនេះខ្ញុំព្រះអង្គបានស្តាប់ បានទទួលចំពោះព្រះភក្ត្រ នៃព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បុគ្គលឱ្យរបស់ជាទីគាប់ចិត្ត រមែងបានរបស់ជាទីគាប់ចិត្តវិញ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន បល្ល័ង្កដែលក្រាលដោយព្រំ មានរោមវែង (ជាង ៤ ធ្នាប់) កម្រាលពណ៌ស ដែលធ្វើដោយរោមសត្វ កម្រាលដែលធ្វើដោយរោមសត្វ ជាផ្កាចង្កោមកម្រាលដ៏ឧត្តម ដែលធ្វើដោយស្បែកសត្វឈ្មុស មានខ្នើយ ពណ៌ក្រហមទាំងសងខាង ព្រមទាំងពិតានមានពណ៌ក្រហម ជាទីគាប់ចិត្តរបស់ខ្ញុំព្រះអង្គ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន មួយទៀត យើងខ្ញុំដឹងរបស់នោះថារបស់នោះមិនគួរដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ បពិត្រព្រះអង្គ-

ដ៏ចម្រើន ផែនក្តារខ្លឹមចន្ទន៍របស់ខ្ញុំព្រះអង្គនេះ ថ្លៃជាងមួយសែន សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគទទួលផែនក្តារនោះ ដើម្បីអនុគ្រោះខ្ញុំព្រះអង្គ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ទទួល ដើម្បីអនុគ្រោះ ។ លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ អនុមោទនា ដោយអនុមោទនីយគាថានេះ ចំពោះ ឧគ្គគហបតី អ្នកក្រុងវេសាលីថា

មនាបទាយី លភតេ មនាបំ

យោ ឧជ្ជុភូតេសុ ទទាតិ ឆន្ទសា

អច្ឆាទនំ សយនមថន្នបានំ

នានប្បការានិ ច បច្ចយានិ

ចត្តញ្ច មុត្តញ្ច អនុគ្គហីតំ

ខេត្តូបមេ អរហន្តេ វិទិត្វា

សោ ទុច្ចជំ សប្បុរិសោ ចជិត្វា

មនាបទាយី លភតេ មនាបន្តិ ។

បុគ្គលឱ្យរបស់ជាទីគាប់ចិត្ត រមែងបានរបស់ជាទី

គាប់ចិត្តវិញ។ សប្បុរសណាដឹងនូវពួកព្រះអរហន្ត ឧបមាដូចជាស្រែ ជាអ្នកមានកាយវាចាចិត្តត្រង់ ហើយប្រគេនសំពត់ស្លៀកដណ្តប់ ដំណេក បាយ ទឹកនិងបច្ច័យទាំងឡាយមានប្រការផ្សេងៗ ដែលខ្លួនបរិច្ចាគហើយផងលះបង់ហើយផង មិនមានស្តាយផង សប្បុរសនោះឈ្មោះថាលះបង់ហើយ នូវវត្ថុដែលគេលះបង់បានដោយកម្រ បុគ្គលឱ្យរបស់ជាទីគាប់ចិត្ត រមែងបានរបស់ជាទីគាប់ចិត្តវិញ ។

លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ អនុមោទនាដោយអនុមោទនីយគាថានេះ ចំពោះឧគ្គគហបតី អ្នកក្រុងវេសាលី ហើយទ្រង់ក្រោកចាកអាសនៈចៀសចេញទៅ ។ លំដាប់ក្រោយមក ឧគ្គគហបតី អ្នកក្រុងវេសាលីក៏ធ្វើមរណកាល ។ លុះឧគ្គគហបតី អ្នកក្រុងវេសាលីធ្វើមរណកាលហើយ ក៏ទៅកើតក្នុងពួកទេវតាដែលសម្រេចដោយចិត្តណាមួយ[១] ។ សម័យនោះ ព្រះដ៏មាន-

១-តាមអដ្ឋកថា ថា ទៅកើតក្នុងពួកទេវតា ដែលកើតក្នុងសុទ្ធាវាសទាំងឡាយ ដោយឯកជ្ឈានចិត្ត ។

ព្រះភាគ គង់នៅក្នុងវត្តជេតពន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះ ឧគ្គទេវបុត្រ កាលរាត្រីកន្លងទៅហើយ មានរស្មីដ៏រុងរឿង បំភ្លឺវត្តជេតពនទាំងអស់ ហើយចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយឈរក្នុងទីសមគួរ ។ លុះឧគ្គទេវបុត្រ ឈរក្នុងទីសមគួរហើយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរយ៉ាងនេះថា ម្នាលឧគ្គៈ សេចក្តីសមប្រកបតាមបំណងរបស់អ្នក មានដែរឬទេ ។ ឧគ្គទេវបុត្រក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ សូមទ្រង់ជ្រាប សេចក្តីសមប្រកបតាមបំណងរបស់ខ្ញុំព្រះអង្គមានដែរ ។ លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគបានត្រាស់នឹងឧគ្គទេវបុត្រ ដោយគាថាទាំងឡាយថា

មនាបទាយី លភតេ មនាបំ

អគ្គស្ស ទាតា លភតេ បុនគ្គំ

វរស្ស ទាតា វរលាភី ច ហោតិ

សេដ្ឋន្ទទោ សេដ្ឋមុបេតិ ឋានំ ។

អគ្គទាយី វរទាយី សេដ្ឋទាយី ច យោ នរោ ទីឃាយុ យសវា ហោតិ យត្ថ យត្ថុបបជ្ជតីតិ ។

បុគ្គលអ្នកឱ្យរបស់ជាទីគាប់ចិត្ត រមែងបានរបស់ជាទីគាប់ចិត្តវិញ បុគ្គលអ្នកឱ្យរបស់ខ្ពង់ខ្ពស់ រមែងបានរបស់ខ្ពង់ខ្ពស់វិញ បុគ្គលអ្នកឱ្យរបស់ប្រសើរ រមែងបានរបស់ដ៏ប្រសើរវិញ បុគ្គលអ្នកឱ្យរបស់ដ៏ថ្លៃថ្លា រមែងបានរបស់ដ៏ថ្លៃថ្លាវិញ ។ ជនណា ឱ្យរបស់ខ្ពង់ខ្ពស់ផង ឱ្យរបស់ប្រសើរផង ឱ្យរបស់ថ្លៃថ្លាផង ជននោះ កើតក្នុងទីណាៗ ជាអ្នកមានអាយុវែង មានយសស័ក្តិ ក្នុងទីនោះៗ។

ប្រវត្តិសង្ខេបរបស់ឧគ្គគហបតី

ឧគ្គគហបតី[១] មានពីរនាក់ផ្សេងគ្នា គឺម្នាក់ជាសេដ្ឋីក្រុងវេសាលី ជាឯតទគ្គៈលើឧបាសកទាំងឡាយ ផ្នែកខាងថ្វាយភោជនជាទីគាប់ចិត្តរបស់ខ្លួនដល់ព្រះសង្ឃមាន

១. បិដកលេខ ៤៨,ទំព័រ ១០៨ គហបតិវគ្គ ។

ព្រះពុទ្ធជាប្រមុខ ។ ម្នាក់ទៀត ជាសេដ្ឋីនៅហត្ថិគ្រាម ជាឯតទគ្គៈ ផ្នែកខាងឧបដ្ឋាកព្រះសង្ឃ ។

ឧគ្គគហបតី មានបុណ្យបានធ្វើទុកមកហើយក្នុងកាលមុន វិលវល់ក្នុងមនុស្សនិងទេវតាអស់ ១ សែនកប្ប ក្នុងពុទ្ធុប្បាទនេះ គាត់បានកើតក្នុងត្រកូលសេដ្ឋីក្រុងវេសាលី ។ ក្រោយមក ដោយរូបរាងរបស់គាត់ខ្ពស់ស្អាត ព្រមទាំងគុណទាំងឡាយរបស់គាត់ ប្រសើរខ្ពង់ខ្ពស់ទៀត ទើបមាននាមប្រាកដថា ឧគ្គៈ ។

ឧគ្គគហបតី ជាសេដ្ឋីក្រុងវេសាលីនេះ មានធម៌អស្ចារ្យចម្លែក ៨ ប្រការគឺ

១. បានឃើញព្រះដ៏មានព្រះភាគអំពីចម្ងាយ ជាដំបូងបង្អស់ អត់មានសង្ស័យថា ព្រះពុទ្ធមែនឬមិនមែនឡើយ មានតែចិត្តជ្រះថ្លាចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដោយគ្រាន់តែបានឃើញប៉ុណ្ណោះ ។

២. មានចិត្តជ្រះថ្លាហើយ ក៏ចូលទៅអង្គុយជិតព្រះដ៏មានព្រះភាគ ព្រះអង្គទ្រង់សម្ដែងនូវអនុបុព្វីកថា

ហើយទ្រង់ប្រកាសសច្ចធម៌ ក៏បានធម្មចក្ខុគឺសោតាបត្តិ-ផល ទាំងបានសមាទាននូវសិក្ខាបទទាំងឡាយ មានព្រហ្មចរិយៈជាគម្រប់ ៥ (ក្រោយមកទៀតក៏បានសម្រេចនូវអនាគាមិផល) ។

៣. បានលះបង់ភរិយាឱ្យទៅបុរសដទៃ តាមដែលភរិយានោះឯងត្រូវការបុរសនោះជាស្វាមី ចំពោះចិត្តរបស់ឧគ្គគហបតីមិនប្រែប្រួលឡើយ ។

៤. មិនមានចិត្តគិតថា យើងនឹងឱ្យទ្រព្យសម្បត្តិប៉ុណ្ណេះ មិនឱ្យប៉ុណ្ណោះ យើងនឹងឱ្យរបស់នេះ មិនឱ្យរបស់នោះ ដូច្នេះឡើយ គឺទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់ក្នុងត្រកូល ជាសាធារណៈដល់អ្នកមានសីល មានកល្យាណ-ធម៌ទាំងឡាយ ដូចជារបស់សង្ឃ និង ដូចជារបស់ពួកគណៈ ។

៥. ចូលទៅអង្គុយជិតភិក្ខុណា តែងចូលទៅអង្គុយជិតដោយគោរព មិនមែនដោយមិនគោរពនោះទេ ។

៦. បើភិក្ខុអង្គនោះសម្តែងធម៌ឱ្យគាត់ស្តាប់ គាត់

ស្តាប់ដោយគោរព មិនមែនស្តាប់ដោយមិនគោរពនោះទេ តែបើភិក្ខុមិនសម្តែងធម៌ទេ គាត់តែងសម្តែងធម៌ដល់ភិក្ខុអង្គនោះវិញ ។

៧. ពួកទេវតាតែងចូលមករកគាត់ហើយប្រាប់ថា ម្នាលគហបតី ធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងហើយ ដោយប្រពៃ ។ គាត់បាននិយាយទៅរកពួកទេវតាវិញយ៉ាងនេះថា ម្នាលទេវតាទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយគប្បីពោលយ៉ាងនេះក្តី មិនគប្បីពោលយ៉ាងនេះក្តី ឯធម៌ពិត ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សម្តែងហើយដោយប្រពៃមែន ។ សេចក្តីអស្ចារ្យគឺនៅត្រង់ចិត្តរបស់គហបតីមិនបានប៉ោងឡើង ព្រោះហេតុបានចរចាជាមួយនឹងទេវតានោះឡើយ ។

៨. ពិចារណារកសញ្ញោជនធម៌ ជាចំណែកខាងក្រោម ៥ ដែលមិនទាន់លះបង់ក្នុងខ្លួន មិនឃើញឡើយ។

ក្នុងអដ្ឋកថា **មនាបទាយីសូត្រ** បានសម្តែងថា ឧគ្គគហបតី ជាសេដ្ឋីក្រុងវេសាលី មានអធ្យាស្រ័យសំដៅ

ដល់ព្រះអរហត្ត កាលដែលនៅជាមនុស្ស ព្រោះហេតុដូច្នោះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរនៅក្នុងព្រះសូត្រថា ម្នាលឧគ្គៈបំណងរបស់អ្នកបានសម្រេចហើយឬ ? ឧគ្គសុទ្ធាវាសព្រហ្ម បានសម្រេចនូវព្រះអរហត្តហើយ ទើបបានក្រាបទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បពិត្រព្រះដ៏-មានព្រះភាគ សូមទ្រង់ជ្រាប បំណងរបស់ខ្ញុំព្រះអង្គ បានសម្រេចហើយ ។

ឧគ្គគហបតី[១] អ្នកស្រុកហត្ថិគ្រាម មានធម៌ចម្លែកអស្ចារ្យ ៨ ប្រការគឺ

១. គាត់កំពុងតែសប្បាយរីករាយជាមួយនឹងបរិវារស្រវឹងស្រាក្នុងនាគវ័នដែលជាសួនឧទ្យានរបស់គាត់ ពេលនោះ គាត់ឃើញព្រះដ៏មានព្រះភាគជាដំបូងអំពីចម្ងាយ គាត់ក៏មានសេចក្តីជ្រះថ្លាចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដោយគ្រាន់តែឃើញប៉ុណ្ណោះ ទាំងការស្រវឹងស្រា ក៏ស្វាងទៅ។

១.ឯតទគ្គបាលិ បិដកលេខ ៤០, ទំព័រ ៥៧ ឈ្មោះ ឧគ្គតគហបតី។

២. មានចិត្តជ្រះថ្លាហើយ បានចូលទៅគាល់ព្រះ-អង្គ បានស្តាប់អនុបុព្វីកថា និង អរិយសច្ចធម៌ ក៏បានសម្រេចដល់អនាគាមិផល ក្នុងគ្រានោះតែម្តង ។

៣. ចិត្តមិនប្រែប្រួលឡើយ នៅពេលប្រគល់ភរិយារបស់គាត់ឱ្យទៅបុរសដទៃ ។

៤. គាត់ទុកទ្រព្យសម្បត្តិដ៏ច្រើនក្នុងត្រកូលរបស់គាត់ ឱ្យជាសាធារណៈដល់អ្នកមានសីល មានកល្យាណ-ធម៌ទាំងឡាយ ។

៥. ចូលទៅអង្គុយជិតភិក្ខុណា តែងចូលទៅអង្គុយជិតដោយគោរព បើភិក្ខុអង្គនោះ សម្តែងធម៌ឱ្យស្តាប់ ក៏ស្តាប់ដោយគោរព បើមិនសម្តែងធម៌ទេ គាត់ក៏សម្តែងដល់ភិក្ខុអង្គនោះវិញ ។

៦. កាលដែលគាត់និមន្តព្រះសង្ឃមកហើយ ពួកទេវតាបានមកប្រាប់គាត់ថា ម្នាលគហបតី ភិក្ខុឯណោះជាឧភតោភាគវិមុត្ត ភិក្ខុឯណោះជាបញ្ញាវិមុត្ត ភិក្ខុឯណោះជាកាយសក្ខី ភិក្ខុឯណោះ ជាទិដ្ឋិប្បត្តៈ ភិក្ខុ

ឯណោះជាសទ្ធាវិមុត្ត ភិក្ខុឯណោះជាធម្មានុសារី ភិក្ខុឯណោះជាសទ្ធានុសារី ភិក្ខុឯណោះជាអ្នកមានសីល មានកល្យាណធម៌ ចំណែកភិក្ខុឯណោះជាបុគ្គលទ្រុស្តសីលមានធម៌ដ៏លាមក ។ ត្រង់ដែលទេវតាទាំងឡាយមកប្រាប់នេះមិនជាអស្ចារ្យទេ ដែលអស្ចារ្យនៅត្រង់ថ្វាយចង្ហាន់សង្ឃដោយមិនមានចិត្តកើតឡើងយ៉ាងនេះថា ប្រគេនវត្ថុតិចដល់អង្គនេះ ប្រគេនវត្ថុច្រើនដល់អង្គនោះ ដូច្នេះឡើយ គឺថ្វាយទានមានចិត្តស្មើដោយពិត ។

៧. មានពួកទេវតាចូលមកចរចា ក្នុងប្រធានបទដែលថា ព្រះធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សម្តែងហើយដោយប្រពៃ ។ សេចក្តីអស្ចារ្យនៅត្រង់ចិត្តរបស់គហបតី មិនបានប៉ោងឡើង ព្រោះហេតុការចរចាជាមួយនឹងទេវតាទាំងឡាយនោះ ។

៨. ពិចារណារកសញ្ញោជនធម៌ខាងក្រោម ៥ គឺពួកសញ្ញោជនៈដែលលះដោយមគ្គ ៣ ខាងក្រោម បានដល់សក្កាយទិដ្ឋិ ១ វិចិកិច្ឆា ១ សីលព្វតបរាមាសៈ ១

កាមរាគៈ ១ បដិឃៈ ១ ដែលមិនទាន់លះបង់ក្នុងខ្លួន មិនឃើញឡើយ ។

ក្នុងអដ្ឋកថាអង្គុត្តរនិកាយ ឯកនិបាត បានសម្ដែងថា ឧគ្គគហបតីនេះ ជាអ្នកត្រេកអរដ៏ក្រៃលែងក្នុងការថ្វាយទានដល់ព្រះភិក្ខុសង្ឃ ។ ទេវតាមកក្នុងពេលរាត្រី ហើយប្រាប់ដល់លោកសេដ្ឋីថា ភិក្ខុអង្គនោះមានវិជ្ជា ៣ អង្គនោះមានអភិញ្ញា ៦ អង្គនោះមានសីល អង្គនោះទ្រុស្តសីល ។ លោកសេដ្ឋីជ្រាបហើយ តាមដែលទេវតាបានប្រាប់ ក៏នៅតែថ្វាយទេយ្យធម៌ដោយចិត្តស្មើដដែល សូម្បីអង្គុយក្នុងសម្នាក់ព្រះបរមសាស្ដា ក៏ពោលតែគុណនោះៗឯង ។ ក្រោយមក ព្រះដ៏មានព្រះភាគ កាលដែលប្រថាប់នៅព្រះជេតពនមហាវិហារ ព្រះអង្គទ្រង់ស្ថាបនាឧគ្គគហបតី អ្នកស្រុកហត្ថិគ្រាម ក្នុងតំណែងឯតទគ្គៈលើឧបាសកទាំងឡាយ ផ្នែកខាងឧបដ្ឋាកសង្ឃ ។

១២. សប្បុរិសទានសូត្រ

(បិដកលេខ ៤៥, ទំព័រ ៨៨ ដល់ ៨៩)

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សប្បុរិសទាននេះមាន ៥ យ៉ាង ។ សប្បុរិសទាន ៥ យ៉ាង ដូចម្តេចខ្លះ គឺ

១. **សទ្ធាយ ទានំ ទេតិ** ឱ្យទានដោយសទ្ធា ។ អដ្ឋកថា : **សទ្ធាយ** បានដល់ ជឿទាននិងផលរបស់ទាន។

២. **សក្កច្ចំ ទានំ ទេតិ** ឱ្យទានដោយគោរព ។ អដ្ឋកថា : **សក្កច្ចំ** ធ្វើចិត្តឱ្យស្អាតក្នុងការឱ្យទាន គោរពកោតក្រែងក្នុងទេយ្យធម៌ និង ក្នុងទក្ខិណេយ្យបុគ្គល ។ ទាំងពីរយ៉ាងនោះ បុគ្គលរៀបចំទេយ្យធម៌ឱ្យប្រណីត ឈ្មោះថា ចូលទៅតាំងសេចក្តីគោរពកោតក្រែងក្នុងទេយ្យធម៌ ឯការជ្រើសរើសបុគ្គលហើយឱ្យ ឈ្មោះថា ចូលទៅតាំងសេចក្តីគោរពកោតក្រែង ក្នុងទក្ខិណេយ្យបុគ្គល ។

៣. **កាលេន ទានំ ទេតិ** ឱ្យទានតាមកាលគួរ ។ អដ្ឋកថា : **កាលេន** តាមកាលដ៏សមគួរ ។

៤. **អនុគ្គហិតចិត្តោ ទានំ ទេតិ** ឱ្យទានដោយចិត្តអនុគ្រោះ ។ អដ្ឋកថា : **អនុគ្គហិតចិត្តោ** បានដល់មានចិត្តមិនស្តាយ គឺលះបង់ដាច់ទៅតែម្តង ។

៥. **អត្តានញ្ច បរញ្ច អនុបហច្ច ទានំ ទេតិ** ឱ្យទានដោយមិនបានបៀតបៀនខ្លួនឯងនិងអ្នកដទៃ ។ អដ្ឋកថា : **អនុបហច្ច** បានដល់ មិនប៉ះទង្គិច គឺមិនលុបបំបាត់គុណទាំងឡាយ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលឱ្យទានដោយសទ្ធា ដោយផលនៃទាននោះ កើតក្នុងទីណា១ជាបុគ្គលស្តុកស្តម្ភ មានទ្រព្យច្រើន មានភោគៈច្រើនផង ជាបុគ្គលមានរូបល្អគួររមិលមើលជាទីជ្រះថ្លា ប្រកបដោយភាពជាអ្នកមានសម្បុរល្អដ៏ក្រៃលែងផង ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលឱ្យទានដោយគោរព

ដោយផលនៃទាននោះ កើតក្នុងទីណា១ជាបុគ្គលស្តុកស្តម្ភ មានទ្រព្យច្រើន មានភោគៈច្រើនផង ពួកជនណា ទោះកូនក្តី ប្រពន្ធក្តី ខ្ញុំក្តី អ្នកបម្រើក្តី អ្នកធ្វើការងារក្តី របស់បុគ្គលនោះ ជនទាំងនោះ តែងស្តាប់ដោយល្អ ផ្ទៀងត្រចៀកស្តាប់ តាំងចិត្តដើម្បីដឹងផង ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលឱ្យទានតាមកាលដ៏គួរ ដោយផលនៃទាននោះ កើតក្នុងទីណា១ជាបុគ្គលស្តុកស្តម្ភ មានទ្រព្យច្រើន មានភោគៈច្រើនផង ប្រយោជន៍គឺសម្បត្តិដ៏ពេញពោរ រមែងមកតាមកាលដ៏គួរដល់បុគ្គលនោះផង ។ អដ្ឋកថា : ដោយសេចក្តីថា ប្រយោជន៍ទាំងឡាយ កាលដែលនឹងមកដល់ មិនមែនមកក្នុងវ័យទាល់តែចាស់ហើយនោះទេ គឺរមែងមកក្នុងពេលដ៏សមគួរក្នុងបឋមវ័យនោះឯង ទាំងដែលមកដោយច្រើនផង ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលឱ្យទានដោយចិត្តអនុគ្រោះ ដោយផលនៃទាននោះ កើតក្នុងទីណា១ ជាបុគ្គលស្តុកស្តម្ភ មានទ្រព្យច្រើន មានភោគៈច្រើនផង

រមែងបង្អោនចិត្តទៅដើម្បីបរិភោគក្នុងកាមគុណ ៥ ដ៏លើសលប់ផង ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលឱ្យទានដោយមិនបានបៀតបៀនខ្លួនឯងនិងអ្នកដទៃ ដោយផលនៃទាននោះកើតក្នុងទីណាៗ ជាបុគ្គលស្តុកស្តម្ភ មានទ្រព្យច្រើន មានភោគៈច្រើនផង សេចក្តីអន្តរាយនៃសម្បត្តិទាំងឡាយមិនមានមកអំពីទីណាមួយ គឺអំពីភ្លើង អំពីទឹក អំពីស្តេច អំពីចោរ អំពីហេតុមិនជាទីស្រឡាញ់ និង អំពីមនុស្សដែលជាទាយាទផង ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សប្បុរិសទានមាន ៥ យ៉ាងនេះឯង ។

១៣. ទានវគ្គ បឋមទានសូត្រ

(បិដកលេខ ៤៨, ទំព័រ ១៦០)

អដ្ឋិមានិ ភិក្ខវេ ទានានិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទាននេះមាន ៨ យ៉ាង ។ **កតមានិ អដ្ឋ** ទាន ៨ យ៉ាង តើដូចម្ដេចខ្លះ គឺ

១. **អាសជ្ជ ទានំ ទេតិ** បុគ្គលឱ្យទាន ព្រោះបានចាត់ចែងទុកស្រេច ។ អដ្ឋកថា : ដោយសេចក្ដីថា បុគ្គលខ្លះឱ្យទានព្រោះបានជួបប្រទះ គឺស្រាប់តែបានឃើញបដិគ្គាហកមកដល់ និមន្តឱ្យលោកគង់មួយភ្លែត ធ្វើសក្ការៈហើយ ទើបប្រគេននូវទេយ្យធម៌ រមែងមិនលំបាកចិត្តថានឹងឱ្យ ។

២. **ភយា ទានំ ទេតិ** ឱ្យទានព្រោះភ័យ ។ អដ្ឋកថា : គឺព្រោះខ្លាចគេគរហានិន្ទាថា បុគ្គលនេះជាអ្នកមិនឱ្យទាន ឬព្រោះខ្លាចអបាយភូមិ ។

៣. **អនាសិ មេតិ ទានំ ទេតិ** ឱ្យទានដោយគិតថា គេបានឱ្យដល់អាត្មាអញ ។ អដ្ឋកថា : ដោយសេចក្តីថា ឱ្យទានដោយគិតថា បុគ្គលនេះ ធ្លាប់បានឱ្យវត្ថុនេះដល់អាត្មាអញក្នុងកាលមុន ។

៤. **ទស្សតិ មេតិ ទានំ ទេតិ** ឱ្យទានដោយគិតថា គេនឹងឱ្យដល់អាត្មាអញវិញ ។ អដ្ឋកថា : ដោយសេចក្តីថា ឱ្យទានដោយគិតថា បុគ្គលនេះនឹងឱ្យវត្ថុនេះដល់អាត្មាអញក្នុងអនាគត ។

៥. **សាធុ ទានន្តិ ទានំ ទេតិ** ឱ្យទានដោយគិតថា ទានជាការប្រពៃ ។ អដ្ឋកថា : ដោយសេចក្តីថា ឱ្យទានដោយគិតថា ដែលឈ្មោះថាទាន រមែងញ៉ាំងប្រយោជន៍ឱ្យសម្រេច គឺថាជាការល្អប្រពៃ ដែលបណ្ឌិតទាំងឡាយ មានព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាដើម សរសើរហើយ។

៦. **អហំ បចាមិ ឥមេ ន បចន្តិ នារហាមិ បចន្តោ អបចន្តានំ ទានំ ន ទាតុន្តិ ទានំ ទេតិ**

ឱ្យទានដោយគិតថា យើងចម្អិន បុគ្គលទាំងឡាយនេះចម្អិនមិនបាន អាត្មាអញ កាលចម្អិនបាន មិនគួរថា មិនឱ្យទានដល់បុគ្គលដែលមិនអាចចម្អិនបាននោះឡើយ ។

៧. **ឥមំ មេ ទានំ ទទតោ កល្យាណោ កិត្តិសទ្ទោ អព្ភុគ្គច្ឆតីតិ ទានំ ទេតិ** ឱ្យទានដោយគិតថា កាលបើអាត្មាអញឱ្យនូវទាននេះ កិត្តិសព្ទដ៏ពីរោះរមែងខ្ចរខ្ចាយទៅ ។

៨. **ចិត្តាលង្ការចិត្តបរិក្ខារត្ថំ ទានំ ទេតិ** ឱ្យទានដើម្បីជាគ្រឿងប្រដាប់នៃចិត្ត និង ដើម្បីជាបរិក្ខារនៃចិត្ត។ អដ្ឋកថា : ដោយសេចក្តីថា ឱ្យទានដើម្បីប្រដាប់តាក់-តែងចិត្ត ក្នុងសមថៈ និង ក្នុងវិបស្សនា ព្រោះថា ទានរមែងធ្វើចិត្តឱ្យទន់ភ្លន់ ទាំងអ្នកឱ្យ ទាំងអ្នកទទួល ។ អ្នកដែលទទួលទាន រមែងមានចិត្តទន់ភ្លន់ល្អថា ម្ចាស់ទានបានឱ្យហើយ ចំណែកបុគ្គលអ្នកឱ្យទានវិញ ក៏រមែងមានចិត្តទន់ភ្លន់ថា យើងបានឱ្យទានហើយ ព្រោះហេតុនោះ

ឯង ទើបលោកពោលថា ការហ្វឹកហាត់ចិត្តដែលនៅមិនទាន់ហ្វឹកហាត់ ដោយការឱ្យទាន ។ សមដូចព្រះដ៏មាន-ព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា

អទន្តទមនំ ទានំ អទានំ ទន្តទូសកំ

អនេន បិយវាចេន ឱណមន្តិ នមន្តិ ច ។

ការឱ្យទាន ជាគ្រឿងហ្វឹកហាត់ទូន្មានចិត្តដែលនៅមិនទាន់បានទូន្មាន ការមិនឱ្យទាន ជាគ្រឿងប្រទូស-រ៉ាយចិត្តដែលបានទូន្មានហើយ ជនទាំងឡាយដែលមានចិត្តទន់ភ្លន់ និង មានចិត្តបង្អោន ដោយបិយវាចានេះឯង។

ក្នុងបណ្ដាការឱ្យទានទាំង ៨ ប្រការនេះ ការឱ្យដើម្បីប្រដាប់តាក់តែងចិត្ត បានដល់ការឱ្យទានទី ៨ តែប៉ុណ្ណោះ ជាការឱ្យដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត ។

ក្នុងអដ្ឋកថាទានសូត្រ អង្គុត្តរនិកាយ សត្តកនិបាត បានសម្ដែងថា ទានដែលជាគ្រឿងប្រដាប់តាក់តែងចិត្តនេះឯង គឺជាទានដែលប្រកបដោយសមថៈនិងវិបស្សនា ដូច្នោះ ទើបញ៉ាំងឈានិងអរិយមគ្គឱ្យកើតឡើង បដិសន្ធិ

ក្នុងព្រហ្មលោក ជាព្រះអនាគាមី នេះជាទានមានផល ច្រើន មានអានិសង្សច្រើន ។

សុត្តន្តបិដក អង្គុត្តរនិកាយ ចតុក្កនិបាត

បុញ្ញាភិសន្ទសូត្រ

បិដក ៤២ , ទំព័រ ១៣៦

ទន្លេទាំងឡាយដ៏ច្រើន ជាទីនៅអាស្រ័យនៃពួកត្រី រមែងហូរចុះទៅកាន់សាគរ ។ សាគរជាអន្លង់ទឹកធំ ដែលបុគ្គលប្រមាណមិនបាន ជាស្រះធំ ប្រកបដោយអារម្មណ៍គួរឱ្យស្ញប់ស្ញែងដ៏ក្រៃលែង ជាទីកើតនៃរតនវត្ថុទាំងឡាយ យ៉ាងណាមិញ ធារនៃបុណ្យ រមែងប្រព្រឹត្តហូរទៅកាន់ជនដែលជាបណ្ឌិតអ្នកឱ្យនូវបាយទឹក សំពត់ ទីដេក ទីអង្គុយ និងគ្រឿងកម្រាល ដូចជាស្ទឹងទន្លេទាំងឡាយដែលហូរទៅកាន់សាគរ យ៉ាងនោះឯង ។

១៤. បឋមសប្បុរិសសូត្រ

(បិដកលេខ ៤៨, ទំព័រ ១៧៣)

អដ្ឋិមានិ ភិក្ខវេ សប្បុរិសទានានិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សប្បុរិសទាននេះមាន ៨ យ៉ាង ។ **កតមានិ អដ្ឋ** សប្បុរិសទាន ៨ យ៉ាង តើដូចម្តេចខ្លះ គឺ

១. **សុចឹ ទេតិ** ឱ្យវត្ថុស្អាត ។ អដ្ឋកថា : បានដល់ឱ្យរបស់ដែលស្អាតគឺបរិសុទ្ធស្រស់ថ្លា ។

២. **បណីតំ ទេតិ** ឱ្យវត្ថុថ្លៃថ្លា ។ អដ្ឋកថា : បានដល់ ឧត្តមសម្បូណ៌ ល្អប្រណីត ។

៣. **កាលេន ទេតិ** ឱ្យតាមកាល ។ អដ្ឋកថា : បានដល់ សមគួរដល់ការប្រកបខ្វល់ខ្វាយ ។

៤. **កប្បិយំ ទេតិ** ឱ្យវត្ថុគួរ ។ អដ្ឋកថា : បានដល់ ឱ្យតែរបស់ដែលជាកប្បិយ (គឺរបស់ដែលគួរដល់អ្នកទទួល) ។

៥. **វិចេយ្យ ទេតិ** ជ្រើសរើសហើយទើបឱ្យ ។ អដ្ឋកថា : ដោយសេចក្តីថា ជ្រើសរើសបដិគ្គាហក ឬ ឱ្យទានដោយតាំងចិត្តយ៉ាងនេះថា ទានដែលឱ្យហើយដល់បុគ្គលនេះ នឹងមានផលច្រើន ឱ្យដល់បុគ្គលនោះ មិនមានផលច្រើនឡើយ ពិចារណាដូច្នេះហើយ ទើបឱ្យ ។

៦. **អភិណ្ហំ ទេតិ** ឱ្យទានរឿយៗ ។

៧. **ទទំ ចិត្តំ បសាទេតិ** កំពុងឱ្យញុំាងចិត្តឱ្យជ្រះថ្លា ។

៨. **ទត្វា អត្តមនោ ហោតិ** លុះឱ្យផុតហើយរមែងមានសេចក្តីពេញចិត្ត ។

សុចឹ បណីតំ កាលេន　　កប្បិយំ បានភោជនំ
អភិណ្ហំ ទទាតិ ទានានិ　　សុខេត្តេសុ ព្រហ្មចារិសុ ។

សប្បុរស រមែងឱ្យនូវទានទាំងឡាយគឺ ទឹកនិងភោជនដ៏ស្អាត ថ្លៃថ្លា តាមកាល វត្ថុដ៏គួរ រឿយៗ ចំពោះព្រហ្មចារីបុគ្គលទាំងឡាយ ដូចជាស្រែដ៏ល្អ ។

នេវ ទិប្បដិសារិយំ ចជិត្វា អាមិសំ ពហុំ
ឯវំ ទិន្នានិ ទានានិ វណ្ណយន្តិ វិបស្សិនោ ។

អ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយ ដែលមានបញ្ញាឃើញច្បាស់ រមែងពោលសរសើរនូវទានទាំងឡាយ ដែលសប្បុរសបានលះបង់នូវអាមិសៈគឺទេយ្យវត្ថុជាច្រើន ដែលមិនគួរឱ្យកើតសេចក្តីក្តៅក្រហាយ ហើយឱ្យទានយ៉ាងនេះ ។

ឯវំ យជិត្វា មេធាវី សទ្ធោ មុត្តេន ចេតសា
អព្យាបជ្ឈំ សុខំ លោកំ បណ្ឌិតោ ឧបបជ្ជតីតិ ។

មេធាវីជាបណ្ឌិត ជាអ្នកមានសទ្ធា បានបូជាយ៉ាងនេះហើយ មានចិត្តរួចស្រឡះ រមែងចូលទៅកាន់លោក ដែលមិនមានការបៀតបៀន មានតែសេចក្តីសុខ។

១៥~ ឧទយសូត្រ និង អដ្ឋកថា

(បិដកលេខ ៣០, ទំព័រ ១១៨ ដល់ ១២០)

សាវត្ថីនិទាន ។ គ្រានោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ស្បង់ប្រដាប់បាត្រនិងចីវរ ក្នុងបុព្វណ្ហសម័យ ស្តេចចូលទៅកាន់លំនៅរបស់ឧទយព្រាហ្មណ៍ ។ អដ្ឋកថា : ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រួតមើលសត្វលោកនៅវេលាជិតភ្លឺ ។ ឧទយព្រាហ្មណ៍បានចូលក្នុងសំណាញ់ញាណនៃព្រះអង្គ ។ ព្រះអង្គទ្រង់បដិបត្តិព្រះសរីរៈនៅព្រឹកព្រលឹម ស្តេចយាងចូលព្រះគន្ធកុដិ ទ្រង់បិទទ្វារហើយគង់ប្រថាប់ ព្រះអង្គទ្រង់ទតឃើញភោជន ដែលគេលើកចូលទៅទុកជិតព្រាហ្មណ៍ ។ តែមួយព្រះអង្គឯងប៉ុណ្ណោះ ទ្រង់ស្ពាយបាត្រនឹងព្រះអង្សកូដ ស្តេចយាងចេញអំពីព្រះគន្ធកុដិដល់ខ្លោងទ្វារព្រះនគរ ទ្រង់នាំបាត្រចេញហើយ ស្តេចយាងចូលក្នុងព្រះនគរ ព្រះអង្គទ្រង់ព្រះដំណើរទៅតាមលំដាប់

ទ្រង់ប្រថាប់ឈរនៅត្រង់ស៊ុមទ្វារផ្ទះរបស់ព្រាហ្មណ៍ ។ ព្រាហ្មណ៍បានឃើញព្រះដ៏មានព្រះភាគហើយ បានថ្វាយភោជនដែលគេចាត់ចែងមកដើម្បីខ្លួន ដាក់ពេញបាត្រនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដូចព្រះបាលីបានសម្តែងថា **អថខោ ឧទយោ ព្រាហ្មណោ ភគវតោ បត្តំ ឱទនេន បូរេសិ** (លំដាប់នោះឯង ឧទយព្រាហ្មណ៍យកបាយ ដាក់ពេញបាត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ) ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ស្បង់ប្រដាប់បាត្រនិងចីវរក្នុងបុព្វណ្ហសម័យ ស្តេចចូលទៅកាន់លំនៅរបស់ឧទយ-ព្រាហ្មណ៍ អស់វារៈពីរដង ។ ឧទយព្រាហ្មណ៍ ក៏យកបាយដាក់ពេញបាត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ជាគម្រប់ពីរដង ។ អដ្ឋកថា : បទថា **ទុតិយម្បិ** បានដល់ក្នុងថ្ងៃទី ២ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ស្បង់ប្រដាប់បាត្រនិងចីវរក្នុងបុព្វណ្ហសម័យ ស្តេចចូលទៅកាន់លំនៅរបស់ឧទយ-ព្រាហ្មណ៍ ជាគម្រប់បីដង ។ អដ្ឋកថា : បទថា **តតិយម្បិ**

បានដល់ក្នុងថ្ងៃទី ៣ ។ ក្នុងរវាងដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគស្ដេចយាងទៅកាន់ទ្វារផ្ទះរបស់ព្រាហ្មណ៍ ជាប់ៗគ្នារហូត ៣ ថ្ងៃ មិនមានអ្នកណាៗដែលនឹងអាចក្រោកឡើងទទួលបាត្របានឡើយ មហាជនបានត្រឹមតែឈរមើលប៉ុណ្ណោះ។ តាមពិត ព្រាហ្មណ៍សូម្បីថ្វាយដល់ទៅពេញបាត្រ រហូត ៣ ថ្ងៃ ក៏មិនបានថ្វាយដោយសទ្ធាឡើយ ។ ព្រាហ្មណ៍បរិភោគដោយមិនបានថ្វាយសូម្បីត្រឹមតែភិក្ខា ដល់បព្វជិតដែលបានមកឈរនៅនឹងទ្វារផ្ទះ តែបានថ្វាយព្រោះខ្លាចត្រូវគេគរហានិន្ទាថា បព្វជិតមកឈរដល់ទ្វារផ្ទះហើយសូម្បីត្រឹមតែភិក្ខាក៏មិនថ្វាយ ស៊ីតែឯង ដូច្នេះ ។ កាលដែលថ្វាយ ២ ថ្ងៃដំបូង ថ្វាយហើយមិនបាននិយាយអ្វីៗឡើយ ត្រឡប់ចូលផ្ទះ ទាំងព្រះដ៏មានព្រះភាគ ក៏មិនបានត្រាស់អ្វីៗដូចគ្នា ទ្រង់យាងចេញមក ប៉ុន្តែ ក្នុងថ្ងៃទី ៣ ព្រាហ្មណ៍មិនអាចអត់ទ្រាំបាន ទើបបានពោលដូចក្នុងព្រះបាលីថា **ភគវន្តំ ឯតទវោច បកដ្ឋក្ខាយំ សមណោ គោតមោ បុនប្បុនំ អាគច្ឆតីតិ** (ព្រាហ្មណ៍បានពោល

ពាក្យនេះ នឹងព្រះដ៏មានព្រះភាគថា ព្រះសមណគោតមនេះ ជាអ្នកជាប់ចិត្តក្នុងរស ទើបនិមន្តមករឿយៗ) ។ បទថា **ចកដ្ឋគោ** បានដល់ជាប់ជំពាក់ក្នុងរស ។ សូម្បីព្រះដ៏មានព្រះភាគ ព្រះអង្គយាងទៅរហូតដល់ទៅ ៣ ដង ក៏ដើម្បីឱ្យព្រាហ្មណ៍បន្ទឺវាចានោះៗឯង ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់ព្រះសណ្តាប់ពាក្យរបស់ព្រាហ្មណ៍ហើយ ទើបព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលព្រាហ្មណ៍ អ្នកថ្វាយបិណ្ឌបាតរហូត ៣ ថ្ងៃ នៅតិចដងនៅឡើយ ក្នុងលោកនេះ មានធម៌ ១៦ ប្រការ ដែលគួរធ្វើរឿយៗ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងព្រះធម៌ទេសនា ដូចតទៅថា :

បុនប្បុនំ ចេវ វបន្តិ ពីជំ
បុនប្បុនំ វស្សតិ ទេវរាជា
បុនប្បុនំ ខេត្តំ កសន្តិ កស្សកា
បុនប្បុនំ ធញ្ញមុបេន្តិ រដ្ឋំ ។

ភ្លៀងបង្អុរចុះរឿយៗ ជនទាំងឡាយ ក៏ព្រោះព្ូជ

រឿយៗ អ្នកភ្ជួររាស់ទាំងឡាយ ភ្ជួររាស់ស្រែរឿយៗ តែងនាំស្រូវទៅកាន់ដែនក៏រឿយៗ ។

បុនប្បុនំ យាចកា យាចយន្តិ

បុនប្បុនំ ទានបតី ទទន្តិ

បុនប្បុនំ ទានបតី ទទិត្វា

បុនប្បុនំ សគ្គមុបេន្តិ ឋានំ ។

សួមទាំងឡាយ សូមរឿយៗ ម្ចាស់ទានទាំងឡាយក៏ឱ្យរឿយៗ លុះម្ចាស់ទានទាំងឡាយ ឱ្យរឿយៗហើយរមែងទៅកាន់ឋានសួគ៌ក៏រឿយៗ ។

បុនប្បុនំ ខីរណិកា ទុហន្តិ

បុនប្បុនំ វច្ឆោ ឧបេតិ មាតរំ

បុនប្បុនំ កិលមតិ ផន្ទតិ ច

បុនប្បុនំ គព្ភមុបេតិ មន្ទោ

បុនប្បុនំ ជាយតិ មិយ្យតិ ច

បុនប្បុនំ សីវថិកំ ហរន្តិ ។

អ្នកវីតទឹកដោះគោទាំងឡាយ វីតរឿយៗ កូនគោក៏ចូលទៅរកមេគោរឿយៗ អ្នកល្ងង់ខ្លៅលំបាកផង ញាប់ញ័រផងរឿយៗ តែងចូលទៅកាន់គភ៌ក៏រឿយៗ ទាំងកើតទាំងស្លាប់ក៏រឿយៗ គេនាំទៅកាន់ទីស្មសានក៏រឿយៗ ។

មគ្គញ្ច លទ្ធា អបុនព្ភវាយ
បុនប្បុនំ ជាយតិ ភូរិបញ្ញោតិ ។

ចំណែកអ្នកមានបញ្ញា ដូចជាផែនដី ទោះជាធ្លាប់កើតរឿយៗ លុះបាននូវមគ្គហើយ មិនកើតក្នុងភពថ្មីទៀតឡើយ ។

អដ្ឋកថាចុងក្រោយ

បទថា **មគ្គញ្ច លទ្ធា អបុនព្ភវាយ** ដោយសេចក្តីថា ព្រះនិព្វានឈ្មោះថាមគ្គ ព្រោះមិនកើតទៀត អធិប្បាយថា បានព្រះនិព្វាន ។

ក្នុងទីបំផុតនៃព្រះធម៌ទេសនា ព្រាហ្មណ៍ព្រមទាំងបុត្រភរិយា ពួកមិត្តនិងញាតិ ជ្រះថ្លា ថ្វាយបង្គំទៀបព្រះយុគលបាទនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយបានពោលពាក្យសរសើរព្រះធម៌ទេសនាថា បពិត្រព្រះគោតមដ៏ចម្រើន ច្បាស់ពេកណាស់ ដូច្នេះជាដើម ហើយក៏បានដល់នូវព្រះរតនត្រ័យ ជាទីពឹងទីរលឹកស្មើដោយជីវិត ដូចមានក្នុងព្រះបាលីស្រាប់ ។

រឿយៗ ១៦ ប្រការ

១. ភ្លៀងបង្អុរចុះរឿយៗ
២. ជនទាំងឡាយព្រោះពូជរឿយៗ
៣. អ្នកភ្ជួររាស់ទាំងឡាយ ភ្ជួររាស់ស្រែរឿយៗ
៤. តែងនាំស្រូវទៅកាន់ដែនរឿយៗ
៥. ស្មូមទាំងឡាយសូមរឿយៗ
៦. ម្ចាស់ទានទាំងឡាយឱ្យរឿយៗ

៧. ម្ចាស់ទានទាំងឡាយឱ្យហើយរឿយៗ
៨. រមែងទៅកាន់ឋានសួគ៌រឿយៗ
៩. អ្នករីតទឹកដោះគោទាំងឡាយ រីតរឿយៗ
១០. កូនគោចូលទៅរកមេគោរឿយៗ
១១. អ្នកល្ងង់ខ្លៅលំបាករឿយៗ
១២. អ្នកល្ងង់ខ្លៅញាប់ញ័ររឿយៗ
១៣. អ្នកល្ងង់ខ្លៅតែងចូលទៅកាន់គភ៌រឿយៗ
១៤. អ្នកល្ងង់ខ្លៅកើតរឿយៗ
១៥. អ្នកល្ងង់ខ្លៅស្លាប់រឿយៗ
១៦. គេនាំទៅកាន់ទីស្មសានរឿយៗ ។

១៦. មហាសាលសូត្រ និង អដ្ឋកថា

(បិដកលេខ ៣០, ទំព័រ ១២៤ ដល់ ១២៩)

សាវត្ថីនិទាន ។ គ្រានោះ ព្រាហ្មណមហាសាលម្នាក់ មានខ្លួនសៅហ្មង មានសំពត់ដណ្តប់ក៏សៅហ្មង បានចូលទៅរកព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ធ្វើសេចក្តីរីករាយ ជាមួយនឹងព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះបញ្ចប់ពាក្យដែលគួររីករាយ និងពាក្យដែលគួររលឹកហើយ ក៏អង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។

បទថា **លូខោ លូខបាបុរណោ** បានដល់ ជាមនុស្សចាស់ មានខ្លួនសៅហ្មង មានសំពត់ដណ្តប់ក៏សៅហ្មង ។ បទថា **ឧបសង្កមិ** ប្រែថា ចូលទៅរក ។ ព្រោះហេតុអ្វី ព្រាហ្មណ៍ទើបចូលទៅរកព្រះដ៏មានព្រះ-ភាគ ? ព្រោះមានរឿងបានពោលមកថា ក្នុងផ្ទះរបស់ព្រាហ្មណ៍នោះ មានប្រាក់ដល់ទៅ ៨ សែន ។ ព្រាហ្មណ៍

នោះបានធ្វើអាវាហមង្គលដល់បុត្រ ៤ នាក់ ចាយប្រាក់អស់ដល់ទៅ ៤ សែន ។ លំដាប់នោះ កាលដែលនាងព្រាហ្មណីជាភរិយារបស់ព្រាហ្មណ៍ បានធ្វើកាលកិរិយាហើយ បុត្រទាំងឡាយ បានប្រឹក្សាគ្នាថា បើបិតានឹងនាំយកនាងព្រាហ្មណីដទៃមក ត្រកូលយើងនឹងបែកដោយអំណាចបុត្រដែលកើតក្នុងផ្ទៃរបស់នាង ទៅយើង យើងនឹងសង្គ្រោះបិតារបស់យើង ។ បុត្រទាំង ៤ នាក់នោះទំនុកបម្រុងដោយអាហារបរិភោគ និង គ្រឿងស្លៀកដណ្តប់ជាដើម សុទ្ធតែប្រណីតៗ ព្រមទាំងធ្វើការគក់ច្របាច់ដៃជើងទៀតផង ។ ថ្ងៃមួយ កាលដែលព្រាហ្មណ៍នោះឯង សម្រាកថ្ងៃហើយក្រោកឡើង ទើបនាំគ្នាគក់ច្របាច់ឱ្យគាត់ ហើយពោលទោសក្នុងការនៅគ្រប់គ្រងផ្ទះ ម្នាក់ពោលយ៉ាងនេះ ម្នាក់ពោលយ៉ាងនោះ ទើបអង្វរបិតាថា ពួកកូននឹងទំនុកបម្រុងបិតារបៀបនេះ រហូតអស់ជីវិត សូមបិតាកុំព្រួយ ឱ្យតែប្រាក់ដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន ដល់ពួកកូនមក ។ ព្រាហ្មណ៍បានឱ្យប្រាក់ដល់

បុត្រម្នាក់ៗមួយសែន ហើយបែងចែកគ្រឿងឧបភោគ-បរិភោគទាំងអស់ ជាបូនចំណែកឱ្យដល់កូន ទុកតែសំពត់ស្លៀកដណ្តប់របស់ខ្លួនតែប៉ុណ្ណោះ ។

បន្ទាប់ពីចែកទ្រព្យសម្បត្តិហើយ បុត្រច្បងបានទំនុកបម្រុងព្រាហ្មណ៍ជាបិតាបាន ២-៣ ថ្ងៃ ពេលដែលព្រាហ្មណ៍ងូតទឹកហើយដើរចូលផ្ទះ កូនប្រសាស្រីឈរនៅនឹងស៊ុមទ្វារ ក៏បាននិយាយជាមួយព្រាហ្មណ៍យ៉ាងនេះថា ម៉ែចបានជាឪឯងឱ្យប្រាក់កូនច្បងតែប៉ុណ្ណឹង បើចែកឱ្យដូចតែគ្នាអ៊ីចឹង ម៉េចបាននៅតែជាមួយនឹងកូនច្បង ឬមកអំពីអត់ស្គាល់ផ្លូវទៅផ្ទះកូនផ្សេងទៀត ? ព្រាហ្មណ៍ក្រោធខឹង ពោលថា យើ ! ស្រីថោក ចង្រៃយក៏ ហើយក៏បានទៅផ្ទះកូនដទៃ ។ ទៅបានត្រឹមតែ ២-៣ ថ្ងៃ ក៏រត់ទៅផ្ទះកូនដទៃទៀត ដោយទំនងដូចៗគ្នា ។ កាលដែលមិនអាចចូលទៅផ្ទះកូនណាមួយបាន ក៏បួសជាអ្នកស្លៀកដណ្តប់សំពត់ពណ៌ស ត្រាច់ភិក្ខាចារ ។ ដោយកាលកន្លងទៅ ក៏ចាស់ជរា មានរាងកាយទ្រុឌទ្រោមស្លេកស្លាំង

ព្រោះការបរិភោគមិនល្អ ខ្វះខាត ទាំងដំណេកក៏លំបាក។ ពេលមួយ ត្រឡប់មកពីភិក្ខាចារ ដេកកន្លែងមួយលក់ទៅ ភ្ញាក់ឡើងក្រោកអង្គុយ ពិចារណាខ្លួនឯង ឃើញថាមិនបានទីពឹងក្នុងបុត្រ ទើបគិតថា យើងបានស្តាប់មកថា ព្រះសមណគោតម មានព្រះភក្ត្រមិនចងចិញ្ចើម មានតែព្រះភក្ត្រស្រស់ ចរចាគួរឱ្យសប្បាយចិត្ត ឆ្លាតក្នុងបដិសណ្ឋារៈ ដូច្នេះ យើងអាចចូលទៅគាល់ព្រះសមណ-គោតមបាន ។ ព្រោះហេតុនោះ ទើបព្រាហ្មណ៍រៀបរយសំពត់ស្លៀកដណ្ដប់ កាន់ភិក្ខាភាជនៈចូលទៅគាល់ព្រះដ៏-មានព្រះភាគ ដល់ទីប្រថាប់ ។

លុះព្រាហ្មណមហាសាលនោះ អង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគ ត្រាស់យ៉ាងនេះថា ម្នាលព្រាហ្មណ៍ អ្នកមានខ្លួនសៅហ្មង មានសំពត់ដណ្ដប់ក៏សៅហ្មង តើព្រោះហេតុអ្វី ? ព្រាហ្មណ៍ក្រាប-បង្គំទូលថា បពិត្រព្រះគោតមដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គមានកូន ៤ នាក់ ក្នុងក្រុងនេះឯង កូនទាំងនោះ កាន់យក

ទ្រព្យដែលជារបស់ខ្ញុំព្រះអង្គទាំងអស់ រួចហើយ ដឹងថា ខ្ញុំព្រះអង្គអស់ទ្រព្យសម្បត្តិហើយ ទើបប្រឹក្សាសមគំនិតគ្នា ជាមួយនឹងភរិយារបស់គេរៀង១ខ្លួន បណ្ដេញខ្ញុំព្រះអង្គ ចេញអំពីផ្ទះ សូមព្រះអង្គទ្រង់ជ្រាប ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលព្រាហ្មណ៍ បើដូច្នោះ អ្នកចូររៀននូវគាថាទាំងឡាយនេះ ហើយសូត្រក្នុងរោងជាទីប្រជុំ នៅពេលដែលពួកមហាជនកំពុងប្រជុំគ្នា ទាំងដែលកូនទាំងឡាយរបស់អ្នក អង្គុយប្រជុំក្នុងទីនោះផងដែរថា :

យេហិ ជាតេហិ នន្ទិស្សំ យេសញ្ច ភវមិច្ឆិសំ

តេ មំ ទារេហិ សំបុច្ឆ សាវ វារេន្តិ សូករំ ។

ខ្ញុំត្រេកអរ ដោយកូនទាំងឡាយណា ដែលកើតហើយផង ប្រាថ្នានូវសេចក្ដីចម្រើន ដល់កូនទាំងឡាយណាផង កូនទាំងនោះ ក៏សមគំនិតគ្នាជាមួយនឹងប្រពន្ធទាំងឡាយ ហើយបណ្ដេញខ្ញុំ ដូចជាឆ្កែបណ្ដេញជ្រូក ។

បទថា **នន្ទិស្សំ** ដោយសេចក្តីថា ខ្ញុំមានការភ្លើតភ្លើន ត្រេកអរ ប្រាមោទ្យ ។

បទថា **អភិនន្ទិស្សំ** ដោយសេចក្តីថា ខ្ញុំប្រាថ្នាសេចក្តីចម្រើន ។

បទថា **សាវ វារេន្តិ សូករំ** ដោយសេចក្តីថា ពួកឆ្កែទាំងហ្វូង ព្រុសដេញជ្រូក ព្រុសស្រែកឡើងខ្លាំងៗរឿយៗ យ៉ាងណា បុត្រទាំងឡាយក៏យ៉ាងនោះដែរ ព្រមជាមួយនឹងភរិយា បណ្តេញខ្ញុំដោយសំឡេងខ្លាំងៗ ឱ្យចេញទៅ ។

អសន្តា កិរ មំ ជម្មា តាត តាតាតិ ភាសរេ
រក្ខសា បុត្តរូបេន តេ ជហន្តិ វយោគតំ ។

កូនទាំងឡាយ ជាអសប្បុរស លាមក គ្រាន់តែហៅខ្ញុំថា បិតា បិតាប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែកូនទាំងនោះ ដូចអារក្សទឹកដែលមកដោយរូបជាកូន លះបង់នូវខ្ញុំដែលមានអាយុ ចូលដល់បច្ឆិមវ័យហើយ ។

បទថា **អសន្តា** បានដល់ អសប្បុរសទាំងឡាយ ។

បទថា **ជម្មា** ប្រែថា បុគ្គលលាមក ។

បទថា **តាសរេ** ប្រែថា រមែងពោល ។

បទថា **បុត្តរូបេន** បានដល់ ដោយភេទរបស់បុត្រ។

បទថា **វយោគតំ** បានដល់ ខ្ញុំដែលមានវ័យទាំងបីកន្លងហើយ តាំងនៅក្នុងបច្ឆិមវ័យ ។

អស្សោវ ជិណ្ណោ និព្ភោគោ ខាទនា អបនីយតិ
ពាលកានំ បិតា ថេរោ បរាគារេសុ ភិក្ខតិ ។

បិតាចាស់របស់បុគ្គលពាលទាំងឡាយ មិនមានអ្វីបរិភោគ តែងសូមទានប្របផ្ទះនៃជនដទៃ ដូចជាសេះចាស់ប្រើប្រាស់មិនបាន គេនាំចេញចាកចំណី ។

បទថា **និព្ភោគោ** ប្រែថា មិនមានគ្រឿងបរិភោគ។

បទថា **ខាទនា អបនីយតិ** ដោយសេចក្តីថា មនុស្សទាំងឡាយ រមែងឱ្យចំណីដែលមានរសផ្សេងៗដល់សេះ ក្នុងរយៈពេលដែលសេះនៅពេញកម្លាំង រហ័ស-

រហូន លុះដល់ចាស់អស់កម្លាំងក៏លះបង់ចោល មិនបាន ទទួលការមើលថែ ត្រូវដើរទៅរកស្មៅស្ងួតក្នុងព្រៃជាមួយនឹងមេគោទាំងឡាយ ។ បិតាដែលមិនមានទ្រព្យសម្បត្តិ ព្រោះទ្រព្យទាំងពួងត្រូវប្លន់ទៅអស់ ដល់ពេលចាស់ក៏ដូចសេះនោះឯង បិតាចាស់នៃបុគ្គលពាលទាំងឡាយ ដូចជាខ្ញុំនេះត្រូវដើរសូមអាហារពីផ្ទះអ្នកដទៃ ។

ទណ្ឌោ វ កិរ មេ សេយ្យោ យញ្ចេ បុត្តា អនស្សវា

ចណ្ឌម្បិ គោណំ វារេតិ　អថោ ចណ្ឌម្បិ កុក្កុរំ

អន្ធការេ បុរេ ហោតិ　គម្ភីរេ គាធមេធតិ

ទណ្ឌស្ស អានុភាវេន　ខលិត្វា បដិតិដ្ឋតីតិ ។

ឈើច្រត់របស់ខ្ញុំប្រសើរ កូនទាំងឡាយដែលមិនស្តាប់បង្គាប់ មិនប្រសើរដូចជាឈើច្រត់ឡើយ ព្រោះឈើច្រត់ រមែងការពារគោកាចក៏បាន ការពារឆ្កែកាចក៏បាន ច្រត់ទៅមុខក្នុងទីងងឹតក៏បាន ស្ទង់ក្នុងទឹកជ្រៅក៏បាន បុគ្គលភ្លាត់រអិលគង់ទប់វិញបាន ដោយអានុភាពនៃឈើច្រត់ ។

សព្ទថា **យញ្ញេ** ជានិបាត លោកពោលអធិប្បាយទុកថា គេថាឈើច្រត់នៅប្រសើរជាង ល្អជាងបុត្ររបស់យើង ដែលមិនជឿស្តាប់ មិនកោតក្រែង មិននៅក្នុងការគ្រប់គ្រង ។ ដើម្បីបញ្ជាក់អំពីឈើច្រត់នោះថាជារបស់ប្រសើរ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា **ចណ្ឌម្បិ គោណំ** ដូច្នេះជាដើម ។

បទថា **បុរេ ហោតិ** បានដល់ ប្រើនាំមុខ អធិប្បាយថា យកឈើច្រត់នោះច្រត់ទៅខាងមុខ រមែងស្រួល ។

បទថា **គាធមេធតិ** ដោយសេចក្តីថា ពេលចុះទឹកប្រើឈើច្រត់ជាទីពឹងក្នុងទឹកជ្រៅ ។

លំដាប់នោះឯង ព្រាហ្មណមហាសាលនោះ បានរៀននូវព្រះគាថាទាំងឡាយនេះ ក្នុងសម្នាក់ព្រះដ៏មាន-ព្រះភាគ **បរិយាបុណិត្វា** គឺរៀនសូត្រទាល់តែរត់មាត់ ។ **សន្និសិន្នេសុ** ក្នុងថ្ងៃដែលពួកព្រាហ្មណ៍ប្រជុំគ្នា ទាំងដែលពួកបុត្រប្រដាប់ដោយគ្រឿងអលង្ការទាំងពួង ចូលកាន់ទី

ប្រជុំនោះហើយអង្គុយលើអាសនៈយ៉ាងធំ កណ្តាលពួកព្រាហ្មណ៍ ។ **អនោសិ** ព្រាហ្មណ៍ចាស់ជាបិតាគិតថា នេះជាពេលរបស់យើងហើយ ទើបចូលទៅកណ្តាលទីប្រជុំលើកដៃឡើងពោលថា អស់លោកដ៏ចម្រើនទាំងឡាយខ្ញុំមានបំណងនឹងពោលគាថាដល់លោកទាំងឡាយ កាលដែលខ្ញុំពោលដល់លោកទាំងឡាយ តើលោកទាំងឡាយស្តាប់ខ្ញុំទេ ? កាលដែលពួកព្រាហ្មណ៍ពោលថា ពោលចុះព្រាហ្មណ៍ ពួកយើងនឹងស្តាប់ ដូច្នេះ ទើបបានឈរពោលពេលនោះតែម្តង នូវព្រះគាថា ដែលមានសេចក្តីថា :

ខ្ញុំត្រេកអរ ដោយកូនទាំងឡាយណា ដែលកើតហើយផង ប្រាថ្នានូវសេចក្តីចម្រើន ដល់កូនទាំងឡាយណាផង កូនទាំងនោះ ក៏សមគំនិតគ្នាជាមួយនឹងប្រពន្ធទាំងឡាយ ហើយបណ្តេញខ្ញុំ ដូចជាឆ្កែបណ្តេញជ្រូក ។

កូនទាំងឡាយ ជាអសប្បុរស លាមក គ្រាន់តែហៅខ្ញុំថា បិតា បិតាប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែកូនទាំងនោះ ដូចអារក្សទឹកដែលមកដោយរូបជាកូន លះបង់នូវខ្ញុំដែលមាន

អាយុ ចូលដល់បច្ឆិមវ័យហើយ ។

បិតាចាស់របស់បុគ្គលពាលទាំងឡាយ មិនមានអ្វីបរិភោគ តែងសូមទានប្របផ្ទះនៃជនដទៃ ដូចជាសេះចាស់ប្រើប្រាស់មិនបាន គេនាំចេញចាកចំណី ។

ឈើច្រត់របស់ខ្ញុំប្រសើរ កូនទាំងឡាយដែលមិនស្តាប់បង្គាប់ មិនប្រសើរដូចជាឈើច្រត់ឡើយ ព្រោះឈើច្រត់ រមែងការពារគោកាចក៏បាន ការពារឆ្កែកាចក៏បាន ច្រត់ទៅមុខក្នុងទីងងឹតក៏បាន ស្ទង់ក្នុងទឹកជ្រៅក៏បាន បុគ្គលភ្លាត់រអិលគង់ទប់វិញបាន ដោយអានុភាពនៃឈើច្រត់ ។

ដោយសម័យនោះឯង ពួកមនុស្សមានប្រពៃណីដូច្នេះថា បុគ្គលណា បរិភោគសម្បត្តិនៃមាតាបិតា ហើយមិនចិញ្ចឹមមាតាបិតា បុគ្គលនោះ ត្រូវសម្លាប់ចោល ព្រោះហេតុដូច្នោះហើយ បុត្រទាំងអស់របស់ព្រាហ្មណ៍ទើបក្រាបចុះក្បែរជើងទាំងពីររបស់បិតា ហើយអង្វរថា លោកឪពុកអើយ សូមលោកឪពុកឱ្យជីវិតដល់ពួកកូនផង

ព្រោះទឹកចិត្តរបស់បិតាទន់ភ្លន់ដល់កូនៗ ព្រាហ្មណ៍ជាបិតាទើបពោលថា បពិត្រលោកដ៏ចម្រើនទាំងឡាយ សូមលោកទាំងឡាយ កុំឱ្យកូនៗដ៏ល្ងង់ខ្លៅរបស់ខ្ញុំនេះវិនាសឡើយ ពួកគេនឹងចិញ្ចឹមមើលថែដល់ខ្ញុំតទៅ ។

លំដាប់នោះ មនុស្សទាំងឡាយបានពោលទៅរកកូនៗទាំងនោះដូច្នេះថា នែ ! ពួកអ្នកឯងប្រុងចាំស្ដាប់ណ៎ា ចាប់តាំងពីថ្ងៃនេះទៅ បើពួកអ្នកមិនប្រណិប័តន៍បិតារបស់អ្នកឯងឱ្យល្អទេ ពួកយើងនឹងសម្លាប់ពួកអ្នកឯងចោល ជាមិនខាន ។ កូនៗទាំងនោះមានការភ័យខ្លាចទើបនាំបិតាទៅកាន់ផ្ទះដើម្បីប្រណិប័តន៍ ។ **នេត្វា** ឱ្យបិតាអង្គុយលើតាំង ហើយលើកឡើងនាំទៅដោយខ្លួនឯង ។ **នហាបេត្វា** យកប្រេងលាបខ្លួន ហើយគក់ច្របាច់ដល់ពេលងូតទឹក ឱ្យងូតទឹកដែលអប់ដោយគ្រឿងក្រអូបនិង ជូនគ្រឿងស្លៀកដណ្ដប់ ដោយគូសំពត់មួយគូម្នាក់ៗ។ កូនទាំងអស់បានហៅប្រពន្ធរបស់ខ្លួនមកប្រាប់ថា ចាប់តាំងពីថ្ងៃនេះទៅ ពួកនាងចូរប្រណិប័តន៍បិតារបស់យើង

ឱ្យល្អ បើពួកនាងប្រមាទ ពួកយើងនឹងបណ្ដេញពួកនាងឱ្យចេញពីផ្ទះ រួចហើយ កូនៗបានជូនអាហារភោជនយ៉ាងប្រណីត អញ្ជើញបិតាបរិភោគ ។

ព្រាហ្មណ៍បានអាហារល្អ មានដំណេកយ៉ាងសប្បាយ ត្រឹមតែ ២-៣ ថ្ងៃប៉ុណ្ណោះ ក៏មានកម្លាំង មានរាងកាយស្រស់បស់ ។ ព្រាហ្មណ៍សម្លឹងមើលអត្តភាពហើយគិតថា យើងបានសម្បត្តិនេះព្រោះអាស្រ័យព្រះ-សមណគោតម ទើបកាន់គ្រឿងបណ្ណាការធ្វើដំណើរទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ធ្វើសេចក្ដីរីករាយ ជាមួយនឹងព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយក៏អង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ **ឯតទវោច** ព្រាហ្មណ៍បានដាក់ថ្វាយសំពត់មួយគូ ទៀបបាទមូលនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ ព្រះអង្គទ្រង់ទទួលដោយសេចក្ដីអនុគ្រោះ រួចហើយព្រាហ្មណ៍បានពោលពាក្យនេះ គឺក្រាបទូលព្រះដ៏មាន-ព្រះភាគ ក្នុងពេលទទួលសរណគមន៍រួចហើយនោះឯងយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះគោតមដ៏ចម្រើន ពួកកូនៗ បាន

ឱ្យភត្តាហារប្រចាំដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ ៤ ចំណែក ខ្ញុំព្រះអង្គសូមថ្វាយដល់ព្រះអង្គ ២ ចំណែកក្នុង ៤ ចំណែកនោះ ឯខ្ញុំព្រះអង្គនឹងបរិភោគខ្លួនឯង ២ ចំណែក ។ ព្រះដ៏មាន-ព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលព្រាហ្មណ៍ អ្នកកុំបូជាដល់តថាគត ចំពោះចំណែកដែលល្អឡើយ តថាគតនឹងទៅដល់កន្លែង តាមដែលតថាគតត្រូវទៅ ។ ព្រាហ្មណ៍ក្រាប-ទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន យ៉ាងដូច្នោះឯង ហើយបានថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រឡប់ទៅផ្ទះ។ ទៅដល់ផ្ទះហើយ បានហៅពួកកូនមកប្រាប់ថា កូនៗទាំងឡាយព្រះសមណគោតមជាសម្លាញ់របស់ឪ នៅពេលព្រះអង្គយាងមកដល់ ចូរកូនៗកុំភ្លេចថ្វាយភត្តាហារជាប្រចាំរបស់ឪ ២ ចំណែក ដល់ព្រះអង្គណា៎ ។ ពួកកូននាំគ្នាទទួលថា ល្អហើយឪ ។

ព្រឹកស្អែកឡើង ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ប្រដាប់បាត្រនិងចីវរ ទ្រង់យាងទៅកាន់គេហដ្ឋានរបស់កូនប្រុសច្បង ។ កូនប្រុសច្បងបានទទួលបាត្រចាកព្រះហស្ត រួច

យាងព្រះអង្គចូលកាន់គេហដ្ឋាន ថ្វាយទីគង់ប្រថាប់ដ៏ប្រណីតហើយ ទើបបានថ្វាយនូវភោជនដ៏ប្រណីតឧត្តម។ ថ្ងៃបន្ទាប់មកទៀត ព្រះបរមសាស្តាស្តេចយាងទៅកាន់គេហដ្ឋាននៃកូនម្នាក់ទៀត ជាបន្តបន្ទាប់ ព្រះអង្គស្តេចយាងទៅកាន់គេហដ្ឋាននៃបុត្ររបស់ព្រាហ្មណ៍ គ្រប់គ្នាតាមលំដាប់ ដោយប្រការដូច្នេះឯង ។ ពួកកូនៗទាំងនោះគ្រប់គ្នាបានធ្វើសក្ការៈដូចៗគ្នា ។

ក្រោយមក ថ្ងៃមួយ នៅឯគេហដ្ឋានរបស់កូនប្រុសច្បងមានពិធីមង្គល ។ កូនបាននិយាយនឹងបិតាថា បពិត្របិតា ពួកយើងនឹងថ្វាយមង្គលដល់អ្នកណា ? ព្រាហ្មណ៍ជាបិតាពោលថា ពួកយើងអត់ស្គាល់អ្នកដទៃណាឡើយ ព្រះសមណគោតមជាសម្លាញ់របស់ឪមិនមែនទេឬ ។ កូនច្បងបានពោលថា បើដូច្នោះ បិតាចូរយាងព្រះសមណគោតមមក ដើម្បីសោយភត្តាហារក្នុងថ្ងៃស្អែកព្រមដោយភិក្ខុសង្ឃ ៥០០ អង្គ ។ ព្រាហ្មណ៍ក៏បានធ្វើដូច្នោះ តាមពាក្យរបស់កូន ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ទទួលនូវការអារាធនាហើយ ហែហមទៅដោយព្រះភិក្ខុសង្ឃ ស្តេចយាងទៅតាមកាលកំណត់ ចូលកាន់គ្រឹះស្ថានរបស់បុត្រច្បងដែលប្រដាប់តាក់តែងដោយគ្រឿងប្រដាប់ផ្សេងៗ ។ បុត្រច្បងបាននិមន្តព្រះសង្ឃដែលមានព្រះពុទ្ធអង្គជាប្រមុខ គង់លើអាសនៈដែលបានក្រាលទុកហើយ បានថ្វាយនូវបាយាសដែលមានទឹកតិច ព្រមទាំងខាទនីយាហារផ្សេងៗទៀត ។ កូនទាំងអស់បានមកជួបជុំគ្នា សមគួរតាមវេលា បានក្រាបទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បពិត្រព្រះគោតមដ៏ចម្រើន ពួកខ្ញុំព្រះអង្គបានប្រណិប័តន៍បិតារបស់ពួកខ្ញុំព្រះអង្គ ដោយមិនបានប្រមាទឡើយ សូមព្រះអង្គទ្រង់ទតមើលនូវអត្តភាព ។ ព្រះបរមសាស្តាទ្រង់ត្រាស់ថា ការចិញ្ចឹមបីបាច់ថែរក្សាមាតាបិតា ដែលពួកអ្នកបានធ្វើហើយ គឺជាការល្អ ពួកបុរាណបណ្ឌិតបានធ្លាប់ប្រព្រឹត្តមកហើយយ៉ាងស្មោះស្មើ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់នូវនាគរាជជាតក ប្រកាសអរិយសច្ច ៤ ក្នុងពេលចប់

ព្រះធម៌ទេសនា ព្រាហ្មណ៍ព្រមទាំងកូន ៤ នាក់ ទាំងកូនប្រសាស្រី ៤ នាក់ទៀតនោះ បានបញ្ជូនញាណទៅតាមក្រសែព្រះធម៌ តាំងនៅក្នុងសោតាបត្តិផល ។ ចាប់តាំងពីពេលនោះមក ព្រះបរមសាស្តា ស្តេចពុំបានយាងទៅកាន់ផ្ទះនៃជនទាំងនោះទៀតឡើយ ក្នុងកាលទាំងពួង ។

សុត្តន្តបិដក សំយុត្តនិកាយ សគាថវគ្គ

ឲស្សត្ថសូត្រ

បិដកលេខ ២៩, ទំព័រ ២៧២

យថាបិ មេឃោ ថនយំ វិជ្ជុមាលី សតក្កកុ
ថលំ និន្នញ្ច បូរេតិ អភិវស្សំ វសុន្ធរំ ។
តថេវ សទ្ធោ សុតវា អភិសង្ខច្ច ភោជនំ
វណិព្វកេ តប្បយតិ អន្នបានេន បណ្ឌិតោ
អនុមោទមានោ បកិរេតិ ទេថ ទេថាតិ ភាសតិ ។
តញ្ហិស្ស គជ្ជិតំ ហោតិ ទេវស្សេវ បវស្សតោ
សា បុញ្ញធារា វិបុលា ទាតារំ អភិវស្សតីតិ ។

មហាមេឃគ្រហឹម របៀបនៃផ្គរបន្ទោរ មាន កំពូលរាប់រយ ភ្លៀងបង្អុរចុះលើផែនដី ញុំាងទីទួលនិងទីទាបឱ្យពេញបាន យ៉ាងណាមិញ ។ បុគ្គលជាបណ្ឌិត មានសទ្ធា ស្តាប់ធម៌បានចេះដឹងហើយ តាក់តែងនូវភោជនឱ្យដល់ពួកវណិព្វក[១] បានឆ្អែត ដោយបាយនិងទឹក ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ បុគ្គលមានចិត្តត្រេកអរ ចែកចាយទ្រព្យឱ្យជាទាន ហើយពោលថា អ្នកទាំងឡាយចូរឱ្យទាន អ្នកទាំងឡាយចូរឱ្យទាន ដូច្នេះឯង ។

ពាក្យនោះ បុគ្គលនោះបានបញ្ចេញឱ្យលាន់ឮហើយ (ដូចផ្គរលាន់ពេលភ្លៀង) ធារទឹកគឺបុណ្យដ៏ធំទូលាយនោះនឹងបង្អុរចុះលើបុគ្គលអ្នកឱ្យ ដូចជាមហាមេឃដែលបង្អុរភ្លៀងមកលើផែនដីដែរ ។

---

១. ស្ទួម, ស្ទួមបានហើយពោលសរសើរ ឱ្យពរដល់ម្ចាស់ទាន ។

សុត្តន្តបិដក អង្គុត្តរនិកាយ តិកនិបាត

ធនសូត្រ

(បិដក ៤១,ទំព័រ ១៣៥)

អាទិត្តស្មឹ អគារស្មឹ យំ នីហរតិ ភាជនំ
តំ តស្ស ហោតិ អត្ថាយ នោ ច យំ តត្ថ ឌយ្ហតិ
ឯវមាទិត្តកោ លោកោ ជរាយ មរណេន ច
នីហរេថេវ ទានេន ទិន្នំ ហោតិ សុនីហតំ។

កាលបើផ្ទះ ត្រូវភ្លើងឆេះ ជនម្ចាស់ផ្ទះបានជញ្ជូនភាជន៍ណាចេញផុត (អំពីផ្ទះ) ឬទ្រព្យណាក្នុងផ្ទះនោះ (ដែលគេជញ្ជូនចេញហើយ) ភ្លើងឆេះមិនបាន ទ្រព្យនោះ រមែងបានជាប្រយោជន៍របស់គេ យ៉ាងណា សត្វលោកដែលត្រូវភ្លើងគឺជរា និងមរណៈឆាបឆេះ គួរប្រញាប់ជញ្ជូនទ្រព្យចេញឱ្យផុត (អំពីផ្ទះគឺរាងកាយ) ដោយការឱ្យទាន (ព្រោះថា) ទានដែលគេឱ្យហើយ ឈ្មោះថាបានជញ្ជូនដោយល្អ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។

ឧទានគាថា

(ប្រារព្ធនាយចុន្ទកម្មារបុត្ត បិដកលេខ ១៦,ទំព័រ ២៨៨)

ទទតោ បុញ្ញំ បវឌ្ឍតិ
សំយមតោ វេរំ ន ចីយតិ
កុសលោ ច ជហាតិ បាបកំ
រាគទោសមោហក្ខយា និព្វុតោតិ ។

បុណ្យ រមែងចម្រើនដល់អ្នកឱ្យទាន ពៀរវេរាមិនចម្រើនដល់បុគ្គលអ្នកសង្រួម បុគ្គលអ្នកឈ្លាស (បរិបូណ៌ដោយញាណ) រមែងលះបង់នូវអំពើបាបបាន បុគ្គលនោះក៏បរិនិព្វាន ព្រោះអស់រាគៈ ទោសៈ មោហៈ ។

ចប់

ព្យុត្រឹមសំឡេងខ្មែររស់

ក្លិនឈ្ងុយឈ្ងប់ល្អសម្លឆ្នាំងដី សម្លសត្វត្រីមានរសជាតិឆ្ងាញ់
តែត្រូវប្រយ័ត្នសម្លត្រីក្រាញ់ រាវរករសឆ្ងាញ់ប្រយ័ត្នស្លាក់ឆ្អឹង ។
ច្រណែននឹងបុណ្យចំណូលនឹងបាប ចិត្តស្អុយឆ្អេះឆ្អាបឥតនរណាដឹង
សម្តីពីរោះពិសពស់ក្នុងហ្នឹង សម្តីឱ្យដឹងដុតដល់សន្តាន ។
បែបបទមាត់ក ល្អតែនឹងមុខ ក្រោយស្អុយគគ្រុកហួសពីការស្មាន
មាត់ជួយចូកចែវជើងជាន់រំខាន មាត់ជួយឱ្យបានជើងជាន់បំបែក ។
លោកនេះកុំឆ្ងល់ល្បិចកលច្រើនណាស់ មុខឥតអៀនខ្មាសក្រាស់រឹងដូចដែក
បើយើងបានរស់ដល់ទៅថ្ងៃស្អែក នឹងជួបរឿងប្លែកចម្លែកផ្សេងៗ ។
ជួបរឿងប្លែកពិតដ្បិតមិនទាន់ស្លាប់ ត្រចៀកបានស្តាប់ព្យុត្រឹមសំឡេង
របួសដល់ចិត្តដូចត្រូវលំពែង នាំឱ្យវង្វេងព្រោះតែចិត្តគិត ។
ដូច្នេះត្រូវប្រុងសតិស្មារតី រឿងកើតចាស់ថ្មី គឺជារឿងពិត
កើតឡើងមានហេតុឱ្យពិសោធចិត្ត តើជួបរឿងពិតចិត្តព្រមឬទេ ។

ដោយឧបាសក **គុយ សុធន**

អនិច្ចា

ត្រែតត្រតត្រែងត្រាងត្រដាងស្លាបហើរ ព្រានបានបណ្ដើរសុនខមកដល់
ទាញព្រួញបាញ់បោះបង្ហោះតាមខ្យល់ បក្សីភ័យខ្វល់ដល់ក្ដីមរណា ។
ជន់ឡើងហ៊ឹហាហក់ហែលច្រើនច្រក ពុំខ្លាចទឹកស្រកគោកក្រៀមស្រកា
ត្រូវអ្នកនេសាទផ្ដាច់បង់សង្ខារ យកធ្វើអាហារមច្ឆាអស់ឫទ្ធិ ។
ភ្លើតភ្លើនភ្លាំងភ្លាត់អត់ស្គាល់កិលេស ដឹងថាខ្លួនចេះចំណេះច្រើនពិត
មាសប្រាក់រកបានមិនលំបាកគិត ឥតដឹងជីវិតរស់បានប៉ុន្មាន ។
រស់នៅសប្បាយស៊ីចាយឥតខ្វះ ស៊ីផលបុណ្យចាស់ស៊ីអស់បោកចាន
ចង់ស្រែកបញ្ជោទារអ្វីក៏បាន ដល់ស្លាប់ចែកឋានបានអ្វីយកទៅ ។

ដោយឧបាសក **គុយ សុធន**

អានិសង្សទាន

ជនដែលបានឱ្យបាយទឹកធនធាន អានិសង្សទានមានប្រាំយ៉ាងពិត
ទីមួយជាទីស្រឡាញ់គាប់ចិត្ត ដល់ជនច្រើនពិតមូលមិត្តចូលមក ។
ទីពីរអ្នកស្ងប់ជាសប្បុរស ឥតមានទើសទាស់រមែងគប់រក
ទីបីកិត្តិសព្ទដែលបានសាងមក នាំយកកេរ្តិ៍ឈ្មោះពីរោះសាយទៅ ។
ទីបួនមិនបានប្រាសចាកធម៌សោះ ធម៌ជាគ្រហស្ថមានសីលជាប់នៅ
ទីប្រាំលុះបែករាងកាយស្លាប់ទៅ រមែងនាំផ្លូវទៅសុគតិភព ។

ដោយឧបាសក **គុយ សុធន**

ប្រាសាទព្រះគន្ធកុដិ

មេឃមីរស្រទំជុំដោយពពក　　វាយោបក់បោកមកប៉ះរាងកាយ
លួងលោមហឫទ័យនៃជនទាំងឡាយ　　ត្រជាក់ស្រស់ស្រាយខំធ្វើបន្ត ។
រលឹមជញ្ជាំប្រោះព្រាំសំណង់　　ក្រួសខ្សាច់ផ្ទូរផង់ស៊ីម៉ងត៍បាយអ
រៀបឥដ្ឋផ្ទិតផ្ទង់សង់ជាផ្ទាំងថ្ម　　សំឡេងកម្មករកំដរថ្ងៃរះ ។
រោងម៉ាស៊ីនចាស់ពុកអស់គ្រឿងឈើ　　ខ្យល់បក់រង្គើភ័យស្ទើរនឹងស្ទះ
ដំបូលធ្លុះធ្លាយភ្លៀងលេចពេញពាស　　ក្លាយជាពណ៌មាសប្រាសាទសិលា ។
ប្រាសាទផុសហើយផុសម្តងបន្តិច　　ផុសមករំលេចជាតិនិងសាសនា
ចង់ឃើញប្រាសាទស្អាតឬយ៉ាងណា　　ប្រាសាទអស្ចារ្យរក្សាព្រះធម៌ ។
រដូវវស្សាឆ្នាំថោះត្រីស័ក　　សាងឥតមានអាក់ទោះបីភ្លៀងផ្គរ
ភស្តុតាងបញ្ជាក់ធម្មៈនគរ　　ផ្កាឈូកបីពណ៌ទ្រទ្រង់ប្រាសាទ ។
ឧបសគ្គទាំងឡាយចូរចៀសឆ្ងាយទៅ　　កុំមកឆាឆៅកុំនៅប្រមាថ
កុំមកបៀតបៀនអ្នកសាងប្រាសាទ　　ក្រែងលោខូចខាតខកពេលវេលា ។
នៅក្នុងប្រាសាទមានព្រះអង្គធំ　　សង្ឃថ្វាយបង្គំអង្គព្រះភគវា
និងព្រះអង្គគង់លើគ្រែធម្មា　　ព្រះឥន្ទវន្ទាសូមសួរបញ្ហា ។
បុស្បុកកណ្តាលប្រមូលជុំញាតិ　　តម្កល់ព្រះធាតុនៃព្រះសាស្តា
ត្រជាក់ត្រជំដល់ជាតិសាសនា　　ព្រះហស្តសាស្តាប្រកបដោយចក្រ ។
ឈ្មោះថាប្រាសាទព្រះគន្ធកុដិ　　ថ្មកែវបរិសុទ្ធបិទក្បាច់ចម្លាក់

សមនឹងប្រទេសតាមងារដែលដាក់ រាជាណាចក្រ អច្ឆរិយៈ ។
មានរូបព្រះអង្គគង់ធម្មានៅ ព្រះឥន្ទចូលទៅបង្ហាញព្រះភក្ត្រ
សូមប្រទានពរដល់អស់លោកអ្នក លែងជាប់ជំពាក់អន្ទាក់យក្សមារ ។
សូមគ្រោះធម្មជាតិឃ្លាតចេញឱ្យឆ្ងាយ កុំនាំអន្តរាយដល់កម្ពុជា
ត្រូវភ្លៀងឬរាំងតាមពេលវេលា កុំជន់លិចធ្លាខូចភោគផលា ។
សូមឱ្យធម្មជាតិរីកស្រស់បំព្រង ខ្មោចព្រាយកុំលងដល់អ្នករាជការ
កុំនាំវង្វេងភ្លេចជាតិសាសនា ជួយជាតិខេមរាថ្លៃថ្លារុងរឿង ។

ដោយឧបាសក **គុយ សុធន**

ជីវិតមានតិច

ជីវិតនេះមានប្រមាណតិចហ្ន៎ អត់ឃ្លានមានក្រខ្មៅសស្រីប្រុស
ពាលឬបណ្ឌិតប្រព្រឹត្តត្រូវខុស តែងស្លាប់ថយចុះពីមួយរយឆ្នាំ ។
បើរស់ហួសពីមួយរយឆ្នាំហើយ ឥតរស់យូរឡើយមច្ចុរង់ចាំ
គឺត្រូវជរា ផ្តន្ទាខន្ធប្រាំ ធ្វើទារុណកម្មស្លាប់ជាប្រាកដ ។
ពុំមែនរស់ហួសមួយរយឆ្នាំទៅ ឈ្មោះថារស់នៅហួសកាលកំណត់
ពន្ធដារលែងទារ ជរាលែងព័ទ្ធ លែងស្លាប់ប្រាសព្រាត់ទុំះអត់មានឡើយ ។
បើដូច្នេះពិតតើគិតយ៉ាងណា ក្មេងក៏មរណាច្រើនណាស់លោកអើយ
បានរស់ដល់ចាស់សំណាងធំហើយ ម្តេចឡើយព្រងើយពុំមានទានសីល ។

ស្រង់ន័យពីបិដក ដោយឧបាសក **គុយ សុធន**

នាមពុទ្ធបរិស័ទអ្នកមានឧបការៈ
ក្នុងការខារធម្មទាន

១. លោកគ្រូ រស់ សូផាត	២. ឧបាសក យន្ត សួន
៣. ឧបាសក គួង លាងផេង	៤. ឧបាសក មួង យេន
៥. ឧបាសក សោម រតនៈ	៦. ឧបាសក អ៊ិត ប្រាំង
៧. ឧបាសិកា ជា សុណារី	៨. ឧបាសិកា ប៊ុត ម៉ាលី
៩. ឧបាសក គុយ សុធន	១០. ឧបាសក វ៉ាន់ ខុនណា
១១. ឧបាសក ជឹម ជំនិត	១២. ឧបាសក ជឹង វ៉េងអ៊ាវ
១៣. ឧបាសក ង៉ូវ គា	១៤. ឧបាសក ហាយ ចំរើន
១៥. ឧបាសក ច័ន្ទ សុខុម	១៦. ឧបាសក ទូច គីមស្រ៊ាង
១៧. ឧបាសក ម៉ៅ ម៉ន	១៨. ឧបាសក ម៉ៅ ផុន
១៩. ឧបាសិកា ហួនចាន់បូផា	២០. ឧបាសិកា ហាយច័ន្ទធរី
២១. ឧបាសក អ៊ុំម រ៉ៃយ៉ា	២២. ឧបាសក ហាន សីហៈ

រាយនាមពុទ្ធបរិស័ទក្នុងសហគមន៍ធម្មទាន
ឧបត្ថម្ភប្រាក់ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌ប្រចាំឆ្នាំ

១- លោក កេត សេរីភ័ត្រ និង អ្នកស្រី ប៉ុល ហត្ថា +បុត្រ ..... ស.រ.អ.

២- ឧ.ស.កៅ សេក និង ឧ.សិ.យី សាគុណ ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ស.រ.អ.

៣- ឧ.ស.គៀង សេរីគង់ និង ឧ.សិ.តាន់ វ៉ានី ព្រមទាំងកូនចៅ .. ស.រ.អ.

៤- ឧ.សិ.ង៉ែត លេន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ស.រ.អ.

៥- លោក ចាន់ ម៉ល់ និង អ្នកស្រី ជា សុផា ព្រមទាំងបុត្រ...... ស.រ.អ.

៦- ឧ.សិ.ចាន់ នារីសុខ និងក្រុមគ្រួសារ .... ស.រ.អ.

៧- ឧ.សិ.ឆាន់ ហៃគីង ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ .... ស.រ.អ.

៨- ឧ.ស.ឆាយ អ៊ីវស៊ាង និង ឧ.សិ.ហុង គីមសែ + បុត្រ .... ស.រ.អ.

៩- ឧ.ស.ឆេង សារឿន ឧ.សិ.ជុំ លាភ+ឧ.ស.ហ៊ីស៊ី ឧ.សិ.អាន . ស.រ.អ.

១០- ឧ.ស.ជា ស៊ុវត្ថានា និង ឧ.សិ.ឃុន សូនីម៉ា ព្រមទាំងបុត្រ .. ស.រ.អ.

១១- ឧ.ស.ជិម អេងស្រ៊ន និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ ..... ស.រ.អ.

១២- ឧ.សិ.ឈ គីមហោ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ស.រ.អ.

១៣- ឧ.ស.ឈូ គីមសួ និង ឧ.សិ.ឡើ សុភា ព្រមទាំងបុត្រ .... ស.រ.អ.

១៤- ភិក្ខុ ឈួម បូ (វត្តពន្លឺពុទ្ធចក្រ ឈោវែល) .... ស.រ.អ.

១៥- ឧ.សិ.តាន់ ភិចជូ ព្រមទាំងបុត្រធីតា និងចៅៗ .... ស.រ.អ.

១៦- ឧ.ស.តាន់ តារាវង្ស និង ឧ.សិ.ជួប វុឌ្ឍី ព្រមទាំងកូនចៅ ... ស.រ.អ.

១៧- ឧ.ស.តាំង លេខគៀវ (ហៅ តាំងហ៊ាង) ព្រមទាំងកូនចៅ . ស.រ.អ.

១៨- ឧ.ស.តែ ប៊ុនគង់ និង ឧ.សិ.ថោង បូនី ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ស.រ.អ.

១៩- ឧ.សិ.តែ សាយជូ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ស.រ.អ.

២០- ឧ.សិ.ទីន ឈីវ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ស.រ.អ.

២១- ឧ.សិ.ទូច ផានី និង ស្វាមី Leslie Mael ព្រមទាំងបុត្រ . ស.រ.អ.

២២- ឧ.សិ.នួន ប៊ិច និង ឧ.សិ.រស់ សុផល ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ... ស.រ.អ.

២៣- ឧ.សិ.ប៉ាន់ ពិណ្ណារី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ស.រ.អ.

២៤- ឧ.សិ.ប៉ាន សារិទ្ធ (ហៅង៉ា) ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ស.រ.អ.

២៥- ឧ.សិ.ប៊ិត ថងខាំ និង ឧ.សិ.សាន ផល្លីនព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ. ស.រ.អ.

២៦- ឧ.ស.ប៊ូ ហោនាង និង ឧ.សិ.អ៊ឹង វិទ្ធារី ព្រមទាំងបុត្រ ...... ស.រ.អ.

២៧- លោកយាយ ពិន សាត ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ............... ស.រ.អ.

២៨- ឧ.ស.ពឹង សេងគី និង ឧ.សិ.អ៊ឹង ធឿម ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ស.រ.អ.

២៩- លោក ពេជ្រ សីហា និង អ្នកស្រី ថាប់ សុរត្ន័ .... ស.រ.អ.

៣០- ឧ.ស.ភឿក វ៉ាន និង ឧ.សិ.ហ៊ូ អាត់ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ស.រ.អ.

៣១- ឧ.សិ.មិល យ៉ែម និង ឧ.សិ.គួយ ឡេង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ស.រ.អ.

៣២- ឧ.ស.ម៉ៃ គួលអេង និង ឧ.សិ.រស់ កល្យាណ .... ស.រ.អ.

៣៣- ឧ.ស.យូស៊ាង ងួនលី និង ឧ.សិ. លីម ឃីម + បុត្រ .... ស.រ.អ.

៣៤- ឧ.សិ.រស់ លីណា និង ឧ.សិ.នឹម វណ្ណី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ស.រ.អ.

៣៥- ឧ.សិ.លី ប៉ូលីនស៊ីមប៉ូ .... ស.រ.អ.

៣៦- ឧ.សិ.លឹម សុខុម ព្រមទាំងបុត្រ .... ស.រ.អ.

៣៧- ឧ.ស.វង់ ម៉ៅ និង ឧ.សិ.ឆាន់ កាន់ជួង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ . ស.រ.អ.

៣៨- ឧ.ស.វ៉ាង សាវុធ និង ឧ.សិ.គង់ ស៊ីណាត ព្រមទាំងបុត្រ .. ស.រ.អ.

៣៩-	ឧ.សិ.ស៊ីវ យក់លុយ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ស.រ.អ.
៤០-	ឧ.សិ.សុខ យ៉ាន	ស.រ.អ.
៤១-	ឧ.ស.ស៊ុន ដារិន និង ឧ.សិ.ទូច ចន្ទី ព្រមទាំងបុត្រ	ស.រ.អ.
៤២-	ឧ.ស.ស៊ូ ហុកឡុង និង ឧ.សិ.តាន់ ឈីវហា ព្រមទាំងបុត្រ.	ស.រ.អ.
៤៣-	ឧ.ស.សៅ ហ៊ាន និង ឧ.សិ.មាស ម៉ូនីកា ព្រមទាំងបុត្រ ...	ស.រ.អ.
៤៤-	ឧ.ស.សំណាង យឹម និង ឧ.សិ.ឡូរ៉ា យឹម ព្រមទាំងបុត្រ ...	ស.រ.អ.
៤៥-	ឧ.សិ.ស្រង់ អែ និង ឧ.សិ.ស្រង់ ឡេង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	ស.រ.អ.
៤៦-	ឧ.ស.ហាក់ ច័ន្ទសុផល និង ឧ.សិ.វ៉ាង ស៊ីណា ព្រមទាំងបុត្រ	ស.រ.អ.
៤៧-	ឧ.សិ.ហេង លាភ ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ	ស.រ.អ.
៤៨-	ឧ.ស.ហោ លាន និង ឧ.សិ.ឆឹង អួន +ឧ.សិ.អុន ញ៉ូ	ស.រ.អ.
៤៩-	ឧ.សិ.ឡុង អ៊ុម ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ស.រ.អ.
៥០-	ឧ.សិ.ឡាំង គឹមឆេង ព្រមទាំងបុត្រ	ស.រ.អ.
៥១-	ឧ.ស.អ៊ាបហៃសាន+ឧ.សិ.ឡឹកពេញចិត្ត+ឧ.ស.ឡឹកច័ន្ទដេត	ស.រ.អ.
៥២-	ឧ.សិ.អ៊ឹង ស៊ីវន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ស.រ.អ.
៥៣-	ឧ.ស.អ៊ុក សាមឿន និង ឧ.សិ.រ៉ូច អ៊ុម ព្រមទាំងកូនចៅ	ស.រ.អ.
៥៤-	ឧ.ស.អ៊ុន ឆៃគ្រី និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	ស.រ.អ.
៥៥-	លោក អ៊ូ ឆេងអ៊ាង និង លោកស្រី អ៊ូ ស៊ុនអាង	ស.រ.អ.
៥៦-	លោកយាយ អ៊ួន មន	ស.រ.អ.
៥៧-	លោកគ្រូធម្មបណ្ឌិត អឿ សៅ	ស.រ.អ.
៥៨-	ឧ.ស.អៀង ឆាយ និង ឧ.សិ. អៀ កេសរ ព្រមទាំងបុត្រ .	ស.រ.អ.
៥៩-	ឧ.ស.កាំង ប៉េងជីវ និង ឧ.សិ.លឹម អ៊ីហ៊ាម + កូនចៅ	អូស្ត្រាលី

៦០-	ឧ.ស.គង់ វុធ និង ឧ.សិ.ជ័យ សារឹម ព្រមទាំងកូនចៅ	អូស្ត្រាលី
៦១-	កញ្ញា គា ដារ៉ា (ហៅ ស្រីណេ)	អូស្ត្រាលី
៦២-	ឧ.ស.ង៉ូវ ឈីវ និង ឧ.សិ.ហេង ពាស៊ីម ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	អូស្ត្រាលី
៦៣-	យុវជន ចាន់ ឌីណា	អូស្ត្រាលី
៦៤-	ឧ.សិ.ឆេង លុន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	អូស្ត្រាលី
៦៥-	ឧ.សិ.ជូ រ៉េន	អូស្ត្រាលី
៦៦-	ឧ.សិ.ឈ គឹមស៊ីន និង ក្រុមគ្រួសារកូនចៅ	អូស្ត្រាលី
៦៧-	ឧ.ស.ឈិត ទ្រី និង ឧ.សិ.បាន់ ណៃហ៊ាង ព្រមទាំងបុត្រ....	អូស្ត្រាលី
៦៨-	លោក ញាន ហេងម៉ូវ និង អ្នកស្រី ស៊ា ចន្ថា ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
៦៩-	ឧ.ស.ដែន គង់ហួត និង ឧ.សិ.កាំង គឹមស៊ុន ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
៧០-	ឧ.ស.តូ សាវ៉ើន និង ឧ.សិ.មាន សុវត្ថិ ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
៧១-	ឧ.សិ.តាំង សៀកហៀង ព្រមទាំងកូនចៅ	អូស្ត្រាលី
៧២-	ឧ.ស.ទា សុង និង ឧ.សិ.ង៉ោ ចាន់ខេង ព្រមទាំងកូនចៅ ..	អូស្ត្រាលី
៧៣-	ឧ.សិ.បាក់ លីឡេងហ៊ាង ព្រមទាំងកូនចៅ	អូស្ត្រាលី
៧៤-	ឧ.ស.ប៊ុន ហេង និង ឧ.សិ.ជុំ សុខុម ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
៧៥-	ឧ.សិ.ប៊ុក យ៉ារ៉ាត និង ស្វាមី+បុត្រ+លឹម ស៊ុនហេង+បុត្រ..	អូស្ត្រាលី
៧៦-	ឧ.ស.ប៉ុច វឿត និង ឧ.សិ.ញូង ស៊ាងម៉េង ព្រមទាំងបុត្រ..	អូស្ត្រាលី
៧៧-	លោកយាយ ប្រាក់ខាត់+ឧ.ស.ស៊ិន សាន+ឧ.សិ.សម្បត្តិ គង់	អូស្ត្រាលី
៧៨-	ឧ.សិ.ម៉េង ប៊ុន្នារី (ហៅស្រីពៅ) និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ.	អូស្ត្រាលី
៧៩-	ឧ.ស.យ៉ង់ សិន និង ឧ.សិ.នន់ ហេង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ.	អូស្ត្រាលី
៨០-	ឧ.សិ.យិន មួយឡាង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី

៨១- លោក យឹម ឡេង និង អ្នកស្រី ប៉ុល និច្ចសីល +បុត្រ........ អូស្ត្រាលី

៨២- ឧ.សិ.រត្ន័ គីមសាន .... អូស្ត្រាលី

៨៣- ឧ.ស.រស់ សារ៉េន និង ឧ.សិ.គង់ សារឿង ព្រមទាំងបុត្រ . អូស្ត្រាលី

៨៤- ឧ.ស.រាជ ស៊ាង និង ឧ.សិ.វង់ រិទ្ធ ព្រមទាំងបុត្រ .... អូស្ត្រាលី

៨៥- ឧ.សិ.លឹម ស៊ូឆេង ព្រមទាំងកូនចៅ .... អូស្ត្រាលី

៨៦- ឧ.ស.លឹម ហុងលី និង ឧ.សិ.ស៊ឹម តេងគី ព្រមទាំងបុត្រ... អូស្ត្រាលី

៨៧- ឧ.សិ.ស៊ន លន់អេង .... អូស្ត្រាលី

៨៨- ឧ.ស.សរ ប៊ុនធៀង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ.................. អូស្ត្រាលី

៨៩- ឧ.ស.ស៊ីវ សៀងថៃ និង ឧ.សិ.ឯក សុកហាក់ +បុត្រ ...... អូស្ត្រាលី

៩០- ឧ.ស.ស៊ីវ មាស និង ឧ.សិ.លាង ណាំសួរ ព្រមទាំងកូនចៅ.. អូស្ត្រាលី

៩១- ឧ.សិ.ស៊ុយ គីមស៊ាន និងកូនស្រី សេង ផល្លា .... អូស្ត្រាលី

៩២- កញ្ញា ស៊ុយ ដាំណែត .... អូស្ត្រាលី

៩៣- ឧ.ស.ស៊ូ ឃីម និង ឧ.សិ.សៀង តិច ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ.. អូស្ត្រាលី

៩៤- ឧ.សិ.សៀ ចន្ថា .... អូស្ត្រាលី

៩៥- ឧ.សិ.សៀង វួច ព្រមទាំងកូនចៅ .... អូស្ត្រាលី

៩៦- ឧ.សិ.សេង សៀងឈុន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... អូស្ត្រាលី

៩៧- ព្រឹទ្ធាចារ្យ សេង ទូច ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... អូស្ត្រាលី

៩៨- ឧ.សិ.ស៊រិត ស៊ីវន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... អូស្ត្រាលី

៩៩- ឧ.ស.សំ សុខគុណ និង ឧ.សិ.លី សៀមហៀង + បុត្រ ... អូស្ត្រាលី

១០០- កុង ហេង ឡេងថៃ និង ម៉ា អ៊ា គីមទាង+ចៅថៃ ឃីអ៊ុយ អូស្ត្រាលី

១០១- ឧ.ស.ឡុង ហ៊ាន និង ឧ.សិ.លិម យូអេង .... អូស្ត្រាលី

១០២-	ឧ.ស.ឡៅ គីមងួន និង ឧ.សិ.ដួង លី ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
១០៣-	ឧ.សិ.អ៊ន ម៉ា ព្រមទាំងកូនចៅ	អូស្ត្រាលី
១០៤-	ឧ.ស.អ៊ា សេង និង ឧ.សិ.គីម ខេង ព្រមទាំងកូនចៅ	អូស្ត្រាលី
១០៥-	ឧ.ស.អ៊ឹង ឈាងហេង និង ឧ.សិ.សំ ពៅនារី +បុត្រ	អូស្ត្រាលី
១០៦-	ឧ.សិ. អ៊ុក ណារី ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
១០៧-	ឧ.សិ.អ៊ុច សុផល្លី ព្រមទាំងកូនចៅ	អូស្ត្រាលី
១០៨-	ឧ.សិ.ឱម លក្ខណា ព្រមទាំងបុត្រធីតា	អូស្ត្រាលី
១០៩-	HENG Srey Chea+H.Srey Chan+H.Srey Neang.	អូស្ត្រាលី
១១០-	Mr BOON Leang Chaing+Mrs Nary SOK...	អូស្ត្រាលី
១១១-	ឧ.សិ.គឹម ហួយ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	បារាំង
១១២-	ឧ.ស.ង៉ូវ ជួនណារេត ឧ.សិ.ង៉ូវ សោភ័ណ ព្រមទាំងបុត្រ...	បារាំង
១១៣-	ឧ.សិ.ង៉ែត យ៉េន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	បារាំង
១១៤-	ឧ.ស.ជីន ជុង និងភរិយា...	បារាំង
១១៥-	ឧ.ស.ឈឹម ហុកអ៊ាន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	បារាំង
១១៦-	ឧ.សិ.ទាវ គឹមហ៊ួន ព្រមទាំងកូនចៅ	បារាំង
១១៧-	ឧ.ស.បាន ណារិន និង ឧ.សិ.ហោ ចន្ធូ ព្រមទាំងបុត្រ	បារាំង
១១៨-	ឧ.ស.ប៊ុន ឈឹម និង ឧ.សិ.គី គីមលាង ព្រមទាំងបុត្រ ..	បារាំង
១១៩-	ឧ.សិ.យ៉ុក ជា ព្រមទាំងបុត្រ	បារាំង
១២០-	លោក យូណូស អាស៊ីស និង អ្នកស្រី ហុក ណារី+បុត្រ ...	បារាំង
១២១-	ឧ.សិ.ហែម ពៅ ព្រមទាំងបុត្រ	បារាំង
១២២-	ឧ.ស.ហ្វាន់ វ៉ាន់ហួ និង ឧ.សិ.ហ្វាន់ យូលាង ព្រមទាំងបុត្រ	បារាំង

១២៣- ឧ.ស.ឡុក ប៊ុនអ៊ីវ និង ឧ.សិ.តាន់ ស៊ីវឡាង+បុត្រ.......... បារាំង

១២៤- ឧ.ស.ឡោ សេងជ្រុន និង ឧ.សិ.ផាំង លី កូនចៅ .... បារាំង

១២៥- ឧ.សិ.អ៊ឹង ហ្គេចតេង ព្រមទាំងបុត្រ .... បារាំង

១២៦- ឧ.សិ.អ៊ឹង យ៉េកសាង ព្រមទាំងបុត្រ .... បារាំង

១២៧- Mme LAK KIM LEANG .... បារាំង

១២៨- ឧ.សិ.ចំណាន ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ .... កាណាដា

១២៩- ឧ.សិ.ឆាយ ស៊ន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ+ចៅទួត......... កាណាដា

១៣០- ឧ.ស.ពុធ ប៉ោលាង និង ឧ.សិ.ហ៊ុន ស៊ីវអៀង+កូនចៅ . កាណាដា

១៣១- Chhem Sokreth.Puth Kunthea+Rothmony+Bunnawat. កាណាដា

១៣២- Su Sokunora et Inn Visal+Narita et Raksa ..... កាណាដា

១៣៣- ឧ.សិ.តាន់ វួចឆាយ .... កាណាដា

១៣៤- ឧ.សិ. លី វន ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ .... កាណាដា

១៣៥- កូនចៅរបស់ ឧ.សិ.លាន ម៉ិច .... កាណាដា

១៣៦- ឧ.ស.ឡាវ លាងថេង និង ឧ.សិ.ពឹង ឈីវអ៊ាន+បុត្រ .. កាណាដា

១៣៧- ឧ.សិ.អ៊ា នៅ និង ឧ.សិ.អ៊ា គីមយូ ព្រមទាំងកូនចៅ .... កាណាដា

១៣៨- ឧ.សិ.អ៊ាប គិមអ៊ីន ព្រមទាំងបងប្អូនកូនចៅ .... កាណាដា

១៣៩- ឧ.សិ.ត្រា វ៉ាន្នី និង ឧ.ស.ត្រា ពិសារ .... ស្វីស

១៤០- ឧ.សិ.កាំង ប៉ោទាង និង ឧ.ស.ហេ អេន +កូនចៅ .... ភ.ព.

១៤១- ឧ.សិ.ខៀវ វុត្ថា (ហៅមុំ)................................... ភ.ព.

១៤២- ឧ.ស.ខៀវ ជៀប និង ឧ.សិ.ប៉ោ គីមស្រ៊ាង ព្រមទាំងកូនចៅ ភ.ព.

១៤៣- ឧ.សិ.គង់ ម៉ៃ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ភ.ព.

១៤៤- ឧ.ស.គង់ សៀងហៃ និង ឧ.សិ.ប៉ក់ សូត្រតារាភិឱន+បុត្រ ភ.ព.

១៤៥- ឧ.ស.គង់ ហេង និង ឧ.សិ.ធារ ស៊ីប ព្រមទាំងកូនចៅ .. ភ.ព.

១៤៦- ឧ.សិ.គីម សុខុន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ភ.ព.

១៤៧- ឧ.ស.គួច ឡៃស្រេង និង ឧ.សិ.ជិន ហូរ .... ភ.ព.

១៤៨- ឧ.សិ.គ្រី ណៃប៊ួយ ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

១៤៩- ឧ.សិ.ឃុត គីមថន+ឧ.សិ.ឃួន គីមនី .... ភ.ព.

១៥០- ឧ.ស.ឃ្លោក យិត និងពុទ្ធបរិស័ទខេត្តព្រះសីហនុ .... ក.ព.ស.

១៥១- ឧ.ស.ងឹម ញាណ និង ឧ.សិ.កាំង ប៉ូលីន ព្រមទាំងបុត្រ . ភ.ព.

១៥២- ឧ.ស.ង៉ែត ផេង និង ឧ.សិ.ហៅ ហេង+បុត្រ ផេង បូរ៉ា . ភ.ព.

១៥៣- ឧ.ស.ង៉ូវ គា និង ឧ.សិ.ឈុន គីមអេង ព្រមទាំងបុត្រ ... ប.ប.

១៥៤- ឯ.ឧ.កាន់ រ៉ាត់ និង ឧ.សិ.កែវ កល្យាណ+ក.កាន់សុថារត្ន័ ភ.ព.

១៥៥- ឯ.ឧ.ចែម វីឡ៉ា និង លោកជំទាវ សុខា ស៊ូលីវណ្ណ+បុត្រ. ភ.ព.

១៥៦- ឯ.ឧ.ធ្នាំ (ធម្ម) ប៊ុនស្រុន លោកជំទាវ យ៉ែម សួស្តី+បុត្រ. ភ.ព.

១៥៧- ឯ.ឧ.ស្បោង សារ៉ាត់ លោកជំទាវ ស៊ាន ឈុនហេង+បុត្រ ក.ព.ស.

១៥៨- ឯ.ឧ.អ៊ិត ប្រាំង និង លោកជំទាវ ញ៉ែម សេដ្ឋា+បុត្រចៅ ភ.ព.

១៥៩- ឯ.ឧ.ឯម ប៊ុនសាត និង លោកជំទាវ នូ ចន្ថា ព្រមទាំងបុត្រ ភ.ព.

១៦០- ឯ.ឧ.ឧកញ៉ា ទុយ គី និង លោកជំទាវ កង វុទ្ធា (ស្រីម៉ៅ) ភ.ព.

១៦១- ឧកញ៉ា ស៊ិន សុខា និង លោកជំទាវ សុខា ផល្លី +បុត្រ+ចៅ ភ.ព.

១៦២- ឧកញ៉ា សេង ឆាយអ៊្លូវ និង ឧ.សិ.កាំង ហ៊្គិចណៃ+បុត្រ+ចៅ ភ.ព.

១៦៣- ឧកញ៉ា សុខ សុខា និង លោកជំទាវ ចាន់ លាង+បុត្រ ... ភ.ព.

១៦៤- ឧ.សិ.ច័ន្ទ បុប្ផាណា ព្រមទាំងបុត្រធីតា .... ភ.ព.

១៦៥- ឧ.សិ.ច័ន្ទ ណារឿន+ឪពុក ច័ន្ទ ឆឹង និងម្តាយ មួង ភី ..... ភ.ព.

១៦៦- ឧ.ស.ច័ន្ទ សុខុម និង ឧ.សិ.គីម ចន្ថា ព្រមទាំងកូនចៅ ... ភ.ព.

១៦៧- ឧ.ស.ចាន់ យូវ៉ាន់ និង ឧ.សិ.ពត សាវ៉ាន់ +បុត្រ .... ភ.ព.

១៦៨- ឧ.សិ.ចាន់ សុស (ហៅ សាម៉េត) ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

១៦៩- ឧ.សិ.ច្រឹង គីមស្រ៊ុ ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

១៧០- ឧ.សិ.ឆាយ សែង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ប.ប.

១៧១- ឧ.ស.ជា វ៉ានី និង ឧ.សិ.លឹម សុភ័ណ ព្រមទាំងបុត្រធីតា .. ភ.ព.

១៧២- ឧ.សិ.ជា សុណារី និងក្មួយស្រី ជា សុមេធាធីតា .... ភ.ព.

១៧៣- ឧ.ស.ជា សុខុម និង ឧ.សិ.អ៊ុន ពូន ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

១៧៤- ឧ.សិ.ជា ស៊ីវយ៉េក+ឧ.សិ.ហេងមួយចេង+ហេងមួយឡាង ភ.ព.

១៧៥- ឧ.ស.ជាន យ៉ែត និង ឧ.សិ.សុក ចេង ព្រមទាំងបុត្រ ..... ភ.ព.

១៧៦- ឧ.សិ.ជិន ហូ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ភ.ព.

១៧៧- លោកស្រី ជីវ គីមឆេង និង ឧ.សិ.ជីវ យ៉ា .... ប.ប.

១៧៨- ឧ.សិ.ជីវ វួចម៉េង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ប.ប.

១៧៩- ឧ.សិ.ជូ ឆេងហោ .... ភ.ព.

១៨០- ឧ.សិ.ជុំ ឆាយ និង ឧ.សិ.ជុំ ណារ៉ា+ជុំ ពិសិដ្ឋ+ជុំ សុជាតិ . ភ.ព.

១៨១- ឧ.សិ.ជ្រុន ស៊ីដេត និងប្អូន +ក្មួយ និងចៅ .... ភ.ព.

១៨២- ឧ.សិ.ឈឹម ផលវិទ្យា និងក្មួយ វរុណ ភក្តី .... ភ.ព.

១៨៣- ឧ.សិ.ឈឹម គីមព្លី .... ភ.ព.

១៨៤- ឧ.សិ.ឈុន ណារី និងកូនចៅ+ឧ.សិ.តោ ឡោ និងកូនចៅ ភ.ព.

១៨៥- ឧ.សិ.ឈួន គីមនី និងបងប្អូន កូនក្មួយ .... ភ.ព.

១៨៦- ឧ.ស.ណុប យូហេង និង ឧ.សិ.ផេង ផន +កូនចៅ .... ភ.ព.

១៨៧- ឧ.សិ.តាន់ ជាលី និងពុទ្ធបរិស័ទខេត្តសៀមរាប .... ភ.ព.

១៨៨- ឧ.ស.តូច ផាន់ណាស៊ី និង ឧ.សិ.សុខ ច័ន្ទណារិទ្ធ+បុត្រ... ភ.ព.

១៨៩- ឧ.សិ.តាំង លីគាង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ ...... ភ.ព.

១៩០- ឧ.ស.តាំង សុផល និង ឧ.សិ.ឡុង កេង ព្រមទាំងបុត្រ ...... ប.ប.

១៩១- ឧ.ស.តៅ យាង និង ឧ.សិ. ឈុន លន ព្រមទាំងកូនចៅ . ភ.ព.

១៩២- ឧ.សិ.ថៃ នាថ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ភ.ព.

១៩៣- ឧ.ស.ទី គៀង និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

១៩៤- ទៀងវណ្ណថា+យ៉ាណារ៉េត+ហុយខេង+ទិត្យស៊ុន+ប៊ិចគុណ ភ.ព.

១៩៥- ឧ.ស.នុត វន្នា និង ឧ.សិ.ម៉ៅ សុភា ព្រមទាំងបុត្រ ...... ភ.ព.

១៩៦- ឧ.សិ.ប៉ក់ សុភាព ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ភ.ព.

១៩៧- ឧ.ស.ប៉ុល នាង និង ឧ.សិ.គ្រៀល ស៊ីយ៉ា +បុត្រ+ចៅ . ភ.ព.

១៩៨- ឧ.សិ.ប៊ូ សៀកលីវ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ប.ប.

១៩៩- ឧ.សិ.ប៉ូអាន ស៊ីវុត្ថា .... ភ.ព.

២០០- ឧ.សិ.ប៉ូ ផាវ៉ាណ .... ភ.ព.

២០១- ឧ.សិ.ប៊ូ សៀកហ៊ុន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ភ.ព.

២០២- ឧ.សិ.ព្រុំ សុភាព ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

២០៣- ឧ.ស.ភាវ សាន និង ឧ.សិ.ប៉ក់ សុបុណ្យ+បុត្រ........... ភ.ព.

២០៤- ឧ.ស.មាស ខេង និង ឧ.សិ.មួរ វួច ព្រមទាំងកូនចៅ ... ភ.ព.

២០៥- ឧ.ស.ម៉ូវ ធីម និង ឧ.សិ.ហ៊ាន ណៃឃីម ព្រមទាំងបុត្រ . ភ.ព.

២០៦- ឧ.ស.ម៉ួង យឿនវណ្ណៈ និង ឧ.សិ.ប៉ក់ សូត្រសុន្ទី+បុត្រ.. ភ.ព.

២០៧- លោក ម៉េង ហ៊ា និង អ្នកស្រី ម៉ាន ស៊ីសុថា ព្រមទាំងបុត្រ ភ.ព.

២០៨- ឧ.ស.ម៉េង សាខន និង ឧ.សិ.ចាន់ សុខា ព្រមទាំងបុត្រ. ភ.ព.

២០៩- ឧ.ស.ម៉ែន សឿន និង ឧ.សិ.អៀង ណារី +បុត្រ+ចៅ .. ភ.ព.

២១០- ឧ.ស.ម៉ៅ ផុន និងមាតា យស សម្បត្តិ .... ភ.ព.

២១១- ឧ.ស.ម៉ៅ សយ និង ឧ.សិ.គង់ ចំរើន +បុត្រ+ចៅ .... ភ.ព.

២១២- ឧ.ស.ម៉ៅ សុគន្ធ និង ឧ.សិ.អ៊ឹង យ៉េកហួយ និងបុត្រ .. ភ.ព.

២១៣- ឧ.ស.ម៉ៅ ស្រ៊ុន និង ឧ.សិ.ទូច ស៊ីនហ៊ន+បុត្រ+ចៅ..... ភ.ព.

២១៤- ឧ.ស.ម៉ៅ វ៉ាន និង ឧ.សិ.ធន់ សំបូរ ព្រមទាំងបុត្រ ...... ភ.ព.

២១៥- ឧ.សិ.ម៉ៅ សុន្ថា .... ភ.ព.

២១៦- ឧ.សិ.មុំ ទូច និង ឧ.សិ.សាមុល គីមធន់ (ជាកូន)........ ភ.ព.

២១៧- ឧ.ស.យន្ត សួន និង ឧ.សិ.តាំង ឈុងប៊ួយ +កូនចៅ ...... ភ.ព.

២១៨- ឧ.ស.យឹម ស៊ីមុន្នី និង ឧ.សិ.យូ ប៉ូលីន និងបុត្រ+ចៅ ... ភ.ព.

២១៩- ឧ.សិ.យុន គីមជី និង ឧ.សិ.ហ៊ិន ដារ៉ុង ព្រមទាំងកូនចៅ. ភ.ព.

២២០- ឧ.ស.យូ ម៉េង និង ឧ.សិ.ឆេង ហ៊ាងស្រីពុំ .... ក.ព.ស.

២២១- ឧ.ស.យ៉ាំ ស្រេន និង ឧ.សិ.អ៊ុល សេងលាង +បុត្រ....... ភ.ព.

២២២- លោក រឿង សេដ្ឋា និង អ្នកស្រី នាង ជួនអេង +បុត្រ .. ភ.ព.

២២៣- ឧ.សិ.រៀល យ៉ូន ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

២២៤- ឧ.សិ.លី ស៊ីវជូ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ភ.ព.

២២៥- ឧ.សិ.លី ឡៃហ៊ាង និង ឧ.ស.តាំង សុងឈឹម+កូនចៅ .. ភ.ព.

២២៦- លោក លី ម៉េងហួត និង អ្នកស្រី ហេង ឆេងស៊ីម+បុត្រ. ភ.ព.

២២៧- ឧ.សិ.លី គុយហ៊ួរ និង ឧ.សិ.លី ហ្គេចឡាង+ស្វាមី+បុត្រ ភ.ព.

២២៨- ឧ.សិ.លឹម ផៃសាន និង ឧ.សិ.ឆែ សារី +ស្វាមី .... ភ.ព.

២២៩- ឧ.សិ.លឹម អេង ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

២៣០- លោក លឹម ពួយលី និង អ្នកស្រី ណាំ មួយ+កូនចៅ ..... ភ.ព.

២៣១- លោក វង្ស សោភ័ណ្ឌ លោកស្រី ឡោ គីមលាង+មាតាបិតា. ភ.ព.

២៣២- ឧ.សិ.វៀន គង់ និង ស្វាមី+ឧ.សិ.ឃុត វ៉ាន់ថា និងស្វាមី. ភ.ព.

២៣៣- ឧ.ស.វ៉ើន សារូ និង ឧ.សិ.តូច លីណារ៉ា ព្រមទាំងបុត្រ... ភ.ព.

២៣៤- ឧ.ស.សយ ស៊ីផាន់ណា និង ឧ.សិ.ម៉ៅ សុផល+បុត្រ .... ភ.ព.

២៣៥- ឧ.សិ.សយ វណ្ណា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

២៣៦- ឧ.ស.ស៊ា បូរ៉ា និង ឧ.សិ.ប៉ុល បុទម+បុត្រ ស៊ា ស៊ូជីង .. ភ.ព.

២៣៧- លោក ស៊ា រស់ និងអ្នកស្រី ញ៉ៀប ដារ៉េត ព្រមទាំងបុត្រ ភ.ព.

២៣៨- ឧ.ស.សាន សុខគីន និង ឧ.សិ.ប៉ក់ សូត្រសេដ្ឋា +បុត្រ . ភ.ព.

២៣៩- ឧ.សិ.ស៊ីវ យក់លី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ភ.ព.

២៤០- ឧ.ស.ស៊ីវ សៅ និង ឧ.សិ.ស្រ៊ាង វួចលាង+បុត្រ ...... ភ.ព.

២៤១- ឧ.ស.ស៊ីន វ៉ា+យានថៃ+ឧ.ស.ស៊ីនម៉េងស្រ៊ុន+បូជុំស៊ីន .. ភ.ព.

២៤២- ឧ.ស.ស៊ឹម យ៉េកហួយ និងម្ដាយ ឧ.សិ.រ៉ា គីមស៊ុ .... ក.ព.ច.

២៤៣- ឧ.ស.ស៊ឹម សុង ឧ.សិ.ឆែ គាង+ពុទ្ធបរិស័ទផ្សារកអណ្ដើក ព.វ.

២៤៤- ឧ.សិ.សុខ ភួង និង ឧ.សិ.សុខ ផៃ ព្រមទាំងកូនចៅ ..... ភ.ព.

២៤៥- ឧ.ស.សុខ សារឿន ឧ.សិ.ទូច ម៉ុម ហៅឃីម និងបុត្រ . ភ.ព.

២៤៦- ឧ.ស.ស៊ុយ ជូ និង ឧ.សិ.តាំង ទៀង ព្រមទាំងកូនចៅ .. ភ.ព.

២៤៧- ឧ.ស.សួរ សារឹម និង ឧ.សិ.បុង ផល្លី ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

២៤៨- ឧ.ស.ស្ងួន សុធីរ .... ភ.ព.

២៤៩-	ឧ.សិ.ស្ងួន កល្យាណ	ភ.ព.
២៥០-	ឧ.សិ.ស្ងួន ចរណៃ	ភ.ព.
២៥១-	ឧ.សិ.ស្ងួន កញ្ញារត្ន័	ភ.ព.
២៥២-	ឧ.ស.ស្ងួន សឿប និង ឧ.សិ.ញ៉ឹក ស៊ីថន ព្រមទាំងកូនចៅ ...	ប.ប.
២៥៣-	ឧ.សិ.សេង គីមលន់ ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
២៥៤-	លោក សែន សុវណ្ណរិទ្ធ និងភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២៥៥-	ឧ.ស.សោម រតនៈ និង ឧ.សិ.ស៊ុប វណ្ណា +បុត្រ+ចៅ ...	ភ.ព.
២៥៦-	ឧ.ស.ស្រួ ងាម និង ឧ.សិ.ហ៊ួង នាង ព្រមទាំងកូនចៅ....	ភ.ព.
២៥៧-	លោក ស្រេង ហេង និង ឧ.សិ.កែវ រស្មី ព្រមទាំងបុត្រ..	ភ.ព.
២៥៨-	ស្រេងគង់+ផៃស៊ីវឡាយ ,ឧ.ស.ព្រុំ សុន+ឧ.សិ.ស៊ុនយុត	ភ.ព.
២៥៩-	ឧ.ស.ហង់ ច័ន្ទរិទ្ធ និង ឧ.សិ.ដួង វ៉ារី ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២៦០-	ឧ.ស.ហម ជន់ និង កូន អេង ផល	ក.ព.ច.
២៦១-	វេជ្ជ.ហ៊ាន វ៉ារី និង ឧ.សិ.ម៉ូវ លាង ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២៦២-	ឧ.ស.ហ៊ាន វ៉ារឿន និង ឧ.សិ.ប៉ែន បុប្ផា ព្រមទាំងបុត្រ .	ភ.ព.
២៦៣-	ឧ.ស.ហ៊ឺ អ៊ុនសេង និង ឧ.សិ.ហ៊ឹង ស៊ីមណៃ+កូនចៅ ...	ភ.ព.
២៦៤-	ឧ.សិ.ហ៊ុន អ៊ីវ និង ឧ.សិ.កាន់ នឿង+ឧ.សិ.ហ៊ុន ហេង..	ភ.ព.
២៦៥-	ឧ.សិ.ហ៊ុយ សុខម៉ា និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២៦៦-	ឧ.សិ.ហ៊ុយ ព្រឿងគិមស្រ៊ាង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ...	ភ.ព.
២៦៧-	ឧ.សិ.ហ៊ុយ វ៉ារី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២៦៨-	ឧ.សិ.ហេង ស៊ីវខេង និងម្តាយ អៀង ហ៊្គិច	កណ្តាល
២៦៩-	ឧ.ស.ហេង ឆៃទិត និង ឧ.សិ.រស់ ម៉ាលី ព្រមទាំងបុត្រ .	ភ.ព.

២៧០- ឧ.ស.ហេងសម្បូរដ្ឋ ឧ.សិ.ស៊ិនគន្ធា+មាតាហេងប៊ូរីស្រីនាថ ភ.ព.

២៧១- ឧ.សិ.ហែម វណ្ណា និង ឧ.សិ.ហែម វុឌ្ឍី +បុត្រ .... ភ.ព.

២៧២- ឧ.ស.ឡាយ សុខុម និង ឧ.សិ.សួន ចន្ថា ព្រមទាំងបុត្រ . ភ.ព.

២៧៣- ឧ.ស.ឡាយ ហ៊ុយទ្រាង និង ឧ.សិ.លាក ណាក់+បុត្រ . ភ.ព.

១៧៤- ឧ.សិ.ឡេ ណេន និងកូនស្រី ហាច ព្រមទាំងកូនចៅ .... ប.ប.

២៧៥- ឧ.សិ.ឡេង សុជាតិ .... ភ.ព.

២៧៦- ឧ.ស.ឡោ ជិនអេង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ភ.ព.

២៧៧- ឧ.ស.ឡៅ ឈីវឃួយ និង ឧ.សិ.ផៃ ស៊ីវលាង+ញាតិមិត្ត ភ.ព.

២៧៨- ឧ.សិ.អ៊ិត លាងពិន ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

២៧៩- ឧ.សិ.អ៊ឹង ឈុនអ៊ី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ភ.ព.

២៨០- ឧ.ស.អ៊ុក សាម៉ាណារ៉ា និង ឧ.សិ.ហ៊ាប តេង និងបុត្រ.. ភ.ព.

២៨១- ឧ.សិ.អ៊ុក លន់ និងក្រុមវេន ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ .... ភ.ព.

២៨២- លោក អ៊ួន សុង និង អ្នកស្រី ឆាយ ម៉ាឡែត+បុត្រ ..... ភ.ព.

២៨៣- ឧ.សិ.ឯម សុខឃីម និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

២៨៤- ឧ.សិ.ឯម សុខន និងបុត្រ +ឧ.សិ.សុខ សាអ៊ុក .... ភ.ព.

២៨៥- ឧ.ស.អ៊ុត ឆៃវ៉ាន និង ឧ.សិ.ធាន ស៊ុនលី +បុត្រ+ចៅ ... ភ.ព.

២៨៦- ឧ.ស.ប្លោក ងួនថៃ និង ឧ.សិ.ធាន ត្រលុច+បុត្រ+ចៅ... ភ.ព.

២៨៧- ឧ.សិ.សាក់ ស៊ាងអេង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ............ ភ.ព.

២៨៨- ឧ.សិ.អ៊ិតឆេងស៊ី ក្រុមវេនថ្ងៃ២កើតវត្តព្រះពុទ្ធមានបុណ្យ ភ.ព.

២៨៩- ក្រុមឧ.ស.មួង យេន វត្តសំពៅមាស .... ភ.ព.

២៩០- ក្រុមលោកតា ធូ ម៉ោង វត្តទួលទំពូង .... ភ.ព.

២៩១- ក្រុមព្រែកខ្ទិត ព្រែកលាប និងទួលគោក .... ភ.ព.

២៩២- ក្រុមចាបម៉ុងឡេង+ឈាងហុង វេន៩កើតសំពៅមាស.. ភ.ព.

២៩៣- ក្រុមឧ.សិ.រស់ ជិន វេនប្រគេនភត្តព្រះសង្ឃ ១០ វត្ត .... ភ.ព.

២៩៤- មណ្ឌលសិក្សាព្រះពុទ្ធសាសនាមណីរត្ន ខេត្តពោធិ៍សាត់...... ព.ស.

២៩៥- ក្រុមពុទ្ធបរិស័ទស្រុកមង្គលបូរី+សិរីសោភ័ណ .... ប.ម.ជ.

២៩៦- ក្រុមពុទ្ធបរិស័ទនៅទីក្រុងស៊ីតនី និងមែលប៊ន .... អូស្ត្រាលី

នាមពុទ្ធបរិស័ទដែលមានសទ្ធា
បរិច្ចាគប្រាក់បោះពុម្ពសៀវភៅនេះ

១- ប្រាក់សល់ពីបោះពុម្ពសៀវភៅ ព្រះអភិធម្ម មេរៀនដំបូង និង
សៀវភៅជំនួយសតិភាគទី ១៦ .... ៩.៤១៦ $

២- ក្រុមសមាគមមូលនិធិសម្រាប់ព្រះពុទ្ធសាសនា វត្តពន្លឺពុទ្ធចក្រ ក្រុងឡូវែល
រដ្ឋម៉ាស្សាជូសេត មាន ភិក្ខុ ឆុំសាវឿន , ភិក្ខុ ឈួមសម្បួរ និង
ឧ.ស.សៅ សុខា ជាប្រធាន ព្រមទាំងពុទ្ធបរិស័ទ .... ២.000 $

៣- ឧ.ស.សោម រតនៈ និង ឧ.សិ.ស៊ុប វណ្ណា ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ .. ៣00 $

៤- ឧកញ៉ា សុខ សុខា និងលោកជំទាវ ចាន់ លាង ព្រមទាំងបុត្រ ៣00 $

៥- ឧកញ៉ា សេង ឆាយអ៊ួរ និង ឧ.សិ.កាំង ហ៊ុចណៃ ព្រមទាំងបុត្រ ២00 $

៦- ឯ.ឧ.ឧកញ៉ា ទុយ គី លោកជំទាវ កង វុទ្ធា (ស្រីម៉ៅ)+ម្តាយ+បុត្រ ២00 $

៧-	ឧកញ៉ា ញ៉ឹក ផន និងលោកជំទាវ លាង ម៉េងណា ព្រមទាំងបុត្រ ..	២០០ $
៨-	ឧ.ស.ជា សុខុម និង ឧ.សិ.អ៊ុន ពូន ព្រមទាំងបុត្រ	២០០ $
៩-	ឧ.ស.ឆាយ អ៊ីវស៊ាង និង ឧ.សិ.ហុង គីមសែ ព្រមទាំងបុត្រ ...	១០០ $
១០-	ឯកឧត្តម អ៊ិត ប្រាំង និង លោកជំទាវ ញ៉ែម សេដ្ឋា + បុត្រ+ចៅ	១០០ $
១១-	ឧ.សិ.ឆាយ ស៊ន ព្រមទាំងបុត្រធីតា និងចៅ+ចៅទួត	១០០ $
១២-	ឧ.ស.ពុធ ប៉ោលាង និងឧ.សិ.ហ៊ុន ស៊ីវអៀង ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ $
១៣-	CHHEM SOKRETH+ PUTH KUNTHEA+Rothmony.Bunnawat.	១០០ $
១៤-	M. SU SOKUNORA et Mme INN VISAL+NARITA et RAKSA .	១០០ $
១៥-	ឧ.ស.ឃិត សួណាត និង ឧ.សិ.ហ៊ុន ម៉ារ៉ានី ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ $
១៦-	ឧ.ស.ប៊ូ ហោនាង និង ឧ.សិ.អ៊ឹង វិទ្ធារី ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ $
១៧-	លោកគ្រូបណ្ឌិត អឿ សៅ	១០០ $
១៨-	ឧ.សិ.លីប៊ូលីន ស៊ីមប៊ូ	១០០ $
១៩-	ឧ.សិ.សំ ចេង និង កូនចៅ	១០០ $
២០-	ឧ.សិ.អ៊ីវ យ៉ាន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០០ $
២១-	ឧ.សិ.ប៉ាវ ស៊ីវហេង	១០០ $
២២-	ឧ.សិ.ឈីវ លីន	១០០ $
២៣-	ឧ.ស.អោន អៀន និង ឧ.សិ.សារ៉ាយ គីមលឿន+កូនចៅ	១០០ $
២៤-	ឧ.សិ.ប៉ាន់ ពិណ្ណារី	១០០ $
២៥-	ឧ.សិ.អ៊ិត នារី	១០០ $
២៦-	ឧ.សិ.កាន់ គីន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០០ $
២៧-	ឧ.ស.ច័ន្ទ សុខុម និង ឧ.សិ.គីម ចន្ថា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ $
២៨-	ឧ.សិ.ពិន សាត	១០០ $

២៩-	ឧ.ស.កែម សុគន្ធ និង ឧ.សិ.ជា សុភាព	១០០ $
៣០-	ឧ.ស.ហ៊ុន មុល និង ឧ.សិ.ជា សុផា	១០០ $
៣១-	ឧ.ស.អៀង ឆាយ និង ឧ.សិ.អៀ កេសរ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ $
៣២-	ឧ.ស.អ៊ុត ឆៃវ៉ាន និង ឧ.សិ.ធាន ស៊ុនលី	១០០ $
៣៣-	ឧ.សិ.ច័ន្ទ បុប្ផាណា ព្រមទាំងបុត្រធីតា	១០០ $
៣៤-	ឧ.សិ.ឱម កេសរណា ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០០ $
៣៥-	លោក ស្រី ចន្ធូ និង អ្នកស្រី ឡុង នាងវចនា ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ $
៣៦-	លោក ហ៊ីង ចន្ទបូរ៉ា និង លោកស្រី សូ ភានី ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ $
៣៧-	ឧ.សិ.ជា សុណារី និង ក្មួយស្រី ជា សុមេធាធីតា	១០០ $
៣៨-	ឧ.ស.វង្ស ម៉ៅ និង ឧ.សិ.ឆាន់ កាន់ជួង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ $
៣៩-	ឧ.សិ.ឆាន់ ហៃកឹង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ $
៤០-	ឧ.សិ.លឹម ស៊ាងអ៊ីម និង ឧ.ស.អេង គីមតិច ព្រមទាំងកូនចៅ ..	១០០ $
៤១-	ឧ.ស.ឡឹម ក្របាម និង ឧ.សិ.តាំង ធីយន ព្រមទាំងបុត្រ	៦៥ $
៤២-	ឯកឧត្តម ចែម វីឌ្យ៉ា លោកជំទាវ សុខា ស៊ូលីវណ្ណ និងបុត្រធីតា	៥០ $
៤៣-	ឧកញ៉ា ស៊ិន សុខា និងលោកជំទាវ សុខា ផល្លី ព្រមទាំងបុត្រ	៥០ $
៤៤-	ឧ.ស.តាន់ ស៊ុនឡាយ និង ឧ.សិ.ឡេង គីមហ៊ុយ +បុត្រ+ចៅ..	៥០ $
៤៥-	ឧ.សិ.ត្រា វ៉ាន្នី និង ឧ.ស.ត្រា គិមពិសារ	៥០ $
៤៦-	លោក កាន់ គង់ និង អ្នកស្រី ជីវ យួម ព្រមទាំងប្អូនៗ និង កូន	៥០ $
៤៧-	ឧ.ស.សយ ស៊ីផាន់ណា និង ឧ.សិ.ម៉ៅ សុផល ព្រមទាំងបុត្រ	៥០ $
៤៨-	ឧ.សិ.ផាំង ស្រួយ ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ	៥០ $
៤៩-	ឧ.សិ.ជៀវ ធីម ព្រមទាំងបុត្រ	៥០ $
៥០-	ឧ.សិ.អេង អុន	៥០ $

៥១- ឧ.សិ.លៀម លី .... ៥០ $

៥២- ឯកឧត្តម ជា សែ លោកជំទាវ ហូ គីមសែ ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥០ $

៥៣- លោក រី គីមអេង និង អ្នកស្រី ស ផល្លី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៥០ $

៥៤- អ្នកស្រី អ៊ុម ពុទ្ធារី និង ក្រុមគ្រួសារ .... ៥០ $

៥៥- លោក អួន ចាន់រួន និង អ្នកស្រី យិន សុខុម ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥០ $

៥៦- ឧ.សិ.ស៊ុយ ដាណែត .... ៥០ $

៥៧- លោក លឹម ពួយលី និង អ្នកស្រី ណាំ មួយ .... ៥០ $

៥៨- កុង ហេង ឡេងថៃ និងម៉ា អ៊ា គីមទាង+ចៅថៃលីគុង+ថៃយីផុង ៥០ $

៥៩- ឧ.ស.ហ៊ុត សារិន និង ឧ.សិ.ជួន គីមហាក់ ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥០ $

៦០- ឧ.សិ.ហ៊ុត មរកត និង ឧ.ស.ស្វាយ សាវី ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥០ $

៦១- ឧ.សិ.សេង គីមលន់ .... ៥០ $

៦២- ឧ.ស.ជា ស៊ុវត្ថានា និង ឧ.សិ.ឃុន សូនីម៉ា ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥០ $

៦៣- ឧ.សិ.ព ធាវី និង ក្រុមគ្រួសារកូនចៅ .... ៥០ $

៦៤- ឧ.សិ.លឹម លីហួរ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៤០ $

៦៥- ឧ.ស.តាំង សុផល និង ឧ.សិ.ឡុង កេង ព្រមទាំងបុត្រ .... ៤០ $

៦៦- ឧ.សិ.នូ ធុច ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៣០ $

៦៧- ឧ.ស.សួន សឿប និង ឧ.សិ.ញ៉ឹក ស៊ីថន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៣០ $

៦៨- ឧ.ស.ង៉ូវ គា និង ឧ.សិ.ឈុន គីមអេង ព្រមទាំងបុត្រ .... ៣០ $

៦៩- ឧ.សិ.ហូ វ៉ាន់ណៃ .... ៣០ $

៧០- ឧ.សិ.ទិត វ៉ាន់ថន និង ឧ.សិ.ឃុត វ៉ាន់ថា ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៣០ $

៧១- ឧ.សិ.ជា ថាវ .... ៣០ $

៧២- ឧ.សិ.ប៉ែន រម្មណីយ៍ និង ក្មួយៗ .... ៣០ $

៧៣-	ឧ.សិ.រស់ លីនណា និង ញាតិមិត្ត	៣០ $
៧៤-	ឧ.ស.ដែន គង់ហួត និង ឧ.សិ.កាំង គឹមស៊ុន ព្រមទាំងបុត្រ	៣០ $
៧៥-	ឧ.សិ.យុគ ជា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
៧៦-	ឧ.ស.កៅ សេក និង ឧ.សិ.យី សាគុណ ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
៧៧-	ឧ.សិ.ទូត អាត និងកូន ជឹម ជំនិត	២០ $
៧៨-	ឧ.ស.ប៊ី ពីទូរ្យ និង ឧ.សិ.អ៊ិត សុពណ្ណា ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
៧៩-	ឧ.សិ.ជីវ វួចម៉េង ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
៨០-	ឧ.សិ.ឆាយ សែង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	២០ $
៨១-	ឧ.សិ.ឈឹម គឹមព្លី ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
៨២-	ឧ.សិ.បែន សារើយ និងឧ.សិ.ថាប់ ជុំផន ហៅឡឹង	២០ $
៨៣-	លោក ថាប់ វ៉ាន់ធៀង និង អ្នកស្រី ឈឿន សុទិន ព្រមទាំងបុត្រ .	២០ $
៨៤-	ឧ.ស.ហុង ជ្រិន និង ឧ.សិ.ឡេង ចំរើន	២០ $
៨៥-	ឧ.សិ.ង៉ូវ មុយអ៊ី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	២០ $
៨៦-	ឧ.សិ.យិន យឺន ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
៨៧-	លោកយាយ ទ្រី ចន្ថា	២០ $
៨៨-	ឧ.ស.ហែម ស៊ីមាន និង ឧ.សិ.តូច សាលួត ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
៨៩-	ឧ.សិ.ម៉ែន ថាប់	២០ $
៩០-	ឧ.សិ.ជា ផល្លា	២០ $
៩១-	កាង ប៉េងហាក់ និង កាង ភានី	២០ $
៩២-	ឧ.ស.យន្ត សួន និង ឧ.សិ.តាំង ឈុងប៊ួយ ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ $
៩៣-	ឧ.ស.គួង លាងផេង និង ឧ.សិ.ជូ ស៊ូហៀង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	២០ $
៩៤-	ឧ.សិ.ខៀវ នាង ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $

៩៥-	ឧ.សិ.ម៉ា វ៉ាន់នី	២០ $
៩៦-	ឧ.ស.ផាត់ សិទ្ធ និង ឧ.សិ.ឆែប រូ ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
៩៧-	ឧ.ស.ទៀង វ៉ាន់ថា និង ឧ.សិ.សន ទូច	២០ $
៩៨-	ឧ.សិ.ទិត ស៊ុន និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	២០ $
៩៩-	ឧ.សិ.ឆេង ស៊ីម ព្រមទាំងកូនចៅ	១៦ $
១០០-	ឧ.សិ.ប៉ាន់ រស្មីសោភា ព្រមទាំងម្ដាយ	១៥ $
១០១-	ឧ.សិ.គង់ គីមស្រួយ និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១៥ $
១០២-	ឧ.ស.ខេង ប៊ុនលឿ	១៣ $
១០៣-	ឧ.សិ.ប៉ាន គីមហ៊ា ព្រមទាំងបុត្រ	១១ $
១០៤-	កុមារា ចែម វណ្ណវរឫទ្ធិ និង កុមារា ចែម ចេស្ដា	១០ $
១០៥-	លោកស្រី សុខា គងពិសី និង ស្វាមី	១០ $
១០៦-	លោក នុត អ៊ុន វីណារ៉ា និងលោកស្រី សុខា អ៊ីរ៉ែន	១០ $
១០៧-	ឧ.សិ.ហ៊ុំ វ៉ែន (ហៅប៊ិច)+បុត្រ និងកុមារី ចែម រស់សាន្តសិរីវឌ្ឍនា	១០ $
១០៨-	លោកយាយ យឹម ស៊ុយ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
១០៩-	ឧ.ស.គុយ សុធន ឧ.សិ.ខាត់ កាន និងកូនចៅ+ចៅទួត	១០ $
១១០-	ឧ.សិ.អៀង ហ៊្គិច និងកូន ឧ.សិ.ហេង ស៊ីវខេង	១០ $
១១១-	ឧ.សិ.ខ្លឹង ណាត ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
១១២-	ឧ.សិ.ស៊ីម យ៉េកហួយ និង ម្ដាយ ឧ.សិ.វ៉ា គីមស៊ី	១០ $
១១៣-	ឧ.សិ.ប៊ុន សារ៉ែន +នង សុភា+ភួង គ្រឹះស្នា+ក្រុមវេនថ្ងៃ ៩ រោច ..	១០ $
១១៤-	ឧ.ស.ម៉ៅ ស្រ៊ិន និង ឧ.សិ.ទូច ស៊ីនហ៊ន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
១១៥-	ឧ.សិ.ជា ធារី	១០ $
១១៦-	ឧ.សិ.ម៉ុក វណ្ណា និង កញ្ញា ប្រង់ ពេជ្រមាលា	១០ $

១១៧-	ឧ.សិ.យិន ដានី និង កញ្ញា សានិត យ៉ាដា	១០ $
១១៨-	ឧ.សិ.នូ ប៊ួថង និង ឧ.សិ.សៀក ហួយចេង	១០ $
១១៩-	ឧ.សិ.លឹម គឹមណា និង ឧ.សិ.ពៅ សូរ៉ាង	១០ $
១២០-	ឧ.សិ.ភួង ភក្តី	១០ $
១២១-	ឧ.សិ.ប៊ូ សៀកលីវ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ $
១២២-	ឧ.សិ.គុជ ធួក ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ $
១២៣-	ឧ.សិ.ឆាយ ហ៊ត	១០ $
១២៤-	ឧ.ស.ខៀវ គឹមអាន និង ឧ.សិ.សរ សាមឿន	១០ $
១២៥-	ឧ.សិ.ចៅ គឹមហ៊ាង (ហៅ ចៅយ៉) ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
១២៦-	ឧ.ស.អ៊ុយ ចេង និង ឧ.សិ.ហ៊ុយ លានហ៊ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
១២៧-	ឧ.ស.លាង ទ្រី និង ឧ.សិ.ហ៊ុយ លានអ៊ីង	១០ $
១២៨-	ឧ.ស.អ៊ុក មឿន និង ឧ.សិ.ហ៊ុយ លានទី	១០ $
១២៩-	ឧ.ស.យ៉ត ប៊ិច	១០ $
១៣០-	ឧ.សិ.ដួង សាមៀន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
១៣១-	អ្នកស្រី ចៅ ពីង និង គ្រួសារ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
១៣២-	ឧ.សិ.ជីវ យ៉ា និង អ្នកគ្រូ គង់ ភិញ	១០ $
១៣៣-	ឧ.ស.សេង ហាន់ និង ឧ.សិ.ហេង យ៉ាង ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $
១៣៤-	ឧ.ស.ឡាច ផូ និង ឧ.សិ.ឱក យ៉ន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
១៣៥-	ឧ.សិ.យិន យឹម ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
១៣៦-	ឧ.សិ.ឱក ឯមលក្ខណា ស ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ $
១៣៧-	ឧ.ស.ជឹង វ៉េងអ៊ាវ និង ឧ.សិ.គីម យឿង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ .	១០ $
១៣៨-	ឧ.ស.លឹម ទន និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ $

១៣៩- ឧ.សិ.នឹម វណ្ណនី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

១៤០- ឧ.សិ.ង៉ាន គីមសុខ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

១៤១- ឧ.សិ.ហាន គីមហួន និង ឧ.សិ.វ៉ាន យុយី .... ១០ $

១៤២- ឧ.សិ.ឡោ វ៉ូចឡេង .... ១០ $

១៤៣- ឡាក់ ឡាយ + ឡោ ស៊ីវប៊ិន .... ១០ $

១៤៤- លាម ឈា + ឡោ ស៊ីវប៉ាវ .... ១០ $

១៤៥- ឧ.សិ.ទុយ ដាវ .... ១០ $

១៤៦- បូ នាងរី សាកអាគុយ .... ១០ $

១៤៧- ឧ.សិ.ឆេង អៀង .... ១០ $

១៤៨- កាង អេងម៉េង + យូ ស៊ីវហុង .... ១០ $

១៤៩- ពេទ្យ ហុង លី និង មុំ .... ១០ $

១៥០- ឧ.សិ.សួវ ទី .... ១០ $

១៥១- អ្នកស្រី ហ៊ុន កូឡា .... ១០ $

១៥២- លោក សួន សេដា និង អ្នកស្រី ហ៊ុន កូឡាប .... ១០ $

១៥៣- លោក អាំង តាក់មុនី និង អ្នកស្រី ហ៊ុន បៀងវត្ស .... ១០ $

១៥៤- ឧ.សិ.ជា ស៊ីវទាង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០ $

១៥៥- នាង ប៉ាន់ រស្មីសោភា .... ១០ $

១៥៦- នាង ជា ស្រីពេជ្រ .... ១០ $

១៥៧- ឧ.សិ.ជា សុខឡេង .... ១០ $

១៥៨- ឧ.សិ.ជា សាយទាង (ហៅសួយ) .... ១០ $

១៥៩- ឧ.សិ.ជា ស៊ីវឡាយ និង ស្វាមី .... ១០ $

១៦០- លោក ជឹង ម៉េងជី និង អ្នកស្រី សេង រ៉ានី .... ១០ $

១៦១- ឧ.សិ.អ៊ុន លីណា ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

១៦២- ឧ.សិ.នឹម យឹន .... ១០ $

១៦៣- ឧ.សិ.គូ ឆេងគុយ និង ឧ.សិ.ជុន គាម ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

១៦៤- ឧ.ស.យន្ត សីលា .... ១០ $

១៦៥- ឧ.សិ.សឹន ចាន់ថា និង ឧ.សិ.សៀក សោភិន (ហៅ ប៊ួយ) .... ១០ $

១៦៦- ឧ.ស.ឌី និង ឧ.សិ.វ៉ុន .... ១០ $

១៦៧- ឧ.សិ.ប៊ុត ម៉ាលី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

១៦៨- កុង ផាវ និង ម៉ា ឡេង .... ១០ $

១៦៩- លោក អ៊ូ ដារុង និង អ្នកស្រី ចាន់ វ៉ាន់ថង (ហៅអូន) +បុត្រ .... ១០ $

១៧០- លោក ឡៅ គក់វ៉ា និង អ្នកស្រី ចៅ ឃួយ ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

១៧១- ឧ.សិ.ប៊ុត ច័ន្ទបុប្ផ និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០ $

១៧២- ឧ.ស.ហង់ វណ្ណៈ និង ឧ.សិ.ប៉ែក ចរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

១៧៣- ឧ.សិ.ឯក ឃិន និងបុត្រី ប៊ុន សិតា +ស្វាមី +បុត្រ .... ១០ $

១៧៤- ឧ.សិ.គី គឹមហាប់ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០ $

១៧៥- ឧ.សិ.ប៊ិន ផល្លា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

១៧៦- ឧ.សិ.ទូច សាមឿន .... ១០ $

១៧៧- ឧ.សិ.គី ពេញ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០ $

១- Mr.ALEXANDRE Jean Rene +Mme ALEXANDRE Samedy .. ១០០អឺរ៉ូ

២- ឧ.ស.ថន លក្ខិណា ព្រមទាំងបុត្រ .... ៣០អឺរ៉ូ

៣- ឧ.ស.សន ប៊ុនថន .... ២០អឺរ៉ូ

៤- ឧ.សិ.តាំង យ៉ាន់នី .... ២០អឺរ៉ូ

៥- ឧ.សិ.ថន សត្ថា និងបុត្រ .... ២០អឺរ៉ូ

៦-	កញ្ញា ថន កញ្ញា	២០អឺរ៉ូ
៧-	កញ្ញា ថន បុប្ផា	២០អឺរ៉ូ
៨-	យុវជន ថន ថានណារឹទ្ធ (និស្សិតពេទ្យ)	២០អឺរ៉ូ
៩-	កញ្ញា ថន ថានណារ៉ែន (និស្សិតពេទ្យ)	២០អឺរ៉ូ
១០-	ឧ.ស.ថន វ៉ាន់ថា ព្រមទាំងបុត្រ	២០អឺរ៉ូ
១១-	កុមារា ALEXANDRE Stephane	១០អឺរ៉ូ
១២-	យុវជន ថន ថានណារ៉ុង THAN Thanarong	១០អឺរ៉ូ
១៣-	កញ្ញា ថន ថានណារត្ន័ THAN Thanarath	១០អឺរ៉ូ
១៤-	ឧ.សិ.លី ឈុនស៊ី (ហៅ ស)	១០អឺរ៉ូ
១-	ឧ.ស.សំ សុខគុណ ឧ.សិ.លី សៀមហៀង ព្រមទាំងបុត្រ	២០០អូស្ត្រាលី
២-	ឧ.ស.ប៊ុន ហេង និង ឧ.សិ.ជុំ សុខុម ព្រមទាំងបុត្រ ធីតា.	១០០អូស្ត្រាលី
៣-	ឧ.ស.ឡៅ គីមងួន និង ឧ.សិ.ដួង លី ព្រមទាំងបុត្រ	១០០អូស្ត្រាលី
៤-	ឧ.ស.យ៉ង់ សិន និង ឧ.សិ.នន់ ហេង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០អូស្ត្រាលី
៥-	ក្រុមគ្រួសារឧបាសិកា ឈ គីមស៊ីន	៥០អូស្ត្រាលី
៦-	ពុទ្ធបរិស័ទវត្តរតនារាម CABRAMATTA SYDNEY	៥០អូស្ត្រាលី
៧-	លោកយាយ ប្រាក់ ខាត់+ឧ.ស.ស៊ិន សាន្ត ,ឧ.សិ.គង់ សម្បត្តិ	៥០អូស្ត្រាលី
៨-	ឧ.ស.រាជ ស៊ាង និង ឧ.សិ.វង់ រិទ្ធ ព្រមទាំងបុត្រ	៥០អូស្ត្រាលី
៩-	ឧ.សិ.សឹម គិមហេង	៤០អូស្ត្រាលី
១០-	ឧ.សិ.តា យូអេង ព្រមទាំងកូនចៅ	៤០អូស្ត្រាលី
១១-	ឧ.ស.តាំង កេងយូ និង ឧ.សិ.ស៊ីមន សួស +កូនចៅ	៤០អូស្ត្រាលី
១២-	ឧ.ស.រស់ ធារុន និង ឧ.សិ.សុមានធា	៣០អូស្ត្រាលី
១៣-	អ្នកស្រី ស៊ុនសូភិឡា+លោកស៊ុនសូលីវណ្ណ+លោកស៊ុនវិសាល	៣០អូស្ត្រាលី

១៤-	ឧ.សិ.វ៉ាន់ យ៉ាណូរេត	២០អូស្ត្រាលី
១៥-	ឧបាសក ស ប៊ុនធៀង	២០អូស្ត្រាលី
១៦-	ឧ.ស.សន ធុល និង ឧ.សិ.សុភារី ព្រមទាំងបុត្រ	១០អូស្ត្រាលី
១-	បិណ្ឌអាស្រមព្រះគន្ធកុដិព.ស.២៥៥៥ ទាំង១៤វេន..៧០$+	៣.៥៥០.០០០៛
២-	ក្រុមវេនបិណ្ឌទី ១៣ អាស្រមព្រះគន្ធកុដិ ប.ប. ព.ស.២៥៥៥	៤០០.០០០៛
៣-	ក្រុមឧ.សិ.លី ផេង	៣៤០.០០០៛
៤-	វេនបិណ្ឌទី ៦ អាស្រមព្រះគន្ធកុដិ បាត់ដំបង ព.ស.២៥៥៥ ...	៣០០.០០០៛
៥-	ឧ.ស.ចាប សួរ និង ឧ.សិ.ណាយ ផាន់	២០០.០០០៛
៦-	ពុទ្ធបរិស័ទ ព្រះនេត្រព្រះ និង សៀមរាប .... ១៣ដុ.+	១៥០.០០០៛
៧-	ពុទ្ធបរិស័ទវត្តពិជ័យសាគរ (ពោធិ៍បាន)	១៥៥.០០០៛
៨-	ឧ.សិ.សាំង សុភាព (ហៅ សុផល)	១០០.០០០៛
៩-	ឧ.ស.ភា ភឹន និង ឧ.សិ.សែត សេង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០.០០០៛
១០-	លោក អ៊ុង សុខលីម និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	១០០.០០០៛
១១-	ឧ.ស.ប៉ាត់ គីមស៊ីន និង ឧ.សិ.សៀក ឃាម ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០.០០០៛
១២-	លោក ម៉ារ សារីន និង លោកស្រី ភោគ ណារិន +បុត្រ ..	១០០.០០០៛
១៣-	ឧ.សិ.អ៊ុយ យ៉ង់+នេត ឡាយ+ឡឹង សារ៉េត+យឹម នី	៨០.០០០៛
១៤-	ពុទ្ធបរិស័ទវត្តស្ពោង ឃុំស្ពោងជើង ស្រុកកំចាយមារ ព្រ.វ.	៧០.០០០៛
១៥-	ឧ.ស.ហេង ហួរ និង ឧ.សិ.សោម ចិន្តា ព្រមទាំងបុត្រ	៦០.០០០៛
១៦-	ឧ.សិ.កែវ ហេម ព្រមទាំងកូនចៅ	៦០.០០០៛
១៧-	ឧ.ស.ទាង គៅ និង ឧ.សិ.គង់ សុឃឿន ព្រមទាំងបុត្រ	៥០.០០០៛
១៨-	លោក លឹម ឆៃហេង និង ឧ.សិ.សែម សុវណ្ណី +បុត្រ	៥០.០០០៛
១៩-	ឧ.ស.ថេង វិសិដ្ឋា និង ឧ.សិ.ស្រី ប៉ូឡែន ព្រមទាំងបុត្រ	៥០.០០០៛

២០-	ឧ.សិ.ស្រី ប៉ូលីន	៥០.០០០៛
២១-	កុមារី ហួត គីមណា	៥០.០០០៛
២២-	ឧ.ស.ហួត ហ៊ុ និង ឧ.សិ.ស្រី ប៉ូនីន	៥០.០០០៛
២៣-	កុមារា ហួត ហុកហេង	៥០.០០០៛
២៤-	ភិក្ខុ ស្រី ប៉ូថេង	៥០.០០០៛
២៥-	ឧ.ស.ស៊ុប ហូ និង ឧ.សិ.ឈាង អ៊ីវហ៊ាង ព្រមទាំងបុត្រ ...	៥០.០០០៛
២៦-	ឧ.សិ.សម័យ សារ៉ុម ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០.០០០៛
២៧-	ឧ.សិ.ជុំ ប៉ោហ៊ី និង ឧ.សិ.សេង ព្រិច	៥០.០០០៛
២៨-	ឧ.សិ.គី សំភី និង កូនចៅ	៥០.០០០៛
២៩-	អ្នកគ្រូ ប៊ុន សារ៉ន+សារួន+ចំរើន+ធីរុទ្ធ+វឌ្ឍនា+ផល្លា	៥០.០០០៛
៣០-	ឧ.សិ.ហួត វី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៥០.០០០៛
៣១-	ឧ.ស.ដាំ ធាន និង ឧ.សិ.យឿម យ៉ឹង+អ្នកស្រី ដាំ ដាណែត	៥០.០០០៛
៣២-	ឧ.សិ.ដួង ស៊ីនួន និង ក្មួយស្រី	៥០.០០០៛
៣៣-	ឧ.ស.ស្រី ឆេង និង ឧ.សិ.គង់ ផេង	៥០.០០០៛
៣៤-	ឧ.សិ.លី គឹមហៀក	៥០.០០០៛
៣៥-	ប៊ុនសារ៉ន+សារួន+យឿប+ចំរើន+ធីរិទ្ធ+សុង+ដារីយ៉ា+សុខុម	៥០.០០០៛
៣៦-	មុន្នីលាភ+ភា+កំញ៉ាន+តួន+ផាន់ណា+ណាវេង+នេត្ថា+ឧត្តរ:	៥០.០០០៛
៣៧-	ពុទ្ធបរិស័ទសាលាឧបោសថ ភូមិអង្គ	៥០.០០០៛
៣៨-	ឧ.ស.ទូច ប៊ុម និង ឧ.សិ.អ៊ន ប៊ូរី ព្រមទាំងបុត្រ	៤៣.០០០៛
៣៩-	លោក ម៉ី វុធ្ធា និង លោកស្រី ឡេវ ចាន់សោភា +បុត្រ ..	៤០.០០០៛
៤០-	ឧ.សិ.ជុំ ស្រីមុំ និង ឧ.សិ.ទូច លាងខេង	៤០.០០០៛
៤១-	ឧ.សិ.ទិត សុខ និង មាស រស្មី	៤០.០០០៛

៤២-	ឧ.សិ.ហែម ពិដោរ ព្រមទាំងកូនចៅ	៤០.០០០រ
៤៣-	ឧ.ស.នូ ឆាវ ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ	៤០.០០០រ
៤៤-	ឧ.សិ.អាយ ទូច ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៤០.០០០រ
៤៥-	ឧ.ស.សេង និង ឧ.សិ.នៅ	៤០.០០០រ
៤៦-	ឧ.សិ.ជា សឿង	៤០.០០០រ
៤៧-	ឧ.ស.ស្រុន និង ឧ.សិ.មាង	៤០.០០០រ

១-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	២០.០០០រ	មានចំនួន	៤ នាក់
២-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	១៥.០០០រ	មានចំនួន	២ នាក់
៣-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	១០.០០០រ	មានចំនួន	៣ នាក់
៤-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៦.០០០រ	មានចំនួន	១ នាក់
៥-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៥.០០០រ	មានចំនួន	១ នាក់
៦-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៥ ដុល្លារ	មានចំនួន	៣ នាក់

សព្វទានំ ធម្មទានំ ជិនាតិ

ធម្មទានឈ្នះអស់ទានទាំងពួង ។

I

ស្ថានីយវិទ្យុ ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌ព្រះពុទ្ធសាសនា
ដោយសមាគមន៍ធម្មទាន នៃពុទ្ធបរិស័ទ

ខេត្ត-ក្រុង	វេលាផ្សាយ	ស្ថានីយវិទ្យុ
រាជធានីភ្នំពេញ	-04h50 mn	-FM 98 MHz
	-05h00 mn	-FM 99 MHz
	-05h30 mn	-FM 96 MHz
	-12h10 mn	-FM 96 MHz
	-18h00 mn	-FM 95 MHz
	-19h00 mn	-AM 918 KHz
	-19h30 mn	-FM101.25MHz
	-20h00 mn	-FM 98 MHz
	-20h30 mn	-FM 96 MHz
ខេត្តព្រះសីហនុ	-13h00 mn	-FM 93 MHz
	-17h30 mn	-FM100.5 MHz
	-18h00 mn	-FM 92 MHz
	-19h00 mn	-FM107.5 MHz
	-20h00 mn	-FM 98.5 MHz
ខេត្តកោះកុង	-18h30 mn	-FM 95.5 MHz
ខេត្តបាត់ដំបង	-05h30 mn	-FM103.2 MHz
	-06h00 mn	-FM 92.7 MHz
	-11h00 mn	-FM 88.5 MHz
	-18h00 mn	-FM 91 MHz
	-18h00 mn	-FM 104 MHz
	-18h30 mn	-FM 92.7 MHz
	-19h30 mn	-FM103.2 MHz
	-20h00 mn	-FM101.5 MHz

II

ស្ថានីយវិទ្យុ ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌ព្រះពុទ្ធសាសនា
ដោយសហគមន៍ធម្មទាន នៃពុទ្ធបរិស័ទ

ខេត្ត~ក្រុង	វេលាផ្សាយ	ស្ថានីយវិទ្យុ
ខេត្តប៉ៃលិន	-18h00 mn	-FM 90.5 MHz
ខេត្តពោធិ៍សាត់	-06h00 mn -18h00 mn	-FM 98.5 MHz -FM 91.5 MHz
ខេត្តសៀមរាប	-04h50 mn -05h30 mn -17h00 mn -18h00 mn -20h00 mn	-FM 98 MHz -FM 105.5 MHz -FM106.25MHz -FM 93 MHz -FM 98 MHz
ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ	-05h20 mn -17h00 mn	-FM 96.5 MHz -FM 96.5 MHz
ខេត្តកំពត	-05h00 mn -16h00 mn -18h00 mn -18h30 mn	-FM 93.25MHz -FM 99.7 MHz -FM 91 MHz -FM 93.25MHz
ខេត្តក្រចេះ	-05h30 mn -18h00 mn	-FM 98.5 MHz -FM 91 MHz
ខេត្តស្ទឹងត្រែង	-18h30 mn	-FM100.5 MHz
ខេត្តស្វាយរៀង	-05h30 mn	-FM103.75MHz

III

ស្ថានីយវិទ្យុ ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌ព្រះពុទ្ធសាសនា
ដោយសមាគមន៍ធម្មទាន នៃពុទ្ធបរិស័ទ

ខេត្ត-ក្រុង	វេលាផ្សាយ	ស្ថានីយវិទ្យុ
ខេត្តកំពង់ចាម	-18h00 mn	-FM 91.5 MHz
ខេត្តកំពង់ធំ	-18h00 mn	-FM 91 MHz
ខេត្តរតនគិរី	-18h00 mn	-FM 94 MHz
ខេត្តព្រះវិហារ	-18h00 mn -18h30 mn	-FM 95 MHz -FM 99 MHz

ការផ្សាយធម៌នៃស្ថានីយវិទ្យុបាយ័ន FM 95 MHz
ព្រមទាំងគ្រប់សាខា ជាធម្មទានរបស់ម្ចាស់ស្ថានីយ
សូមអនុមោទនា !

សៀវភៅដែលរៀបរៀងដោយ

ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំបាទ

✍ ប៊ុត សាវង្ស ✍

១. ទានកថា

២. ជំនួយសតិភាគទី ១ ដល់ភាគទី ១៦

៣. មនុស្សជាមួយនឹងការងារ

៤. សិក្ខាបទមនុស្សល្អ

៥. ពរ ៤ ប្រការ

៦. ព្រះពុទ្ធភាសិត ៤៣ គាថា

៧. ខ្លឹមសារគួរយល់ដឹង

៨. ព្រះពុទ្ធសាសនា

៩. កូនមាសឪពុក

១០. ម៉ែ !!!

១១. វិធីរម្ងាប់សេចក្ដីក្រោធ

១២. សុខចិត្ត និងគុណភាពនៃជីវិត

១៣. មេរៀនជីវិត

១៤. ពាក្យពេចន៍ម៉ែឪ

១៥. បទពិចារណា

១៦. ពន្លឺធម៌ព្រះពុទ្ធ

១៧. បារមីភាគទី ១ និងខ្លឹមសារខ្លីៗ

១៨. បារមីភាគទី ២ និងខ្លឹមសារខ្លីៗ

១៩. ៤៨ ធម្មទស្សន៍

២០. ស្ត្រីក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា

២១. ឧបមាភាសិត ៤៩

២២. ព្រះពោធិសត្វ ភាគទី ១

២៣. ព្រះពោធិសត្វ ភាគទី ២ (ព្រះសុវណ្ណសាម)

២៤. ព្រះពោធិសត្វ ភាគទី ៣

២៥. ព្រះពោធិសត្វ ភាគទី ៤

២៦. អភិធម្ម មេរៀនដំបូង

២៧. ព្រះពុទ្ធភាសិត អធិប្បាយខ្លី ៗ

សូមអនុមោទនាធម្មទាន !

បោះពុម្ពជាធម្មទាន ៤០.០០០ ក្បាល

ក្នុងតម្លៃ ១៨.៨០០ ដុល្លារ

រោងពុម្ពមិត្តភាពកម្ពុជា_ជប៉ុន

គុណរបស់ទាន

ទានចិញ្ចឹមបុត្របរិសុទ្ធក្នុងផ្ទៃ
ទានចិញ្ចឹមស្មោះទឹកដោះបបរ
ទានថ្វាយដល់សង្ឃផ្ចង់ឧទ្ទិសទាន
ទានជាទេវធម៌លម្អសប្បុរស
ទានគឺជាទ្រព្យជាប់តាមសន្ដាន
ទានកាច់បំបាក់មោហៈក្នុងចិត្ត
ហៃកូនប្រុសស្រីគប្បីចាំទុក
កូនដឹងមង្គលសាមសិបប្រាំបី

រហូតដល់ថ្ងៃបុត្រថ្ងៃចាកគភ៌
កូនរស់បានល្អព្រោះធម៌សប្បុរស ។
ប្រេតរួចពីឃ្លានព្រោះទានរំដោះ
ទានមានចិត្តស្មោះសង្គ្រោះជីវិត ។
ជាមិត្តរួមប្រាណធ្ងន់ភពងងឹត
បានត្រាស់ដឹងពិតដ្បិតទានបារមី ។
គុណម្ដាយឪពុកទានាធិបតី
ចៀសកម្មអប្រិយ៍ផុតភ័យអបាយ ។

ដោយ **ប.ស.ខ.**